

A0513. இடைக் காலத் தமிழ்

A0513. இடைக் காலத் தமிழ்

பொருளடக்கம்

A0513. இடைக் காலத் தமிழ்
பொருளடக்கம்

A0513. இடைக் காலத் தமிழ்

பாட ஆசிரியரைப் பற்றி

பாடம் 1

A05131 பல்லவர் காலத் தமிழ் - எழுத்தியல்

1.0 பாட முன்னுரை

1.1 பல்லவர் காலத்துத் தமிழ்

1.2 தமிழ்மொழி ஒலிப்பு முறை

1.3 உயிரெழுத்து மாற்றங்கள்

1.4 மெய்யெழுத்து மாற்றங்கள்

1.5 ஆய்தம்

1.6 தொகுப்புரை

பாடம் - 2

A05132 பல்லவர் காலத் தமிழ் - சொல்லியல்

2.0 பாட முன்னுரை

2.1 இடைக்காலத்தில் பல்லவர் காலம்

2.3 வினையியல் மாற்றங்கள்

2.4 சொல்லாட்சி மாற்றங்கள்

2.5 தொகுப்புரை

பாடம் - 3

A05133 சோழர் காலத் தமிழ் - எழுத்தியல்

3.0 பாட முன்னுரை

3.2 உயிரெழுத்து மாற்றங்கள்

3.3 மெய்யெழுத்து மாற்றங்கள்

3.4 தொகுப்புரை

பாடம் - 4

A05134 சோழர் காலத் தமிழ் - சொல்லியல்

4.0 பாட முன்னுரை

4.1 இடைக்காலத்தில் சோழர் காலம்

4.2 பெயரியல் மாற்றங்கள்

4.3 வினையியல் மாற்றங்கள்

4.4 சொல்லாட்சி

4.5 தொகுப்புரை

பாடம் - 5

A05135 நாயக்கர் காலத் தமிழ்

5.0 பாட முன்னுரை

5.1 நாயக்கர் கால இலக்கிய இலக்கணங்கள்

5.2 ஒலி மாற்றங்கள்

5.3 வீரமாமுனிவரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தம்

5.4 இலக்கணக் கூறுகளின் மாற்றங்கள்

5.5 மொழி மாற்றக் காரணிகள்

5.6 தொகுப்புரை

பாடம் - 6

A05136 மராட்டியர் காலத் தமிழ்

6.0 பாட முன்னுரை

6.1 மராட்டியர் காலம்

6.2 ஒலி மாற்றங்கள்

6.3 இலக்கணக் கூறுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

6.4 சொல்லாட்சி

6.5 தொகுப்புரை

A05131 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

A05131 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

A05132 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

A05132 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

A05133 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

A05133 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

A05134 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

A05134 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

A05135 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

A05135 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

A05136 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

A05136 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

A0513. இடைக் காலத் தமிழ்

- பாடம் 1 A05131 : பல்லவர் காலத் தமிழ் – எழுத்தியல்
பாடம் 2 A05132 : பல்லவர் காலத் தமிழ் – சொல்லியல்
பாடம் 3 A05133 : சோழர் காலத் தமிழ் – எழுத்தியல்
பாடம் 4 A05134 : சோழர் காலத் தமிழ் – சொல்லியல்
பாடம் 5 A05135 : நாயக்கர் காலத் தமிழ்
பாடம் 6 A05136 : மராட்டியர் காலத் தமிழ்

பாட ஆசிரியரைப் பற்றி

முனைவர் ந. கலைவாணி

கல்வித் தகுதி : எம். ஏ, (தமிழ்), எம். ஏ, (மொழியியல்)

எம். ஃபில், பி. எட நிறைஞர்

பட்ட ஆய்வு : தமிழக – ஆந்திர எல்லையில் வழங்கும் தமிழ்

பணி நிலை : தமிழ் முதுநிலை விரிவுரையாளர்

பணியிட்டு முகவரி : பாரதி மகளிர் (அரசினர்) கல்லூரி

(தன்னாட்சி), வட சென்னை,

சென்னை – 600108

ஆய்வுத்துறைகள் : - கிளைமொழி ஆய்வு (Dialect Survey)

- இருமொழிய ஆய்வு (Bilingual Study)

- பொருண்மையியல் ஆய்வு (Semantics)

- அகராதி வளர்ச்சி (Growth of Dictionaries)

பணிப்பட்டறைகள் : 1. காலங்களும் நேரக் குறியீடுகளும்
(Tenses and Time Notions in Tamil)

2. தமிழில் வேற்றுமைகள் (Cases in Tamil)

ஆய்வுகளும்

கருத்தரங்குகளும் : 1. தமிழக – ஆந்திர எல்லைத் தமிழ்

(உயிரொலிகளின் மாற்றம்)

(Vowel changes found in Tamil language
in the border area of Tamilnadu and A.P.)

2. வடக்குக் கிளைமொழி (தமிழ்)யில்

பொருள் மாற்றம் (Semantic deviation

found in northern dialect of Tamil)

3. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

4. தாய்மொழி வழிக் கல்வி

(Mother tongue / first language teaching)

5. கிளைமொழி அகராதிகளின் வளர்ச்சியும் தேவையும்

(The growth and need for dialect dictionaries)

6. தொல்காப்பியத் தொடரியலில் இரண்டாம் வேற்றுமை பெறுமிடம்

7. இடைக்காலத் தமிழில் காலங்களும் நேரக் குறியீடுகளும்

(Tenses and Time notions in Middle Tamil)

A05131 பல்லவர் காலத் தமிழ் - எழுத்தியல்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இந்தப் பாடம் பல்லவர் காலத் தமிழ் எழுத்துகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் கூறுகிறது. சங்க காலத்திலும், சங்கம் மருவிய காலத்திலும் தமிழ் எழுத்துகளின் வரிவடிவங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவை போன்றே பரிணாம வளர்ச்சியால் பல்லவர் கால எழுத்தியலிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அத்தகைய மாற்றங்களை விளக்கிக் கூறுவதாக இப்பாடம் அமைந்துள்ளது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

இதனைப் படித்து முடிக்கும் போது நீங்கள் கீழ்க்காணும் கருத்துகளை அறிந்து கொள்வீர்கள்.

• பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

• அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழ் மொழியில் தோன்றிய ஒலி மாற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்ட உயிர் எழுத்து அடைந்த மாற்றங்களைச் சான்றுகளுடன் உணர்ந்து கொள்ள இயலும்.

• தமிழ்மொழி வடமொழியால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டதால் தமிழ் மெய்யெழுத்துகள் பல்லவர் காலத்தில் அடைந்த மாற்றங்களையும், தனி ஆயத்தத்தின் தோற்றத்தையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

1.0 பாட முன்னுரை

திராவிட மொழிகளுள் பழமையான இலக்கிய இலக்கணப் பாரம்பரியத்தை உடையதாகத் தமிழ்மொழிதான் விளங்கி வருகிறது. “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே” என்ற நன்னூல் நூற்பா(462)வின்படி, மொழி காலந்தோறும் மாறிவரும் தன்மையுள்ளது எனலாம். தொல்காப்பியர் காலம், சங்க காலம், சங்கம் மருவிய காலம் என்று பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியடைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. பல்லவர் காலத் தமிழிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலக் கட்டத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களே அன்றிக் கல்வெட்டுகளும் பல்லவர் காலத் தமிழ் மொழியின் தன்மையை அறியப் பேருதவி புரிகின்றன எனலாம்.

1.1 பல்லவர் காலத்துத் தமிழ்

சங்க காலத்தை அடுத்த சங்கம் மருவிய காலம் இருண்ட காலமாகக் கருதப்பட்டது. களப்பிரர் என்ற அயலவர் தமிழகத்தில் ஊடுருவி இங்குத் தம் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தினர். இவர்களது ஆதிக்கத்தால் சைவ, வைணவ சமயங்கள் தம் செல்வாக்கை இழந்தன. இதனால் தமிழ் இலக்கியமும் தேக்கம் அடைந்தது. எனினும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் சில சிறந்த இலக்கியங்கள் இக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றிய நூல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. சமண, பௌத்த சமயத்தினர் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கினர்.

கி.பி. ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் புத்த சமயம் வீழ்ச்சியடைந்து விட்டது. சமண சமயம் சங்க காலத்தில் நுழைந்து, களப்பிரர் காலத்தில் காலான்றிப் பல்லவர் காலத்தில் ஆட்சிப் பீடத்தையே கைப்பற்றிவிட்டது. இதனால் தமிழ் இலக்கியமும், தமிழர் சமயங்களான சைவமும், வைணவமும் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை வீழ்ச்சி அடைந்திருந்தன.

இந்நிலையை முற்றிலும் மாற்றி அமைத்த பெருமை சைவக்குரவர் நால்வருள் ஒருவரான திருநாவுக்கரசரையே சாரும். சமணராக இருந்த அப்பெரியார்தான் சைவத்திற்கு மாறியதோடு அல்லாமல் மகேந்திர வர்ம பல்லவனையும் சமயம் மாற்றினார். இதுவே சைவ சமயத்தின் மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனலாம். சமணப் பள்ளிகள் இடிக்கப்பட்டுப் பல சைவ ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்டன. நாவுக்கரசர், ஞானசம்பந்தர் முதலிய சைவ நாயன்மார்கள் மட்டும் அன்றி, பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், நம்மாழ்வார் போன்ற வைணவ ஆழ்வார்களும் பக்திப் பாடல்களைப் பாடி, பக்தியுடன் தமிழ்மொழியும் வளரத் துணை புரிந்தனர் எனலாம். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல், பிற்காலச் சோழர் ஆட்சி தொடங்கிய பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள அக்காலக் கட்டத்தை, சைவ-வைணவ மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனலாம். செந்தமிழ் நிலத்தில் சைவம் புத்துயிர் பெற்றது போல வைணவமும் புத்துயிர் பெற்று வளரத் தொடங்கியது. அச்சமயங்களுடன் தமிழ்மொழியும் வளரத் தொடங்கியது. சமண, பௌத்தத் தாக்கத்தால் தமிழ்மொழியுடன் வடமொழிச் சொற்கள் சில கலந்துவிட்டன. தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற சைவ நூல்களும், ஆழ்வார்கள் இயற்றிய நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தமும் பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் தமிழ் மொழிக்குக் கிடைத்த மாபெரும் இலக்கியச் செல்வங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவையும், அவிநயம் போன்ற இலக்கண நூல்களும் பல்லவர் காலத்திய தமிழ்மொழியை அறிந்து கொள்ளத் துணையாக விளங்குகின்றன. சாசனம், செப்பேடு, கல்வெட்டுகள் போன்றனவும் அக்கால மக்கள் பேச்சு மொழியை அறியப் பெருந்துணை புரிகின்றன.

1.1.1 சைவ – வைணவ இலக்கியங்கள்

பக்தி இயக்கத்துக்குத் தொடக்கமாக ஆறாம் நூற்றாண்டில் நாயன்மார்களில் காரைக்கால் அம்மையாரும், திருமூலரும் இயற்றிய பாடல்கள் உதவின. ஆழ்வார்களில் பேயாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார் ஆகிய முதலாழ்வார் மூவரும் பாடிய பாசுரங்கள் அவ்வாறு உதவின. மூவர் பாடிய தேவாரப் பாடல்களும் இப்பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் வழங்கிய தமிழ்மொழியைப் பற்றி அறியப் பேருதவியாக உள்ளன.

சைவ இலக்கியங்கள்

ஆசிரியர்கள் நூல்கள்

1 சம்பந்தர்

திருக்கடைக்காப்பு

1,2,3ஆம் திருமுறைகள்

2 அப்பர்	தேவாரம்	4,5,6ஆம் திருமுறைகள்
3 சுந்தரர்	திருப்பாட்டு	ஏழாம் திருமுறை
இவை மூன்றும் தேவாரம் என்னும் பொதுப்பெயரால் குறிக்கப் படுகின்றன.		
4 மாணிக்கவாசகர்	திருவாசகம்	திருக்கோவையார் 8ஆம் திருமுறை
5 திருமாளிகைத் தேவர்		

முதலிய ஒன்பதின்மர்	திருவிசைப்பா	திருப்பல்லாண்டு... 9ஆம் திருமுறை
6 திருமூலர்	திருமந்திரம்	10ஆம் திருமுறை
7 திரு ஆலவாய் உடையார்		

முதலிய பன்னிருவர்	திருமுகப் பாசுரம்	மூத்த திருப்பதிகம்... 11ஆம் திருமுறை
8 சேக்கிழார்	பெரியபுராணம்	12ஆம் திருமுறை

வைணவ இலக்கியங்கள்

ஆசிரியர்கள்

1 பொய்கையாழ்வார்
2 பூதத்தாழ்வார்
3 பேயாழ்வார்
4 திருப்பாணாழ்வார்
5 திருமழிசையாழ்வார்
6 நம்மாழ்வார்

நூல்கள்

முதல் திருவந்தாதி
இரண்டாம் திருவந்தாதி
மூன்றாம் திருவந்தாதி
அமலனாதிபிரான் – பதிகம்
திருச்சந்த விருத்தம் – நான்முகன் திருவந்தாதி
திருஆசிரியம், திருவாய்மொழி, திருவிருத்தம், பெரிய

திருவந்தாதி

7 மதுரகவியாழ்வார்
8 பெரியாழ்வார்
9 ஆண்டாள்
10 திருமங்கையாழ்வார்
11 தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்
12 குலசேகராழ்வார்

கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு பாடல்
பெரியாழ்வார் திருமொழி
நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை
பெரிய திருமடல் போன்ற நூல்கள்
திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி
பெருமாள் திருமொழி

1.2 தமிழ்மொழி ஒலிப்பு முறை

தமிழ்மொழி வரலாற்றை அறியும் முன்னர்த் தமிழ்மொழியினது ஒலிப்பு முறையை அறிந்து கொள்வது உங்களுக்கு மிகுந்த பயனளிக்கும். ஒலிப்பு முறைக்கு நமது பேச்சுறுப்புகள் அடிப்படையாக விளங்குகின்றன. அவற்றைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டீர்கள் எனில் ஒலி மாற்றங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுதல் எளிமையாக அமையும்.

• உயிர் ஒலிகளின் பிறப்பு

முன் **FRONT VOWEL** நடு **CENTRAL VOWEL** பின் **BACK VOWEL**

உயர்

High இ ஈ i i: உ ஊ u u:

இடை

Mid எ ஏ e e: ஒ ஓ o o:

தாழ்

Low அ ஆ a a:

• மெய்யொலிகளின் பிறப்பு

பிறப்பும் பிறப்பு

முறைகளும்

Manner &

Modification வகைப்பாடு (Classification)

இத பல்லிதழ் பல் லொலி அண் அண்ண வளைநா பின்

னண்ண

ஒலி

Velar

ஒலி

நாமடி

ஒலி

Retroflex

ஒலி

Palatal

பல்

ஒலி

Alveolar

மொலி ஒலி Dental

Labio

dental

Bilabial

ஒலிப்பில் தடையொலி/

வெடிப்பொலி

(Stop/Plosive) ப (p) த (t) ச (c) ட (d) க (k)

ஒலிப்பு தடையொலி/

வெடிப்பொலி

(Stop/Plosive) ப (b) த (d) ச (j) ட (t) க (g)

ஒலிப்பில் உரசொலி F ஸ (s) S னூ (z)

உரசொலி வ (v) Z

ஒலிப்பு மூக்கொலி

(Nasal) ம (m) ந ன (n) ஞ (ɲ) ண (ɳ) ங (ŋ)

ஒலிப்பு உரப்புஒலி

(Trill) ற (r)

ஒலிப்பு பிரிவளி

ஒலி

(Lateral) ல (l) ழ ள

(l) (l)

ஒலிப்பு வருடொலி

(Flap) ர (r)

1.3 உயிரெழுத்து மாற்றங்கள்

பல்லவர் காலத்தில் உயிரெழுத்துகளில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் சிக்கல் நிறைந்தவை. முதலில் அவற்றின் அளவில் மாறுதல் இருந்தது. மொழி முதலில் 'இ > எ', 'உ > ஒ' மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. சொற்களின் பழைய வடிவங்களில் தோன்றும் அகர மாற்றம் அய் > எய் > எ > அ என விளக்கமாகக் கூறப்படுகிறது. தொடர்ச்சியற்ற மாற்றங்களும் கூடப் பிற்காலத்திய பேச்சு மொழிச் சொற்கள் பலவற்றை விளக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் இங்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1.3.1 உயிரெழுத்துகள்

சங்க காலம், சங்கம் மருவிய காலம் ஆகிய காலங்களைப் போலவே பல்லவர் காலத்திலும் இ, எ, உ, ஒ, அ ஆகிய ஐந்து உயிர்களும் அவற்றின் இன நெடில்களாகிய ஈ, ஏ, ஊ, ஓ, ஆ ஆகிய ஐந்து உயிர்களுமாகப் பத்து உயிர் எழுத்துகள் இருந்து வந்தன. எகரமும் ஏகாரமும் தவிர ஏனைய உயிர்கள் சொல்லின் எல்லா இடங்களிலும் வரும். எகர ஏகாரங்கள் சொல்லின் இறுதியில் இடம் பெறவில்லை.

சான்று:

முதலில் இறுதியில்

அ அமை பல

ஆ ஆமை பலா

இ இறை ஆடி

ஈ ஈற்று ஈ

உ உறு ஒரு

ஊ ஊறு பூ

எ எழு -

ஏ ஏழு -

ஒ ஒரு நொ

ஓ ஓடு போ

- • மாற்றங்கள்

உயிரெழுத்துகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

- • நெடில் குறிலாதல்

இம்மாற்றம் உயிரெழுத்துகள் மாத்திரையில் குறைந்து ஒலிப்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது. குறிப்பாக மெய்களுக்கு அல்லது மெய்ம் மயக்கங்களுக்கு முன்னர் நெட்டுயிர்கள் குற்றுயிர்களாக ஆவது என்பது பல்லவர் காலத்துப் பெரு வழக்கு ஆகும். கூரம் செப்பேடு போன்றவற்றில் இம்மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

நீக்கி > நிக்கி

ஆழாக்கு > ஆழக்கு

தீந்தமிழ் > திந்தமிழ்

வீற்றிருந்தருளி > விற்றிருந்தருளி

மூன்று > முன்று

• அசையில் அளவு மாற்றம்

மெய்யினையும் அதைத் தொடர்ந்து உயிரினையும் உடைய அசைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. மெய்யும் உயிரும் அவற்றிற்கு விதிக்கப்பட்ட அளவினை உடையனவாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது மெய் அரை மாத்திரை அளவினையும், உயிர்க்குறில் ஒரு மாத்திரையையும், உயிர்நெடில் இரண்டு மாத்திரைகளின் அளவையும் பெற்று இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் நீரில் உப்புக் கரைவது போல அசையில் உள்ள மெய்யின் அளவு உயிருடன் கலந்துவிடுகிறது. இந்நிலையில் உயிருடன் கூடிய மெய்யொலி மறைவதில்லை. ஆனால் உயிரின் அளவே குறைக்கப்படுகிறது.

• உயிர்கள் மறைதல்

உயிர்கள் குறிப்பாக வெடிப்பொலிகளுக்கும் ஈ/ல் ஆகியவற்றிற்கும் இடையில் உள்ள உயிர்கள் அடிக்கடி மறைந்து மெய்மயக்கங்களுக்கு வழி வகுக்கின்றன.

• அசை புகுத்தப்படுதல்

மெய்மயக்கங்களைத் தவிர்க்க மெய்களின் இடையில் உயிர்கள் புகுத்தப்படுகின்றன.

அ) இகரம் புகுத்தப்படுதல்

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கும் போது இகரம் பயனாகின்றது. முந்தைய அல்லது அடுத்த எழுத்து இதழொலியாகவோ, நாவளையொலியாகவோ இருக்குமாயின் உகரம் வருகிறது. தமிழ் இயற்சொற்களிலும் விரைந்து ஒலிப்பதால் ஏற்படும் மயக்கங்களைத் தவிர்க்க உயிரெழுத்து வருகின்றது. தகர, ரகர மெய்களைப் பொறுத்த வரையில் மயக்கங்கள் தோன்றுவது இயல்பாகின்றது.

சான்று:

தரிசி > த்ரிசி > திரிசி
பலா > ப்லா > பிலா
புறா > ப்றா > பிறா

ஆ) உகரம் புகுத்தப்படுதல்

மெய்மயக்கத்தைத் தவிர்க்கப் பிறிதொரு உயிரான உகரமும் புகுத்தப்படுகிறது. இம்மாற்றம் சற்றுப் பிந்தையது எனலாம்.

சான்று:

மகிழ > மக்ழ > மகுழ
விழினும் > வ்ழினும் > வுழினும்

• அகரம் இகரமாதல்

பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்ததாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய மாற்றம் என்று இதனைக் கூறலாம்.

சான்று:

மங்கலம் > மங்கிலம்

மேலன > மேலின

கடா > கிடா

• ஐகாரம் மாற்றம்

அ) ஐகாரம் அகரமாதல்

சான்று:

ஐந்து > அஞ்சு

தலை > தல

பனைக்காய் > பனங்காய்

ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கூரம் செப்பேட்டில் ஐந்தே என்பது அயிந்தே எனக் காணப்படுகின்றது.

ஆ) ஐகாரம் எகரமாதல்

சான்று:

அரசர் > அரைசர் > அரெசர்

தலை > தலெ

சினை > சினெ

எல்லை > எல்லெ

அரைசர் > அரெசர் என்று சொன்னாலும், சொல்லின் இடையிலுள்ள எகரம் அகரமாகவே எழுதப்படும். (எனினும், சொல்லிடை எகரம் அகரமாக ஒலிக்கப்படவில்லை. அரெசர் என்ற வடிவத்திலுள்ள அகரம் கீழ்நடு உயிர். ஆனால் சொல்லிடை அகரம் முன்தாழ் இடை உயிராக மாறுகின்றது.)

• ஒளகாரம் எல்லா இடங்களிலும் வருதல்

இக்காலக் கட்டத்தில் ஒளகாரம் சொல் முதல், இடை, கடை என்னும் எல்லா இடங்களிலும் வருவதாக அவிநயம் கூறுகிறது. இவ்வாறு உயிரெழுத்துகள் பல்லவர் காலத்தில் மாற்றங்கள் பெற்று, தமிழ்மொழியில் நிகழ்ந்த மாறுதல்களைச் சுட்டி நிற்கின்றன.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

1.4 மெய்யெழுத்து மாற்றங்கள்

பல்லவர் காலத்தில் மெய்யெழுத்துகள் பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாயின. குறிப்பாக மொழி முதல் யகரம் கெடுதல், மெய்யொலி இடையண்ணமாதல், இதழ்ச்சாயல் பெறுதல், தடையொலிகள் ஒலிப்பு உடைய ஒலிகளாக மாறுதல், மெய்யொலி ஒருங்கிணைதல், மெய்ம்மயக்கங்கள் மெய் உகர முடிவைப் பெறுதல் போன்ற பல மாற்றங்களை அடைந்தன.

1.4.1 மெய்யெழுத்துகள்

மெய்யெழுத்துகளில் நகரமும், ஙகரமும் தவிரப் பிற எழுத்துகள் ஒலியன்களாகக் கருதப்படுகின்றன. னகரத்திற்கு நகரமும், மகரத்திற்கு ஙகரமும் மாற்றொலியன்களாகப் பல்லவர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன. மொழியின் இடையிலும், இறுதியிலும் வருவனவற்றை னகரம் என்றும் மொழி முதல் வரும்போது நகரம் என்றும் வேறுபடுத்தியிருப்பர். பல்லவர் கால மெய்யெழுத்துகளைப் பின்வரும் சான்றுகள் மூலம் அறியலாம்.

மெய்யெழுத்துகள்

சான்று

க்	கூடு
ச்	சூடு
ட்	படி
த்	பதி
ப்	பாடு
ம்	மாடு, மனம்
ஞ்	ஞாலம்
ந்	நாலு
ண்	மணம், தண்
ன்	தன்
ல்	கலம்
ள்	களம், ஒளி
ழ்	பழம், ஒழி
வ்	வலம்
ர்	அரிய
ற்	அறிய

• மாற்றங்கள் (Change of Consonants)

மெய்யெழுத்துகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

• மொழி முதல் யகரம் கெடுதல்

யகரம் கெடுதல் சங்க காலத் தமிழிலும், சங்கம் மருவிய காலத் தமிழிலும் தொடங்கி விட்டாலும் மிகுதியாகக் காணப்படுவது பல்லவர் காலத் தமிழிலேயே ஆகும்.

சான்று:

யாராலும் - ஆராலும்

யானை - ஆனை
யாக்கை - ஆக்கை

• யகரமும், றகரமும்

தொல்காப்பியர் காலத்தில் நாவளை ஒலியாக இல்லாதிருந்த யகரமும் றகரமும் வடமொழிச் செல்வாக்கால் பல்லவர் காலத்தில் நாவளை ஒலியாகின்றன. நுணியண்ணை ஒலியான றகரத்தின் உச்சரிப்பு மாறிற்று. இரட்டை றகரம் பல்லின ஒலியாகிய தகரமாகி, இரட்டைத் தகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.

சான்று:

முற்று > முத்து
பற்றேதும் > பத்தேதும்
ஆற்றுக்கால் > ஆத்துக்கால்
சேற்று நிலம் > சேத்துநிலம்
கொற்றவன்குடி > கொத்தவன்குடி > கொத்தகுடி

கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுக்களிலேயே இம்மாற்றங்களைக் காணலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பேச்சுத் தமிழில் ற் ற் > த் த் மாற்றம் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. பல்லவர் காலத்தில் ஏற்பட்ட இம்மாற்றம் தற்காலத்தில் நிலைத்து விட்டதை உணர முடிகிறது.

• மெய்யொலிகள் இடையண்ணச் சாயல் பெறுதல்

சில மெய்யொலிகள் இடையண்ண ஒலிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி அண்ணச் சாயலுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன.

அ) ஞகரமாதல்

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் அப்பர் தேவாரத்தில் பல இடங்களில் பல்லொலி இடையண்ண ஒலியாக மாறும் போக்கினைக் காணலாம்.

சான்று:

கைந்நின்ற > கைஞ்ஞின்ற (அப்பர் தேவாரம், கோயில், 5-5)
மெய்ந்நின்ற > மெய்ஞ்ஞின்ற
செய்ந்நின்ற > செய்ஞ்ஞின்ற
மைந்நின்ற > மைஞ்ஞின்ற

மேற்கூறிய சான்றுகளில் இடையண்ண அல்லது முன்னுயிர் எழுத்தாகிய இகரம் மாற்றத்திற்குக் காரணமாகிறது. எனினும் வேறு பல இடங்களிலும் காரணம் கூற முடியாத மாற்றம் காணப்படுகிறது.

நெகிழ்த்து > நெகிழ்த்து
முந்நாழி > முஞ்ஞாழி
நகர் > ஞகர்

கிளைமொழி வழக்குகளிலும், மலையாளத்திலும் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப் பெற்ற ஞகர மெய்யே இம்மாற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆ) சகரமாதல்

தகரம் இரட்டித்து வரும்போது அதன் முன்னர் இடையண்ண ஒலி அல்லது முன்னுயிர் வருமாயின் அண்ணச் சாயல் பெற்று, சகரமாகிறது.

சான்று:

வித்தை	>	விச்சை	-	திருவாசகம் 6.21
பித்தேற்றி	>	பிச்சேற்றி	-	திருவாசகம் 8.5
பித்தன்	>	பிச்சன்	-	திருவாசகம் 6.9

• தடையொலிகள் ஒலிப்புடையொலியாதல் (Plosives become Voiced)

பல்லவர் காலத்தில் வெடிப்பொலிகள் ஒலிப்புடை ஒலிகளாக உச்சரிக்கப் பட்டதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் இது எல்லாக் கிளைமொழிகளிலும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படவில்லை.

தமிழ் இடப் பெயர்களோ, சிறப்புப் பெயர்களோ கல்வெட்டுகளில் வடமொழியில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் வடமொழி ஒலிப்புடை ஒலிகள் கூட ஒலிப்பிலா ஒலிகளாக வடமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவையே வேறிடங்களில் ஒலிப்புடை ஒலியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டுச் சான்றுகளை இரு தலைப்புகளின் கீழ்க் கொண்டு வரலாம்.

அ) உயிர்களுக்கு இடையில் வரும் வெடிப்பொலிகள்.

சான்று பரக (g) ன்.

ஆ) இன மூக்கொலியை அடுத்து வரும் வெடிப்பொலிகள்.

சான்று நிலைதாங்கி (g)

மூன்றாம் நந்திவர்மனுடைய ஆவணங்களில்,

நிலைதாங்கி (g)
விளங்கா (g) டு
நந்தா (d) விளக்கு

இன மூக்கொலிகளுக்குப் பிறகு வரும் வெடிப்பொலிகள் ஒலிப்புடைய ஒலிகளாக மாறியது முதல் கட்டம்.

அடுத்த கட்டமாக உயிரிடைத் தடையொலிகள் ஒலிப்பு ஒலிகளாக மாறின.

• ஒருங்கிணைவு (merger of sounds)

ஏறக்குறையச் சிறிது வேறுபாட்டை உடைய இருவேறு ஒலிகள் பல்லவர் காலத்தில் ஒரே ஒலியாக மாறின.

அ) நகர னகர மெய்களின் ஒருங்கிணைவு

நுனிநா பல் மூக்கொலியான நகரமும், நுனிநா நுனியண்ண மூக்கொலியான னகரமும்

ஒன்றாதல் பல்லவர் காலத்தில் காணப்பட்ட ஒரு பெரிய மாறுதலாகும். தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இம்மாற்றத்திற்கான அடிப்படை அமைந்துள்ளது. எனினும் இம்மாற்றம் பல்லவர் காலத்தில்தான் மிகுதியாகக் காணப்பட்டது. நகரத்திற்குப் பதிலாக னகரம் பத்து விழுக்காடு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் னகரத்திற்குப் பதிலாக ஞகரம் இரண்டு விழுக்காட்டிற்கும் குறைவாகவே எழுதப்பட்டுள்ளது.

இம்மாற்றம் சொல்லின் இடை, இறுதி, முதல் இரட்டித்து வருமிடம் என்ற வரிசையில் ஏற்பட்டது எனலாம். னகரம் நகரத்தின் இடத்தைப் பிடித்தது. இக்காலக் கட்டத்தில்தான் நகரம் மொழிக்கு இறுதியில் வருவது மறைந்தது. தொகையாக வரும் சொற்களில் தவிர நகரம் சொல் இடையில் இடம்பெறுவதும் இல்லை. எனவே, சொல்லுக்கு முதலில் நகரமும் பிறவிடங்களில் னகரமும் எழுதும் மரபு பல்லவர் காலத்தில் தான் தொடங்கியிருக்கலாம் என்று கூற இயலும்.

சான்று

நல்லாணை – அப்பர் தேவாரம் 6, திருக்கீழ்வேளூர் – 50.5)

நம்பன் – அப்பர் தேவாரம் 6, திருமுண்டிச்சுரம் – 7.3)

ஆ) ளகர முகர மெய்களின் ஒருங்கிணைவு

சில கிளைமொழிகளில் குறிப்பாகத் தென் மாவட்டக் கிளை மொழிகளில் ளகர மெய்யும் முகர மெய்யும் ஒன்றாதல் மற்றொரு எழுத்து மாற்றமாகும். இங்கு இரு மாற்றங்கள் கவனிக்கத் தக்கன.

வட மாவட்டக் கிளைமொழிகளில் ளகர மெய் முகர மெய்யுடன் ஒன்றாகிறது. ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே ஆள் என்பது ஆழ் என நாடாழ்ச்சி என்ற சொல்லில் எழுதப்பட்டது. ஆள் (ஆளுதல்) என்ற வேர் தொடர்ந்து ஆழ் என்னும் மாற்று வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது. வைணவச் சான்றோர்களின் பெயரான ஆழ்வார் என்பது முதலில் ஆள்வார் என்றே இருந்திருக்க வேண்டும். அரசர்கள் ஆள்வார் என்றே அழைக்கப்பட்டதாகக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

தென் மாவட்டங்களில் வலுவாக நிலை பெற்றுவிட்ட மாற்றமாகிய முகரமும் ளகரமும் ளகரமாக ஒன்றாதல் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த ஒன்றாதலின் சுவடுகள் எட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே காணப்படுகின்றன.

சான்று:

கிழமை > கிளமை

கிழக்கு > கிளக்கு

புகழ் > புகள்

• பிற மாற்றங்கள்

ஒரு மெய் மற்றொரு மெய்யாதல் பல்லவர் காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளது.

அ) பகரம் வகரமாதல்

உயிரிடையே பகரம் வகரமாகிறது. நிபந்தம் > நிவந்தம். சில இடங்களில் பகரம் மகரமாக மாறிய மாற்றம் பல்லவர் காலத்துக்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சான்று: நிபந்தம் > நிமந்தம்

ஆ) மகரம் வகரமாதல்

சில இடங்களில் சொல் முதல் மகரம் வகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.

சான்று: மிருக > விருக

இ) இறுதி மெய் உகர முடிவு பெறல்

பண்டைக் காலத்தில் வெடிப்பொலிகள் மட்டுமே மொழிக்கு இறுதியில் வருவதில்லை. அவை உகர முடிவையே கொண்டன. ஆனால், இடைக்காலத்தில் வெடிப்பொலி அல்லாத மெய்களும் சில உயிர்களும் கூட உகர முடிவைப் பெறத் தொடங்கின.

1.5 ஆய்தம்

இலக்கண நூல்களில் ஆய்தம் அசைக்கு உறுப்பாகும் எழுத்து என்று சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் கூறப்பட்டது. அதாவது அசைக்கு உறுப்பாகும் ஆய்தம் என்றால், அதனை அளபெடை எனலாம்.

ஒலிப்புடை எழுத்துதான் அளபெடுக்கும். அஃது என்ற சொல்லோடு மெய்ம்முதல் சொல் தொடருமானால் ஆய்தம் மறையும் எனத் தொல்காப்பியத்திலேயே கூறுப்பட்டுள்ளது. உயிர் முதல் சொல்லால் தொடரும் போது மாற்றம் பெறாது.

பிற்காலத்தில் ஆய்தம் தனி ஒலி என்றும் அது தடையொலியிலிருந்து வேறுபட்டது என்றும் கருதினர். திருக்குறள் காலத்தில் ஆய்தம் தனி ஒலியாகக் கருதப்பட்டது. ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தேவாரத்தில் ஆய்தம் ஒலிக்கூறாக இணைந்துள்ளது. பெருங்கதையில் ஆய்தம் தனி ஒலியாக யகர மெய்யுடன் எதுகையில் வருகிறது.

சான்று:

“கய்ந் நவிலாளனை எஃகுள்ளடக்கி
எஃகொழி களிற்றின் வெய்துயிர்த் துயங்கி”

நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழியிலும் ஆய்தம் யகரத்துக்கு எதுகையாக வருதலைக் காணலாம். இக்காலத்தே தோன்றிய அவிநயமும் இக்கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறது.

“ஆய்தமும் யவ்வும் அவ்வோடு வரினே
ஐயென் எழுத்தொடு மெய்பெறத் தோன்றும் ”

என்ற அவிநய நூற்பா ஆய்தம் யகரத்தை ஒத்தது என்று கூறுகின்றது.

பல்லவர் கால வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டில் ஈது ~ இஃது ~ இது என்ற வடிவங்கள் ஒரே பொருளில் காணப்படுகின்றன. இதனாலும் ஆய்தம் யகர ஒலி பெற்றமை விளங்கும்.

அதனுடைய சரியான உச்சரிப்பு இன்னதென்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அஃதை > அகுதை என்று குறிப்பிட்டிருப்பது ஆய்தத்தின் உச்சரிப்பைக் காட்டுவதாக இருக்கலாம்.

எஃஃகிலங்கிய கையர் என்பது ஆய்தம் அசை மெய்யாக அளபெடுத்து வருவதற்குச் சான்றாகும். ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தேவாரத்தில் ஆய்தம் வருகிறது.

சான்று:

அழகு > அழஃகு

இந்த ஆய்தம் ஒலிப்புடையதாகும்.

இவ்வாறாக, பண்டைத் தமிழிலிருந்து பல்லவர் காலத் தமிழ் சில வகைகளில் வேறுபட்டிருப்பதைக் கண்டோம். சங்கத் தமிழின் பல கூறுகள் தொடர்ந்தும் சில கூறுகள் மறைந்தும் வரக் காண்கிறோம். சங்க மருவிய காலத் தமிழின் சில புதிய கூறுகளின் எண்ணிக்கை பல்லவர் காலத்தில் அதிகரித்தும் சில புதிய கூறுகளைப் பெற்றும் பல்லவர்

காலத் தமிழ் வளர்ந்தது எனலாம்.

1.6 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை பல்லவர் காலத் தமிழில் எழுத்தியல் குறித்துப் பல செய்திகளை அறிந்திருப்பீர்கள். இந்தப் பாடத்தில் இருந்து என்னென்ன செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

- பல்லவர் காலத் தமிழை அறிய உதவும் இலக்கியங்கள், இலக்கணம், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் போன்ற செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள்.
- அந்தக் காலக் கட்டத்தில் தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்ட உயிர் எழுத்து மாற்றங்களையும் உயிரின் ஒலியளவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.
- பல்லவர் காலத்தில் உயிரெழுத்துகள் மட்டுமன்றி மெய்யெழுத்துகளும் எத்தகைய மாற்றங்களுக்கு உள்ளாயின என்பதனையும், தனி ஆயத்தத்தின் தோற்றச் சிறப்பினையும் பல சான்றுகள் மூலம் நீங்கள் நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A05132 பல்லவர் காலத் தமிழ் - சொல்லியல்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இந்தப் பாடம் பல்லவர் காலத் தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்ட சொல்லமைப்பு மாற்றங்களைக் குறிப்பிடுவது. இலக்கண நிலையிலும் சொல் நிலையிலும் பல்லவர் காலத்தில் சொற்களில் ஏற்பட்ட பல விதமான மாற்றங்களை விளக்கிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

இதனைப் படித்து முடிக்கும் போது நீங்கள் கீழ்க்காணும் கருத்துகளை அறிந்து கொள்வீர்கள்.

- பல்லவர் கால நிலையையும், அக்காலக் கட்டத்தில் எழுந்த இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் பற்றிய செய்திகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.
- பல்லவர் காலத் தமிழ்மொழியின் பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளையும், முந்தைய காலத் தமிழ்மொழி வழக்கிலிருந்து பெயரியல் மாறும் விதங்களையும் சில சான்றுகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ள இயலும்.
- இலக்கணக் கூறுகளில் ஒன்றான வினைச்சொற்களின் பல்வேறு வகைகள் பல்லவர் காலத் தமிழில் வழங்கும் முறைகளைப் பற்றிய சொல்லியல் குறித்த செய்திகளை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.
- மொழி காலத்திற்கு ஏற்ப மாறிவரும் தன்மை உடையது என்பதால், சொற்கள் எங்ஙனம் பொருள் மாற்றம் அடைகின்றன என்ற சொல்லாட்சி பற்றிய கருத்துகளையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

2.0 பாட முன்னுரை

இடைக்காலத்தில் பக்தி இயக்கத்தால் தமிழ்மொழி புதுப்பொலிவை அடைந்தது என்பதை அறிந்தோம். தமிழ்மொழி, மக்கள் மொழியாக மாறியது. பல்லவர் காலத்தில் அரசியல், சமூகம், பண்பாடு, இலக்கியம் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இவை தமிழ் மொழியிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படக் காரணமாய் அமைந்துவிட்டன. பல்லவர் காலத் தமிழ்மொழி எழுத்தளவில் மட்டுமன்றி இலக்கண அளவிலும் பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளானது. வடமொழிச் சொற்கள் பல புகுந்தன. இதன் விளைவாகத் தமிழ் மொழி நெகிழ்வுற்றது. சொல்வளம் செறிவடைந்தது. எளிமையும் நளினமும் தமிழ் மொழியை இனிமையாக்கின. இப்பக்தி இயக்கத்தின் பயனாகத் தோன்றிய இலக்கியங்கள் கொண்டு பல்லவர் காலத் தமிழ்மொழியின் இலக்கண அமைப்பை விளக்குவதாக இப்பாடப் பகுதி அமைந்துள்ளது.

2.1 இடைக்காலத்தில் பல்லவர் காலம்

சங்க காலத்தையும் நீதி நூல் காலத்தையும் அடுத்து, பக்தி இலக்கியக் காலத்தைத் தெளிவாக உணரலாம். கி.பி. ஏழு, எட்டு, ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் சைவ சமயப் பெரியவர்களான நாயன்மார்களும், வைணவ சமயப் பெரியவர்களான ஆழ்வார்களும் தோன்றி, பக்திப் பாடல்கள் பாடி ஊர் ஊராகச் சென்று தத்தம் சமயங்களைப் பரப்பி வந்தார்கள். நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பௌத்த, சைன சமயங்களை எதிர்த்து மக்களைத் திரட்டுவதற்குக் கலை நயத்துடன் கூடிய பக்திப் பாடல்கள் பயன்பட்டன. ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் பக்தியையே போற்றி, அதற்கு இசைவான ஆடல் பாடல் முதலான கலைகளைப் பாராட்டினார்கள். பல வகைக் கலைகளையும் வளர்க்கும் இடமாகக் கோயில்கள் ஓங்குவதற்கு அவர்களுடைய பக்தி இயக்கம் துணை செய்தது. மக்களிடையே அவர்களின் இயக்கம் பரவுவதற்கு இசையோடு அமைந்த தமிழ்ப் பாடல்கள் உதவி புரிந்தன.

2.1.1 பல்லவர் காலத் தமிழ்மொழி

இடைக்காலத் தமிழில் முதல் காலப் பகுதியாக விளங்குவது பல்லவர் காலம். அக்காலத் தமிழ் மொழியை அறிவதற்கு இலக்கியங்கள், இலக்கணம், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், சாசனங்கள் முதலியன மிகவும் துணை புரிகின்றன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஏராளமான இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலமும் இதுவேயாகும் என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

• சைவ – வைணவ இலக்கியங்கள்

அ) சைவ நூல்கள்

தெய்வத் தமிழ் என வழங்கிய பக்தி இலக்கியத்தை வளர்த்த பல்லவர்கள் கி.பி. ஆறு முதல் கி.பி. ஒன்பது வரை தமிழகத்தை ஆண்டனர். இவர்கள் தமிழுக்குப் பல சிறப்புகள் வந்து சேரக் காரணமாயிருந்தனர். இவர்கள் காலத்தில்தான் ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் பக்தி இலக்கியங்களைப் பாடிப் பரப்பினர்.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் திருநாவுக்கரசரும், திருஞானசம்பந்தரும், பிற நாயன்மார்களும் பாடிய பாடல்கள் ஆயிரக்கணக்கானவை. தமிழ்நாட்டின் பல சிவன் கோயில்கள் இவர்களின் பாடல் பெற்ற இடங்களாக உள்ளன. மறைந்த பாடல்கள் போக, இப்போது உள்ள இவர்தம் பாடல்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய ஏழாயிரம் இருக்கும். அடுத்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரரின் பாடல்கள் ஆயிரம் ஆகும். இந்த மூன்று நாயன்மார்களின் பாடல்கள் எண்ணாயிரமும் தேவாரம் என்ற பெயரால் சிறந்த பக்தி இலக்கியமாக விளங்குகின்றன. எட்டாம் நூற்றாண்டில் மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானைப் பற்றிப் பாடிய பக்திப் பாடல்கள் திருவாசகம் எனப்படும். திருக்கோவையாரும் இவர் தம் நூலேயாகும். இவையிரண்டுமாக 1050 பாடல்கள் தமிழ்மொழிக்குக் கிடைத்த களஞ்சியம் எனலாம்.

இவை தவிர, பன்னிரு திருமுறைகளில் தொகுக்கப்பட்ட தனியடியார்கள் பலர் பாடிய பாடல்களும், பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் சைவத்தை வளர்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழ்மொழி வளரவும் பெருந்துணை புரிந்தன எனலாம்.

ஆ) வைணவ நூல்கள்

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் இயற்றிய நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் நூல் தொகுதியைப் பல்லவர் காலத் தமிழ்மொழியை அறிய உதவும் மற்றோர் ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியும். எளிய தமிழ் உருவாக இந்நூல்கள் காரணமாக அமைந்தன என்றும் கூறலாம்.

சங்கம் மருவிய காலத்தை அடுத்த இருண்ட காலத்தில் களப்பிரர் ஆதிக்கத்தில் வைணவ சமயமும் ஒளி குன்றி இருண்டது. களப்பிரர் ஆட்சி அகன்று, பல்லவரும் பாண்டியரும் செந்தமிழ் நிலத்தே செங்கோல் ஓச்சிய போது, சைவம் புத்துயிர் பெற்றது போல வைணவமும் புத்துயிர் பெற்றது.

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார் ஆகிய பன்னிருவர் இயற்றிய இலக்கியங்களும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளும் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

பல்லவர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட அவிநயம், யாப்பருங்கல விருத்தி ஆகிய இலக்கண நூல்களும் இலக்கண அமைப்பினை அறிந்து கொள்ளச் சிறப்பாக உதவுகின்றன.

• பிற சான்றுகள்

பல்லவர் காலத் தமிழ்மொழியை ஆராயக் கல்வெட்டுகளே நமக்குக் கிட்டியுள்ள மூலாதாரங்களாகும். பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழியில் உள்ளன. ஆதிபல்லவ சாசனங்களில் பிராமியும் தமிழும் தழுவித் தோன்றிய கிரந்த எழுத்துகளும் உள்ளன. இக்கல்வெட்டுகள் எல்லாம் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியையும் பேச்சு மொழியின் சாயலையும் நன்கு உணர்த்துவனவாக உள்ளன.

இலக்கிய மொழிக்கும் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் மொழிக்கும் இடையே பல வேற்றுமைகள் உண்டு. இலக்கிய மொழியில் ஏறாத பல பேச்சு வழக்குகள் கல்வெட்டு மொழியில் ஏறியிருக்கக் காணலாம். எனவே இவற்றை ஆராய்ந்தால் அவ்வக் கால மக்கள்தம் பேச்சு மொழியினை நன்கு அறிய முடியும்.

கல்வெட்டுகள் தவிரப் பாகூர்ச் செப்பேடு, சின்னமனூர்ச் செப்பேடு, வேள்விக்குடிச் சாசனம் போன்ற பல செப்பேடுகளும், சாசனங்கள், ஆவணங்கள் ஆகியனவும் பல்லவர் காலத் தமிழ் மொழியின் அமைப்பை விளக்கும் ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன.

2.2 பெயரியல் மாற்றங்கள்

பல்லவர் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட தமிழ்மொழியில் ஒலியியலிலும், எழுத்தியலிலும் மாற்றம் இருப்பது போன்று, பெயர்ச்சொற்கள் தொடர்பான இலக்கண அமைப்புகளிலும் வினையைச் சார்ந்த பல மொழி அமைப்புகளிலும் மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன.

சங்கம் மருவிய காலத் தமிழிலிருந்து மொழி வளர்ச்சி அடைந்துள்ள விதத்தை இப்பல்லவர் கால இலக்கண அமைப்புகளிலிருந்து நம்மால் உணர முடியும்.

2.2.1 பதிலிடு பெயர்கள் (Pronouns)

மூவிடப் பெயர்களே பதிலிடு பெயர்கள் எனப்படுகின்றன. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என அமைந்துள்ள இப்பதிலிடு பெயர்களில் பல்லவர் காலத்தில் நிகழ்ந்த பல மாறுதல்களை நோக்குவோமா?

• தன்மை வடிவம்

சங்க இலக்கியத்தில் யான் என்பது தன்மை ஒருமையைக் குறித்தது. மிகப் பிற்பட்ட சங்க கால நூலான பரிபாடலில்தான் முதன்முதலாக நான் என்ற சொல் வருகிறது (பரி 6-97, 20-82). அப்பர் தேவாரத்தில் யான் என்ற சொல் இருபத்து ஒன்பது இடங்களிலும், நான் என்பது முந்நூற்று முப்பத்து ஒன்பது இடங்களிலும் வருகின்றது.

சான்று:

நான் ஏசற்றென்றும் (அப்பர் தேவாரம் - 4.62.2)

• முன்னிலை வடிவம்

சங்க இலக்கியங்களில் 'நீயிர்' என்ற முன்னிலை வடிவம் பலவிடங்களில் பயின்று வந்துள்ளது. பிற்பட்ட சங்க இலக்கியமான பரிபாடலில் நீர் (பரிபாடல், 8 : 7) என்ற சொல் வந்துள்ளது. இவற்றின் அடிப்படையில் நின், நும் போன்ற முன்னிலை வடிவங்கள் வந்துள்ளன. ஆனால், பல்லவர் காலத்தில் முன்னிலை வடிவமான உன் காணப்படுகிறது. அப்பர் தேவாரத்தில் இவ்வடிவம் பலவிடங்களில் பயின்று வந்துள்ளது. இலங்கைப் பேச்சுத் தமிழிலும் உகரம் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

• படர்க்கை வடிவம்

பல்லவர் காலத் தமிழில் படர்க்கைச் சொற்களில் உயர்திணைப் பன்மை விகுதிகள் கள் விகுதியும் பெறத் தொடங்கின.

சான்று:

இவர்

இவர்கள் (அப்பர் தேவாரம். 4.36.7)

அவர்

அவர்கள்

2.2.2 விசுதிகள்

பெயர்ச்சொற்களில் விசுதிகளில் இடைக்காலத் தமிழில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

• உயர்திணையில் - கள் விசுதி

பல்லவர் காலத் தமிழில் 'கள்' விசுதி பதிலிடு பெயர்களிலும் குறிப்பாக உயர்திணையில் பயின்று வரக் காணலாம்.

சான்று:

தன்மை

- எங்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4.14.7)

நங்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4.88.9)

முன்னிலை

- நீங்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4.42.6)

உங்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4.58.9)

படர்க்கை

- இவர்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4.36.7)

• இரட்டைப் பன்மை விசுதிகள்

பெயர்ச் சொற்களில் இரட்டைப் பன்மைச் சொற்கள் இடைக்காலத் தமிழில் வருவது போன்று, இரட்டைப் பன்மை விசுதிகள் வினைச் சொற்களிலும் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

கழிக்கின்றீர் > கழிக்கின்றீர்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4.41.9)

கரப்பர் > கரப்பர்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4.101.8)

அறிந்தார் > அறிந்தார்கள் (அப்பர் தேவாரம், 5.80.3)

உணர்ந்தோர் > உணர்ந்தோர்கள் (அப்பர் தேவாரம், 5.39.8)

• முன்னிலை ஒருமை விசுதிகள்

முன்னிலை ஒருமை காட்டும் 'ஆய்' விசுதி சங்கத் தமிழில் பெரும்பாலும் எதிர்மறையில் வருகிறது. சங்கம் மருவிய காலத் தமிழிலும் பிற்காலத்திலும் எதிர்மறையாகவும், உடன்பாடாகவும் வருகிறது.

சான்று:

சொன்னாய்

(அப்பர் தேவாரம், 6.32.2)

ஆரூராய்

(அப்பர் தேவாரம், 6.41.8)

• ஆண்பால் - பெண்பால் விசுதிகள்

ஆண்பால் விசுதியான ஆன் சங்கத் தமிழில் எதிர்மறையில் வருகிறது. சங்கம் மருவிய காலத்திலும் அதைத் தொடர்ந்து பல்லவர் காலத்திலும் எதிர்மறையாகவும், உடன்பாடாகவும் வருகின்றது.

சான்று:

வைத்தான்

(அப்பர் தேவாரம், 4.45.6)

வல்லான்

(அப்பர் தேவாரம், 4.4.7)

ஆண்பால் விசுதி போன்றே ஆள் விசுதியும் எல்லா இடங்களிலும் பயின்று வருகின்றது.

சான்று:

அகன்றாள்

(அப்பர் தேவாரம், 6.25.7)

தலைப்பட்டாள்

(அப்பர் தேவாரம், 6.25.7)

• உயர்திணைப் பன்மை விசுதி

உயர்திணைப் பன்மை காட்டும் விசுதி ஆர் சங்கத் தமிழில் எதிர்மறையில் வருகிறது. சங்கம் மருவிய காலத்திலும் அதனை அடுத்த பல்லவர் காலத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் வந்துள்ளது.

சான்று:

பிறந்தார்

(அப்பர் தேவாரம், 698 : 4)

பணிவார்

(அப்பர் தேவாரம், 1 : 4)

நாடுவார் (அப்பர் தேவாரம், 1 : 2)

• வழக்கு ஒழிந்த (மறைந்து போன) சில விசுவிகள்

உயர்திணைப் பன்மை காட்டும் பகர விசுவி பல்லவர் காலத்தில் வழங்காமல் மறைந்து விட்டது.

ஓன். ஓள் (வருவோன், சொல்வோள்; வில்லோன், வளையோள்) ஆகிய விசுவிகள் போன்றே ஓர் விசுவி சங்கத் தமிழில் வினைமுற்றாகவும் வினையாலணையும் பெயராகவும் வந்துள்ளது. பல்லவர் காலத் தமிழில் இது வினைமுற்றாக இடம் பெறவில்லை.

2.2.3 வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சங்கள்

வினையெச்சங்களைப் போன்று பெயரெச்சங்களும் பல்லவர் காலத்தில் இலக்கியங்களிலும் பேச்சு வழக்கிலும் பயின்று வருவதைச் சான்றுகள் மூலம் உணரலாம்.

• செய்யாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

இடைக்காலத் தமிழில் செய்யாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. எதிர்மறை உருபாகிய ஆ குறைந்து வர ஆத பெருகி வருவது தெரிகிறது.

சான்று:

அணியாத (அப்பர் தேவாரம், 3018 : 1)

• பெயரெச்சம்

குறுந்தொகையில் பெயரெச்சத்தில் நூற்றிரண்டு இடங்களில் 'இ'கரம் வர, ஒரே ஓர் இடத்தில் மட்டும் இன் வருகிறது. (நீடின - குறுந்.309 : 3)

அப்பர் தேவாரத்திலோ நானூற்று முப்பத்தாறு இடங்களில் 'இ'கரம் வர, இருபத்து நான்கு இடங்களில் இய வருகிறது. இக்காலத் தமிழில் -ன- முழு ஆட்சி பெற்றதைக் காண முடிகிறது.

சான்று:

பொருத்திய குரம்பை

(அப்பர் தேவாரம், 4.31.3)

2.2.4 இடைச் சொற்கள்

பெயர்ச்சொற்களில் மட்டும் அன்றி இடைச் சொற்களிலும் பல்லவர் காலத்தில் சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன எனக் கூறலாம்.

• ஆமல் > ஆமே

வாராமல், போகாமல் என்பவற்றிலுள்ள ஆமல் > ஆமே எனத் திருவாசகத்தில் வழங்குகிறது.

சான்று:

பிறவாமல் > பிறவாமே (திருவாசகம், 8 : 12)

• ஆக > ஆ

‘ஆக’ என்னும் வினையடை உருபு ‘ஆ’ என மாறுவதைத் திருவாசகத்தில் காணலாம்.

சான்று:

கோவணமாக > கோவணமா (திருவாசகம், 12 : 2)

• ஆறு > ஆ

ஆறு என்ற உருபு ஆ என மாறுவதையும் திருவாசகத்தில் காணலாம்.

சான்று:

வியப்புறுமாறு > வியப்புறுமா (திருவாசகம், 12 : 2)

கொண்டவாறு > கொண்டவா (திருவாசகம், 11 : 10)

நஞ்சுண்டவாறு > நஞ்சுண்டவா (திருவாசகம், 31 : 20)

• நிபந்தனை எச்ச உருபுகள் ஆல், இல், ஏல்

இவ்வுருபுகள் பல்லவர் காலத் தமிழில் மிகுதியாக வருகின்றன.

சான்று:

உருகுவித்தால்

(அப்பர் தேவாரம், 6.95.3)

விடில்

(அப்பர் தேவாரம், 72 : 3)

எண்ணுதியேல் (அப்பர் தேவாரம், 6.31.3)

• சாரியைகள்

தொல்காப்பியர் காலத்தில் இன் சாரியையை விட அன் என்பது பெருவழக்கு உடையதாக விளங்கியது. பிற்காலத்தில் அன் வரும் இடங்களில் இன் வருகிறது.

சான்று:

மேல்+அன்+அ = மேலன > மேல்+இன்+அ = மேலின

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

2.3 வினையியல் மாற்றங்கள்

மொழி காலத்திற்கு ஏற்ப மாறி வரும் இயல்புடையது. இதனால் இலக்கண அமைப்பில் வினையிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுவது இயல்பே. பல்லவர் காலமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அக்காலக் கட்டத்தில் வினையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சிலவற்றைக் கீழ்வருமாறு காணலாம்.

2.3.1 கால இடைநிலைகள்

வினையை உணர்த்துவது கால இடைநிலை என்பதால் முதலில் இவ்விலக்கணக் கூற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றம் குறித்துக் காணலாம்.

இறந்தகாலம் அல்லாதன காட்டும் விசுவாசன பகர வகர மெய் வழக்கு சங்க காலத்திலேயே முடிந்து விட்டது எனலாம்.

நிகழ்காலம் காட்டத் தனி இடைநிலை ஆட்சிக்கு வந்ததே பல்லவர் காலத்து மொழி வளர்ச்சி எனலாம்.

கின்று என்ற நிகழ்கால இடைநிலை முதன்முதலில் பரிபாடலில்தான் வந்துள்ளது. அதன் பின்னர்ச் சிலம்பிலும் மணிமேகலையிலும் அதன் வழக்குப் பெருகி, பின்பு பல்லவர் காலத்தில் நிலைத்து விட்டது. தேவார, திருவாசகங்களில் இவ்விடைநிலை பெருவழக்காக உள்ளது எனலாம்.

சான்று:

மயங்குகின்றேன் (திருவாசகம், 6 : 2)

ஆழ்ந்திடுகின்றேன் (திருவாசகம், 81)

அரற்றுக்கின்றேன் (திருவாசகம், 10)

நிகழ்கால இடைநிலைகளான கின்று, கிறு தவிர அப்பர் தேவாரத்தில் ஆநின்று என்ற இடைநிலையையும் காணலாம். இறந்த கால இடைநிலை இன் பல்லவர் காலத்திலும் பெருவழக்காக வழங்கக் காண்கிறோம்.

2.3.2 தன்வினை – பிறவினை

மூக்கொலியுடன் வரும் வினை வடிவங்கள் தன்வினைகளாகவும் வெடிப்பொலிகளுடன் வரும் வடிவங்கள் பிறவினைகளாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் கல்வெட்டுகளில் இதற்கு மாறான போக்குக் காணப்படுகின்றது.

மூக்கொலியுடன் வரும் சில வடிவங்கள் பிறவினைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

சான்று:

தன்வினை பிறவினை

அழுந்து அழுந்து

தவிந்தன தவிந்தன

இடைக்காலத் தொடக்கத்தில் தன்வினை பிறவினை பாகுபாடு இல்லை என்பதைச் சான்றுகள் புலப்படுத்துகின்றன.

2.3.3 எதிர்மறை வினைமுற்று

• ‘கில்’ எனும் வடிவம்

எதிர்மறை வினைமுற்றை உணர்த்தப் பல்லவர் காலத்தில் கில் என்னும் புதிய இடைச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சான்று:

உண்கிலான்.

இந்த அடிப்படையில் கிற்பான் போன்ற உடன்பாட்டுச் சொற்கள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கலாம்.

இலாத, இலாது, இலான் போன்றவை செய்கு என்னும் சொல்லின் ஈற்றில் உள்ள குகரத்துடன் சேர்ந்து செய்கிலான் போன்ற எதிர்மறை வடிவத்தில் வருகின்றன. செய்கு+இலான் என எதிர்மறைப் பொருளில் வருகிறது. இலான் என்பது கில் என்ற வேர்ச்சொல்லில் இருந்து வந்த தனி எதிர்மறைச் சொல் என்று தவறாக எண்ணப்பட்டு விட்டது. அதனால் செய்கிலான் = செய்கிலான் என்று புணர்வதாகக் கருதிப் பல்லவர் காலத்தில் வழங்கப்பட்டது.

• இல் என்னும் வடிவம் – வேறுபட்ட வடிவம்

திருவாசகத்தில் எதிர்மறை வழக்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட வடிவில் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

பாடிற்றிலேன் (பாடவில்லை)

தேடிற்றிலேன் (தேடவில்லை)

ஓடிற்றிலேன் (ஓடவில்லை)

சங்க காலத் தமிழில் இறந்தகாலத்தில் எதிர்மறையைக் குறிக்க வினைமுற்றுகளுடன் அல் என்னும் குறிப்பு வினையைச் சேர்த்துக் கூறுவர்.

சான்று:

அல்லேன் (பதிற்றுப்பத்து, 74 : 23)

அல்லம் (புறநானூறு, 60 : 6)

• ‘இல்’ என்னும் வடிவம் – இயல்பான வடிவம்

பல்லவர் காலத்தில் மேற்கூறப்பட்ட அல் வடிவம் மாறி இல் என்ற வடிவம் வழக்குப் பெற்று விட்டது எனலாம்.

சான்று:

அறிந்திலேன் (அப்பர் தேவாரம், 5.91.8)

அறிந்திலை (அப்பர் தேவாரம், 5.45.6)

அறிந்திலன் (அப்பர் தேவாரம், 4.113.11)

2.3.4 ஏவல் வினை

பல்லவர் காலத்தில் எதிர்கால இடைநிலைகளுடன் ஆய் விசுவதியை இணைத்து ஏவல் வினையானது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று:

தருவாய் (அப்பர் தேவாரம், 4.94.6)

கண்டாய் (அப்பர் தேவாரம், திரு இராமேச்சுரம் 4.61.4)

2.3.5 வினையெச்ச வாய்பாடுகள்

செய்யும், செய்யேல், செய போன்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் பல பல்லவர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

• செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்

சங்கத் தமிழில் அகர உருபை இறுதியாகக் கொண்ட செய எனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தில் -ப்ப்- இடையில் வரும்.

சான்று:

(கொடு+ப்ப்+அ) = கொடுப்ப

(சாய்+ப்ப்+அ) = சாய்ப்ப

பல்லவர் காலத்திலோ இடையில் -க்க்- என்ற வடிவம் மிகுதியாக வருகிறது.

குறுந்தொகையில் முப்பத்தைந்து இடங்களில் -ப்ப்- வர, ஓரிடத்தில் மட்டும் -க்க்- வருகிறது. ஆனால் அப்பர் தேவாரத்திலோ -க்க்- என்ற வடிவம் ஐம்பத்து மூன்று இடங்களில் வர, -ப்ப்- என்ற வடிவம் இருபத்தெட்டு இடங்களில்தான் பயின்று வந்துள்ளது.

• செய்யும் என்னும் ஏவல் வினை

இவ்வடிவம் சங்க இலக்கியத்தில் மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. பல்லவர் காலத்திலோ இவ்வழக்குப் பெருகி, வழக்கில் நிலைத்து விட்டது எனலாம்.

சான்று:

காணும் வாரும்

• செய்யேல் என்னும் ஏவல் வினை

செய்யேல் ஏவல் வினைகள் பல்லவர் காலத் தமிழில் மிகுதியாக ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

சான்று:

அஞ்சேல் (சம்பந்தர் தேவாரம், 1.130.1)

• செய்யாம் என்னும் உடன்பாட்டு வினைமுற்று

இவ்வடிவத்தில் உள்ள உடன்பாட்டு வினைமுற்று சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பட்டது. பல்லவர் காலத்திலோ முற்றிலும் வழக்கொழிந்து விட்டது.

சான்று:

செல்லாம் பழைய வடிவங்கள் (பதிற்றுப் பத்து, 57:6)
காணாம் (அகநானூறு, 110:19)

2.3.6 துணை வினைகள்

திருநாவுக்கரசர் பாடிய தேவாரத்தில் அருள், இரு, ஒழி, பெறு, இடு, போ, தா, செய், புரி, வை, விடு, உண், கொள், படு, கில் போன்றவை துணை வினைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

சான்று:

அருள் – எழுந்தருளி
இரு – நினைந்து இருந்தேன்
பெறு – அடையப் பெற்றோம்
கொள் – கண்டு கொண்டேன்
போ – அழிந்து போனேன்
ஒழி – எய்த்தொழிந்தேன்
இடு – அழித்திட்டார்
வை – எழுதியவை

2.3.7 அனுமதி வினை

பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியமான அப்பர் தேவாரத்தில் இவ்வகையான வினைக்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. செய்யும் வினைக்கு அனுமதி கொடுப்பது போல அமைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வகை வினைகள் தற்காலத் தமிழில் நிலைத்து விட்டன.

சான்று:

ஆள் – அலாம் > ஆளலாம்
உய்ய – அலாம் > உய்யலாம்
செய்ய – அலாம் > செய்யலாம்

வினைச்சொற்களின் இலக்கண அமைப்பு, பல்லவர் காலத்தில் மேற்கூறப்பட்ட பலவித மாற்றங்களை அடைந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சியினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

2.4 சொல்லாட்சி மாற்றங்கள்

பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியங்களில் வடமொழிச் செல்வாக்கு மிகுந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. பல்லவர் காலக் கல்வெட்டுகள் கிரந்தம், வடமொழி போன்றவற்றில் எழுதப்பட்டமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. தேவாரம் போன்றவற்றில் வடமொழிச் சொற்கள் ஓரளவு தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதையும் காண முடிகிறது.

hasta > attam கை
hastin > atti யானை
mukti > mutti முத்தி
vrata > viratam விரதம்

மேலும் சொற்பொருளில் மாற்றமும் புதிய சொல்லாட்சியும் ஏற்பட்டன.

2.4.1 சொற்பொருள் மாற்றம்

சமயத் தொடர்பான வடமொழிச் சொற்கள் இலக்கிய வழக்கில் நிறைய வந்துள்ளன. பாதம், ஈஸ்வரன், தீர்த்தம், உதரம், பூசை, நாதன், அச்சுதன், லோகம் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள் வழங்கத் தொடங்கி விட்டன.

சங்க காலத்தில் சமயச் சார்பற்ற பொருளில் கையாளப்பட்ட சொற்களும் சமயப் பொருள் பெற்றுவிட்டன.

சொல்	சங்க காலப் பொருள்	பல்லவர் காலப் பொருள்
இறைவன்	அரசன்	கடவுள்
கோயில்	அரண்மனை	கடவுள் உறைவிடம்
பணிதல்	பணிவாக இருத்தல்	கடவுளை வணங்குதல்
தாழ்தல்	தாழ்வாக இருத்தல்	கடவுளை வணங்குதல்

2.4.2 புதிய சொல்லாட்சி

பல்லவர் கால இலக்கியமான அப்பர் தேவாரத்தில்தான் முதன்முதலாகத் 'தமிழன்' என்ற சொல்லாட்சியைக் காண முடிகிறது. அதனை அடுத்துத்தான் இச்சொல்லாட்சியின் வழக்குப் பெருகி விட்டது. பண்டைக் காலத்தில் 'தமிழ்' என்ற சொல் நாடு, மக்கள், மொழி, பண்பாட்டைக் குறித்து நிற்கின்றது.

இவ்வாறு பண்டைத் தமிழிலிருந்து பல்லவர் காலத் தமிழ் பல வகைகளில் வேறுபட்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது. சங்கத் தமிழ், சங்கம் மருவிய காலத் தமிழ் ஆகியவற்றின் சில இலக்கணக் கூறுகள் தொடர்ந்தும், சில மறைந்தும், சில வேறு வடிவம் பெற்றும், சில புதிய கூறுகள் உருவாகியும், பல்லவர் காலத்தில் பெருகியும் தமிழ் மொழி காலத்திற்கு ஏற்ப வளர்ந்து வந்த வளர்ச்சி நிலையினை நீங்கள் நன்கு உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

2.5 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை பல்லவர் காலத்தில் வழங்கிய தமிழ்மொழி குறித்த செய்திகளை நன்கு அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்! இந்தப் பாடத்திலிருந்து என்னென்ன செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

- பல்லவர் காலத் தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு முதலில் மூல ஆதாரங்களான அக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள் ஆகியன பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். அவை பற்றி மட்டுமன்றிப் பிற சான்றுகளான கல்வெட்டுகள், சாசனங்கள் போன்றவற்றையும் நன்கு தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்!
- பல்லவர் காலத் தமிழின் பெயரியல் அமைப்பில் ஏற்பட்ட சில மாற்றங்களைச் சான்றுகளுடன் உணர்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.
- அடுத்து வினையியல் அமைப்பியலும் அதன் வகைகளிலும் உண்டாகியுள்ள பல்லவர் கால மொழி மாற்றங்களைத் தெளிவாக உணர்ந்திருப்பீர்கள்!
- மொழி காலத்திற்கேற்ப மாறிவரும் இயல்புடையது என்பதால், பல்லவர் காலத்தில் சொல் வழக்கில் ஏற்பட்ட சில மாற்றங்களையும் சான்றுகளுடன் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A05133 சோழர் காலத் தமிழ் - எழுத்தியல்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இந்தப் பாடம் சோழர் காலத் தமிழ்மொழியில் எழுத்தியலில் ஏற்பட்ட சில மாற்றங்களைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. தமிழில் ஏற்பட்ட ஒலி மாற்றங்களையும் தமிழ் எழுத்துகள் குறித்த சோழர் கால இலக்கண நூல்களின் கருத்தையும் விளக்கிக் கூறுகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

இதனைப் படித்து முடிக்கும் போது நீங்கள் கீழ்க்காணும் கருத்துகளை அறிந்து கொள்வீர்கள்.

- சோழர் காலத் தமிழில் வழங்கிய உயிரெழுத்துகளையும் உயிரொலி குறித்த மாற்றங்களையும் சான்றுகளுடன் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள இயலும்.
- சோழர் காலத் தமிழில் மெய்யெழுத்துகள் பெறுமிடத்தையும் மெய்யொலி மாற்றங்களையும் பற்றி இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள் போன்ற ஆதாரம் கொண்டு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.
- சோழர் காலத் தமிழை அறிய உதவும் இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

3.0 பாட முன்னுரை

சங்க காலத் தமிழுக்கும் இடைக்காலத் தமிழுக்கும் இடையே மாறுபாடுகள் பல உள்ளன. சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பல மொழிக் கூறுகள் இடைக்காலத்தில் நிலைத்துவிட்டதைக் காண முடிகிறது. சோழர் காலத்துத் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது. இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் தோன்றின. இவை மொழியின் சிறப்பை அறிய உதவுவனவாக விளங்குகின்றன. இவையேயன்றிக் கல்வெட்டுகள், சாசனங்கள் போன்றனவும் சோழர் காலத் தமிழ் மொழியின் பண்புகளை உணர்த்துவனவாக விளங்குகின்றன. தமிழ்மொழி அடைந்த மொழி மாற்றங்களையும், சோழர் காலத்துத் தமிழ் மொழியின் எழுத்தியல் தன்மைகளையும் கூறுவதாக இப்பாடம் அமைந்துள்ளது.

கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஏறத்தாழ நானூறு ஆண்டுகள் பிற்காலச் சோழர்கள் தமிழகத்தில் அரசாண்டனர். தமிழ் மக்களின் அரசியல் வாழ்வு தழைத்தது. சமுதாயப் பொருளாதார நிலை உயர்ந்தது. எனவே, கலை வாழ்வில் கருத்துன்றி மிகப் பெரிய கோயில்கள் பலவற்றைப் பெரும் பொருட்செலவில் கட்டினர். இலக்கியத் துறையிலும் பல கலைக் கோயில்கள் எழுந்தன. பௌத்தர்களும் சமணர்களும் பல காவியங்களைப் படைத்தனர். கம்பர் போன்ற பெருங்கவிஞர்கள், வடமொழிக் காப்பியங்களைத் தம் இயல்பு குன்றாமல் தமிழில் படைத்தனர். பலர் புராணங்களை அப்படியே மொழி பெயர்த்தனர். சிலர் புராணங்களில் அமைந்த கிளைக் கதைகளை நூலாக்கினர். சிற்றிலக்கியங்கள் பலவும் இக்காலத்தில் எழுந்தன. இலக்கண நூல் ஆசிரியர்கள் பலர் தோன்றிப் பற்பல வகை இலக்கண நூல்களை இயற்றினர்.

3.1.1 இலக்கிய இலக்கணங்கள்

பல்லவர் காலத்தில் தோன்றி நாடெங்கும் பரவிக் கிடந்த பக்தி இலக்கியங்களான தேவார, திருவாசகங்களும், பிற நூல்களும் தொகுக்கப்பட்டு வகைப்படுத்தப்பட்டது சோழர் காலத்தில்தான். சைவ சமயக் குரவர்கள் முதலான சைவ அடியார்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களையெல்லாம் நம்பியாண்டார் நம்பி பன்னிரு திருமுறைகள் எனப் பெயரிட்டுத் தொகுத்தார்.

திருமால் அடியார்களான ஆழ்வார்கள் பாடிய பாடல்களையெல்லாம் நாதமுனி தொகுத்து நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் என்று பெயரிட்டார். அது வைணவ இலக்கியங்களின் தொகுதியாக விளங்கியது.

ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை தவிரச் சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகிய மூன்று காப்பியங்களும் இக்காலத்தில் தோன்றின. சோழர் காலத்தில் ஐஞ்சிறு காப்பியங்களும் தோன்றின. சோழர் காலத்தைக் காப்பியக்காலம் என்றே கூறுலாம்.

காப்பியங்கள் மட்டுமன்றிக் கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், நளவெண்பா போன்ற புராணங்களும் மூவருலா, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், தக்கயாகப் பரணி போன்ற சிற்றிலக்கியங்களும் தோன்றின.

இத்தகைய இலக்கிய வளம் கொண்ட சோழர் காலத்தில்தான் நன்னூல், யாப்பருங்கலக் காரிகை, வீரசோழியம், வச்சணந்தி மாலை போன்ற சிறந்த இலக்கண நூல்களும் எழுதப்பட்டன.

3.1.2 பிற ஆதாரங்கள்

சோழர் காலத் தமிழை அறிய இலக்கிய, இலக்கண நூல்களேயன்றிக் கல்வெட்டுகள், சாசனங்கள், ஆவணங்கள், செப்பேடுகள் ஆகியனவும் மூல ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன. பல்லவர் காலக் கோயில் கல்வெட்டுகள், வேள்விக்குடிச் சாசனம், சின்னமனூர்ப் பெரிய செப்பேடு, அன்பில் செப்பேடுகள், முதலாம் இராசேந்திரன் கல்வெட்டுகள், வீர இராசேந்திரன் கல்வெட்டுகள், சுந்தர சோழன் ஆவணங்கள், இராஜ ராஜ சோழன் ஆவணங்கள், இராசேந்திரன் ஆவணங்கள், வீர இராசேந்திரன் ஆவணங்கள் ஆகியன சோழர் காலத் தமிழ்மொழியின் பண்புகளை உணர்த்துவனவாக விளங்குகின்றன.

3.2 உயிரெழுத்து மாற்றங்கள்

ஒவ்வொரு காலத்திலும் மொழி மாறிவரும் தன்மையுடையது. எழுத்துகளில் உயிர், மெய் இரண்டிலும் பல மாற்றங்கள் சோழர் காலத்திலும் ஏற்பட்டன. உயிர் எழுத்துகள் பல்லவர் காலத்தில் வழங்கியவாறே எழுதப்பட்டுள்ளன. நன்னூல், வீரசோழியம் போன்ற இலக்கண நூல்கள் உயிரெழுத்துக்குரிய இலக்கணத்தைப் பேசுகின்றன.

3.2.1 உயிரெழுத்துகள்

பதினொன்று, பன்னிரண்டு, பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளிலும் பல்லவர் கால உயிர்கள் தொடர்ந்து இருந்தன.

அ	-	அது
ஆ	-	ஆடு
இ	-	விடு
ஈ	-	வீடு
உ	-	குடை
ஊ	-	கூடை
எ	-	எரி
ஏ	-	ஏரி
ஒ	-	ஒடு
ஓ	-	ஓடு

• மாற்றங்கள்

மொழி முதலில் எல்லா உயிர்களும் சொல்லில் இடம் பெறுவதாகத் தொல்காப்பியம் கூறுவது போலவே நன்னூலும் வீரசோழியமும் கூறுகின்றன.

மொழி இறுதியிலும் எல்லா உயிரும் வருவதாகத் தொல்காப்பியம் கூறுவதுபோல நன்னூலும் கூறுகிறது. ஆனால், வீரசோழியமோ எகர ஓகரங்களைத் தவிரப் பிற உயிர்கள் அனைத்தும் மொழியிறுதியில் வருவதாகக் கூறுகின்றது.

இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சோழர் காலத்தில் உயிரெழுத்து அடையும் மாற்றங்களைக் காணலாம்.

• அகர மாற்றம்

அ) அகர இகர மாற்றம் (அ > இ)

மெய்யெழுத்தோடு கூடிய அகரம் இகரமாக மாறுவது பல இடங்களில் காணப்படுகிறது.

சான்று:

அதனுக்கு	>	அதினுக்கு
சுலபம்	>	சுலிபம்
மேலன	>	மேலின

ஆ) அகர உகர மாற்றம் (அ > உ)

சான்று:

கொண்டது > கொண்டுது

புகுந்தது > புகுந்துது

• இகர மாற்றம்

முன்னுயிரான இகரம் அகரமாகவும் சில இடங்களில் எகரமாகவும் ஒலிக்கப்படுகின்றது:

அ) இகர அகர மாற்றம் (இ > அ)

பின்னால்வரும் அகர ஒலிக்கு ஏற்ப இகர ஒலியும் அகரமாக மாறும் இடங்கள் பலவுண்டு.

சான்று:

அதியமான் > அதயமான்

ஞாயிறு > ஞாயறு

வயிறு > வயறு

ஆ) இகர எகர மாற்றம் (இ > எ)

அகரக் கீழுயிருக்கு ஏற்ப மேலுயிரான இகரம் எகர நடுவயிராக உச்சரிக்கப்படுகிறது.

தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட வடமொழிச் சொற்களில்தான் இம்மாற்றம் பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. எனினும் சிறுபான்மைத் தமிழ்ச் சொற்களிலும் காணப்படுகிறது.

சான்று:

பிறவும் > பெறவும்

நிலம் > நெலம்

• உகர மாற்றம்

பின்னுயிரான உகரம் சில இடங்களில் இகரமாகவும் பல இடங்களில் ஓகரமாகவும் ஒலிக்கப்படுகின்றது.

அ) உகர இகர மாற்றம் (உ > இ)

சான்று:

அமுது > அமிது

அருளின > அரிளின

செலுத்தி > செலித்தி

அமுதசாகரர் > அமிதசாகரர்

ஆ) உகர ஓகர மாற்றம் (உ > ஓ)

கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் தமிழ்ச் சொற்களிலுள்ள உகரம் ஓகரமாகக் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

குலைதர > கொலைதர

குந்தள அரசர் > கொந்தள அரசர்
குலோத்துங்க > கொலோத்துங்க
உபாதி > ஒபாதி

• எகர மாற்றம் (எ > இ)

இகரம் எவ்வாறு எகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்றதோ, அது போலவே எகரமும் இகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்ற சொற்கள் தமிழில் பல காணப்படுகின்றன.

சான்று:

பெயரால் > பியரால்
செலவு > சிலவு
எனக்கு > இனக்கு
எடுத்து > இடுத்து

3.2.2 இடையண்ணச் சாயல் பெறுதல்

• அகர ஐகார மாற்றம்

அகரம் ஐகாரமாதலும் காணப்படுகின்றது. இம்மாற்றம் சங்க காலத் தமிழில் சகர யகர மெய்களுக்கு முன்னர்க் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

அரசர் > அரைசர்
அரசு > அரைசு
முரசு > முரைசு

இந்த அகர ஐகார மாற்றம் சோழர் காலத்து இலக்கிய மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

சமயம் > சமையம்
தச்சன் > தைச்சன்

அகரத்திற்கு முன்னரோ பின்னரோ இடையண்ண ஒலி தொடர்ந்து வராத போதும் அகரம் ஐகாரமாக மாறுகிறது.

சான்று:

அத்தை > ஐத்தை
அத்தான் > ஐத்தான்

இம்மாற்றத்தை இக்காலக் கிளை மொழியிலும் காணமுடியும்.

• இகர ஐகார யகரத்தின் தாக்கம்

இம்மூன்று ஒலிகளை அடுத்து வரும் மூக்கொலியும் (ந), அதன் இனமாகிய பல்லொலியும் (த) இடையண்ணத்தின் சாயல் பெற்று வருகின்றன.

சான்று:

எரிந்து > எரிஞ்சு
ஐந்து > அஞ்சு
விளைந்த > விளைஞ்சு
காய்ந்த > காய்ஞ்சு

• உகர இகர மாற்றம்

சொல்லிறுதி உகரம் இடையண்ணத் தடையொலியாகிய சகரத்தை அடுத்து வருவதால் இகரமாக மாறும்.

சான்று: கழஞ்சு > கழஞ்சி

• இடையண்ண உயிர் ஐகாரத்தின் தாக்கம்

இடையண்ண ஒலியாகிய ஐகாரத்தை அடுத்து மூக்கொலிகள் வரும்போது அவை இடையண்ண மூக்கொலிகளாகின்றன.

சான்று:

ஐந்நூறு > ஐஞ்ஞூறு

• இடையண்ண மெய்யொலியினால் ஐகாரம் தாக்கமடைதல்

இடையண்ண மெய்யாகிய சகரத்தின் தாக்கத்தால் ஐகாரம் எகரமாகிறது.

சான்று:

அரசர் > அரைசர் > அரெசர்
தலை > தலெ
சினை > சினெ
எல்லை > எல்லெ

3.2.3 மொழி முதல் இகரத்துடன் யகர மெய் வருதல்

பல்லவர் காலத்தில் முன் உயிர்கள் யகர உடம்படுமெய்யுடன் உயிர்த் தொடர்களாயின. 11, 12, 13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இகர உயிர்கள் யகர உடம்படுமெய்யை மொழி முதலில் பெற்று வந்தன.

சான்று:

இக்கோயில்

>

யிக்கோயில்

இரண்டு > யிரண்டு

இறை > யிறை

3.2.4 இதழ்ச் சாயல் பெறுதல்

அ) அகர உகர மாற்றம்

அகரத்தைத் தொடர்ந்தோ அல்லது அதற்கு முந்தியோ இதழுயிர் வருமாயின் அகரம் இதழ்ச்சாயல் பெற்று ஓகரமாகிறது.

சான்று:

வானகப்படி > வானகொப்படி
அனுபவித்து > அனுபொவித்து
புறவரி > புறொவரி
செப்பருந்திறத்து > செப்பொருந்திறத்து

ஆ) இகர உகர மாற்றம்

இகரம் தனக்கு முன்னரோ பின்னரோ இதழ் ஒலிகளையோ நாவளை ஒலிகளையோ பெற்று வருமாயின் உகரமாக உச்சரிக்கப்படுகிறது.

சான்று:

களிறு > களுறு
தமிழ் > தமுழ்
தம்பிரான் > தம்புரான்
முசிறி > முசுறி
மதில் > மதுல்

இ) எகர ஓகர மாற்றம்

எகரத்திற்கு முன்போ பின்போ இதழ் ஒலியோ, நாவளை ஒலியோ அல்லது நுனியண்ண ஒலியோ வந்தால் எகரம் ஓகரமாக மாற்றமடைகிறது.

சான்று:

தென்றிசை > தொன்றிசை
செம்பாதி > சொம்பாதி
நெளிற்று > நொளிற்று
செவிடு > சொவிடு
செந்தாமரை > சொந்தாமரை
எப்பேர்ப்பட்ட > எப்போர்ப்பட்ட

‘சொவிடு’ என்ற வடிவம் பின்னர் ‘சோடு’ என்றாகியது. ஒப்புமையாக்கத்தால் செந்தாமரை என்பது சொந்தாமரையானது.

3.2.5 தமிழாக்கத்தில் அகர எகர மாற்றம்

ஒலிப்பு ஒலியுடன் தொடங்கும் வடமொழிச் சொற்களைப் பொறுத்த வரை சொற்களில் உள்ள அகரம் எகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.

சான்று:

கங்கா > கங்கை > கெங்கை
தண்டா > தண்டம் > தெண்டம்

பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு வடமொழிச் சொற்களில் மட்டுமல்லாது பிற சொற்களிலும் இம்மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று.

சான்று:

கல் > கெல்

களிறு > கெளிறு

இவ்வாறு உயிரெழுத்துகள் பல மாற்றங்களை அடைய வேண்டிய சூழலுக்கு உள்ளாகின. பேச்சுத் தமிழின் அடிப்படையான பல மாற்றங்களுக்கு வழி வகுத்தன என்று கூறலாம்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

3.3 மெய்யெழுத்து மாற்றங்கள்

சோழர் காலத்தில் மெய்களும் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின. பிற மெய்கள் இடையண்ண மெய்களின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின. உயிரிடை வந்த வெடிப்பொலிகள் ஒலிப்புடை ஒலிகளாயின. ஒலிகளின் ஒருங்கிணைவு, மெய்மயக்கங்கள் என்று மெய்களும் பல விதமான மாற்றங்களை அடைந்தன.

3.3.1 மெய்யெழுத்துகள்

சோழர் காலத்து மெய்யொலிகள் பெரும்பாலும் பல்லவர் காலத்து மெய்களை ஒத்திருந்தன.

மெய்யொலிகள்	சான்று
க்	காண்
ச்	சாண்
ட்	படை
ப்	படி
ம்	மடி
ண்	எண்
ன்	என்
ய்	காய்
வ்	வதி
ப்	பதி
ர்	கார்
ல்	கால்
ழ்	பாழ்

மெய்யொலிகளின் பட்டியல்

க் ச் ட் ற் த் ப்

ண் ன்

ய் ழ் ர் ல் வ் ள்

• மாற்றங்கள்

மெய்யெழுத்து மாற்றங்கள் வருமாறு:

• மெய்கள் இடையண்ணச் சாயல் பெறல்

அ) இரட்டித்து வரும் தகரம் இரட்டித்த சகரமாதல்

முன்னே வரும் ஒலிக்கு ஏற்பப் பின்வரும் ஒலிகள் இடையண்ணச் சாயல் பெற்று ஒலிக்கப்படுவதுண்டு.

‘த்த’ எனத் தகரம் இரட்டித்து வர, அதன் முன்னர் இடையண்ண ஒலி அல்லது முன்னுயிர் வரும் போது தகரம் சகரமாக மாறிவருகிறது.

சான்று:

வைத்த > வைச்ச

காய்த்த > காய்ச்ச

சிலப்பதிகாரக் காலத்திலிருந்தே இடையண்ண மூக்கொலி இரட்டித்து வருகிறது.

சான்று:

அஞ்சை
மஞ்சை
முஞ்சை

சோழர் காலத்தில் நுனிநாப் பல் ஒலியான தகர நகரம் போற்றப்பட்டு வந்த சூழலிலும், இடையண்ண ஒலியின் தாக்கத்தால் தகரம் சகரமாகி விட்ட நிலையைக் காண்கிறோம். சோழர் கால இறுதியில் மொழியிறுதி உகரமும் இகரமாகிறது.

வைத்து > வைச்சு > வச்சி

சோழர் காலத்துத் தமிழில் பல்லிணை மூக்கொலியே தொடர்ந்தது. மலையாளத்திலோ இடையண்ண மூக்கொலி தொடர்ந்தது. இடையண்ணமாதல் தமிழில் குறைந்த வழக்கு. ஆனால், பேச்சு வழக்கில் இந்த மாற்றம் உண்டு.

சான்று:

வைத்து > வைச்சு > வச்சி

• இடையண்ண ஒலி பல்லிசைச் சாயல் பெறுதல்

இடையண்ண ஒலிகள் பல்லிசைச் சாயல் பெறுதல் சோழர் காலத்தில் நிலைத்து விட்டது.

சான்று:

ஞாயிறு > நாயிறு
சண்டேஸ்வர > தண்டேஸ்வர
செருமுனை > திருமுனை

இதன் விளைவாகக் கொங்கு நாட்டில் ருகர மெய் இடையண்ண வெடிப்பொலிக்கு முன்னர் மட்டுமே வந்து பிற இடங்களில் வழக்கிழந்து விட்டது.

• தடையொலிகளின் ஒலிப்பு ஒலி

பல்லவர் காலத்தில் தடையொலிகள் ஒலிப்புப் பெற்றமையைக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் மூலம் உணரலாம். இரு சூழல்களில் ஒலிப்பில் ஒலிகள் ஒலிப்பு ஒலிகளாக மாறுகின்ற தன்மையைக் கண்டோம்.

(1) உயிர்களுக்கு இடையில்
(2) மூக்கொலிகளை அடுத்து வரும் சூழலில்

உயிரிடைத் தடையொலிகள் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில்தான் ஒலிப்பு ஒலிகளாக இருந்தன. அதற்கு முன்பு வரை ஒலிப்பில் ஒலிகளாகத்தான் விளங்கின. இத்தடையொலிகள் ஒரே சொல்லின் ஒரே சூழலில் வெவ்வேறு வகையாக ஒலித்தன. இன மூக்கொலிக்குப் பின்வரும் தடையொலிகள் முதலில் ஒலிப்புடையனவாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். அதற்கு முன்பே பின்னண்ணத் தடையொலியைத் தாக்கியிருக்க வேண்டும்.

சான்று: அங்கனம் > அங்ஙனம்

ஆனால் சோழர் காலத்திலோ பிற தடையொலிகளிலும் முக்கின ஒலியின் தாக்கம் தொடர்கிறது எனலாம்.

சான்று:

பெரும்பாணப்பாடி > பெரும்மாணப்பாடி
அம்பது > அம்மது

முதலில் மலையாளத்தில் நிகழ்ந்த இம்மாற்றம் பின்பு தமிழிலும் வளரத் தொடங்கிற்று.

• சில மெய்யொலிகள் ஒருங்கிணைதல்

பதினோராம் நூற்றாண்டுச் சோழர் கால இலக்கணமான வீரசோழியம் ளகர மெய் முடிவிற்குரிய சந்தி விதிகளை ழகர மெய் முடிவிற்கும் விரிவுபடுத்துகிறது.

சான்று:

வாள் + நாள் > வாணாள்
வாழ் + நாள் > வாணாள்

அ) ளகர ழகரம்

பதினோராம் நூற்றாண்டில் கேள் என்பது கேழ் எனக் கேழ்வி என்ற சொல்லில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பின்னர் பிற சொற்களிலும் இம்மாற்றம் காணப்படுகிறது.

சான்று:

களம் > கழம்
உப்பளங்களுக்கு > உப்பளங்கழுக்கு
வளம் > வழம்

ஆ) ழகர ளகரம்

ழகர மெய்யும் ளகர மெய்யும் ளகர மெய்யாக ஒன்றாதலைச் சில இலக்கண நூல் ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

தென் மாவட்டங்களில் வலுவாக நிலைபெற்று விட்ட மாற்றமாகிய ழகரமும் ளகரமும் ளகரமாக ஒன்றாதல் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த ஒருங்கிணைதலின் அடையாளங்கள் எட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே காணப்படுகின்றன.

சான்று:

கிழமை > கிளமை
கிழக்கு > கிளக்கு
புகழ் > புகள்

இ) லகர ளகரம்

இதுபோலவே லகர, ளகர மெய்களின் ஒருங்கிணைவும் காணப்படுகிறது. தற்போதைய ஈரோட்டுக் கிளைமொழியில் லகர ளகரமெய்கள் ஒன்றாகின்றன. இம்மாற்றத்திற்கான

சுவடுகள் பழைய கல்வெட்டுகளில் காணக்கிடைக்கின்றன. ஆனால் அவற்றின் மாற்றம் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுவதால், அவற்றை எழுத்துப் பிழைகள் எனத் தள்ளிவிடலாம்.

• மெய் மயக்கம்

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு, பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்மொழியில் றகர ரகர மெய் மயக்கம் தோன்றியது. உயிரிடையே ஏற்பட்ட இம்மாற்றம் பதினோராம் நூற்றாண்டிலும் இருந்து வந்தது.

சான்று:

1 ற்க > ர்க்க மேற்கு > மேர்க்கு

ற்ப் > ர்ப்ப ஏவற்படி > ஏவர்ப்படி

2 ர்க்க > ற்க் கார்க்களிறு > காற்களிறு

3 ர்க்க > ற்க ஊர்க்கால் > ஊற்கால்

4 ற்- > ற்- தரை > தறை

5 ற்- > ற்- நிறுத்து > நிருத்து

• உயிர்களிடையே தடையொலி இழப்பு

உயிர்களிடையே தடையொலிகள் இழக்கப்படும் போக்கு ககர, சகர மெய்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

சான்று:

வைகாசி > வையாசி

இசைத்த > இயைத்த

இகல் > இயல்

இச்சான்றுகளில் உயிரிடை வெடிப்பொலி இழக்கப்பட்டு இடையின யகர மெய் புகுந்துள்ளது.

இடையண்ணத் தடையொலியான சகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இலக்கிய மொழி யகரத்தைப் பெற்றிருக்க, தமிழில் சில கிளைமொழிகளும் பிற திராவிட மொழிகளும் சகரத்தைப் பெற்றுள்ளன.

சான்று:

இலக்கிய மொழி கிளைமொழி / பிற திராவிட மொழி

உயர்ந்த உசந்த

குயவர் குசவர்

பையன்கள் -பயங்க(ள்) பசங்க(ள்)

பெயர் ஹெசரு (கன்னடம்)

• பிற மெய் மாற்றங்கள் (சில மெய்கள் மறைதல்)

அ) யகர மெய் மறைதல்

வேர்களின் இறுதியில் வரும் யகர மெய் பதினோராம், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில்

சான்று:

- வாய்க்கால் > வாக்கால்
- செய்த > சேத
- மேய்ந்த > மேந்த

ஆ) ரகர மெய் மறைதல்

பதினோராம் பன்னிரண்டாம், பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில், ரகர மெய்யானது, நெடில் தடையொலி, இரட்டைத் தடையொலி, ந்த், இடையீடு, அரையுயிர் ஆகியவற்றிற்கு முன் மறைகிறது எனலாம்.

சான்று:

- கீர்த்தியை > கீத்தியை
- கார்த்திகை > காத்திகை
- தளர்ந்த > தளந்த
- அவர் நாடு > அவநாடு
- பெண்டிர > பெண்டி
- வார்த்து > வாத்து

இ) சில வடிவ மாற்றங்கள்

கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இலக்கண நூலான நேமிநாதம் சில சொற்களின் வடிவ மாற்றங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. (நேமிநாதம் : சொல், நூற்பா, 36)

சான்று:

- பெயர் > பேர்
- பெயர்த்து > பேர்த்து
- பொழுது > போது

இவ்வாறு சோழர் காலத்தில் மெய்களில் ஒரு மெய் வேறு மெய்யாக மாறியும், சில மெய்கள் ஒருங்கிணைந்தும், சில இடையண்ணச் சாயல் பெற்றும், சில மெய்கள் பல்லின மெய்யின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகியும் பல்வேறு விதமான மாற்றங்களை அடைந்து தமிழ் மொழியின் வளர்ந்த நிலையினை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

3.4 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை சோழர் காலத் தமிழில் எழுத்தியல் குறித்த பல செய்திகளைப் படித்தீர்கள்! இந்தப் பாடத்தின் மூலமாக என்னென்ன செய்திகளைப் புரிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

- சோழர் காலத் தமிழை அறிய உதவும் இலக்கிய, இலக்கணங்கள், பிற ஆதாரங்களான கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், சாசனங்கள், ஆவணங்கள் போன்ற செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள்.
- அந்தக் காலக் கட்டத்தில் தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்ட பல்வேறு உயிரெழுத்துகளின் மாற்றங்களையும், ஒலிப்பு முறைகளில் ஏற்பட்ட வேறுபாட்டினையும் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.
- சோழர் காலத்தில் உயிரெழுத்துகள் மட்டுமன்றி மெய்யெழுத்துகளும் எத்தகைய மாற்றங்களுக்கெல்லாம் ஆளாகின என்பதையும், அதற்கான சான்றுகளையும் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்!

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A05134 சோழர் காலத் தமிழ் - சொல்லியல்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இந்தப் பாடம் சோழர் காலத் தமிழில் சொல்லியல் அளவில் ஏற்பட்ட பல மாற்றங்களைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழ்மொழியின் இலக்கண அமைப்பில் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகளையும் சொல் நிலையில் உண்டான மாற்றங்களையும் விளக்கிக் கூறுகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

இதனைப் படித்து முடிக்கும் போது நீங்கள் கீழ்க்காணும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்:

- சோழர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள் பற்றிய செய்திகளையும், மொழியை அறிய உதவும் பிற கல்வெட்டுகள், ஆவணங்கள், சாசனங்கள், செப்பேடுகள் போன்ற ஆதாரங்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.
- சோழர் காலத் தமிழ்மொழியில் உள்ள பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளையும், அவை பெயரியல் அளவில் மாறுபடும் விதங்களையும் அறிந்து கொள்ள இயலும்.
- இலக்கண வகைகளில் ஒன்றான வினைச் சொற்களின் பல்வேறு வகைகள் சோழர் காலத் தமிழில் வழங்கிய முறைகளைப் பற்றிய செய்திகளை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

4.0 பாட முன்னுரை

இடைக்காலத் தமிழில் சோழர் காலத் தமிழை நடு இடைத்தமிழ் என்று கூறலாம். இச்சோழர் காலம் அரசியல், சமூகம், பண்பாடு போன்ற எல்லா நிலைகளிலும் வளர்ந்து இருந்ததைப் போலவே, மொழியிலும் வளர்ந்து மாற்றத்தைப் பெற்றிருந்தது. சைவ, வைணவ சமயங்களும். சமண, பௌத்த மதங்களும், தமிழன்னைக்குப் பற்பல காப்பிய, புராண, சிற்றிலக்கிய, இலக்கணங்களைப் படைத்துப் பெருமை சேர்த்தன. இதனால் சோழர் காலமானது தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் பொற்காலமாகக் கருதப்படும். இக்காலக் கட்டத்தில் மொழியில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. செந்தமிழ் நடையின் இடையே மணிப்பிரவாளம் என்னும் கலப்பு நடையில் நூல்கள் இயற்றப்படத் தொடங்கிய காலம் அது. வடமொழி இலக்கணத்தைப் பின்பற்றிய பல இலக்கண நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்த காலம் அது. எனவே, இத்தகைய சூழலில் ஏற்பட்ட மொழி மாற்றங்களை விளக்குவதாக இப்பாடப் பகுதி அமைந்துள்ளது.

4.1 இடைக்காலத்தில் சோழர் காலம்

கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் பல்லவர் வீழ்ச்சியடைந்த பிறகு சோழர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தனர். அதுவரை சிற்றரசர்களாகச் சிறப்பிப்பின்றிப் பின்தங்கியிருந்த சோழர்கள் பேரரசர்களாகச் சோழப் பேரரசை நிறுவி விரிவுபடுத்தினார்கள். விசயாலயன் முதலாக வந்த சோழர்களைப் பிற்காலச் சோழர்கள் என்று வழங்குவர்.

முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன் போன்ற வரலாற்றுச் சிறப்புள்ள மாவீரர்கள் பல நாடுகளை வென்றனர். கலைகளை வளர்த்துச் சமயங்களைச் செழிக்கச் செய்தனர். சமயங்களைச் சிறப்பிக்க இலக்கியங்கள் பல எழுதப்பட்ட காலம் அது. சோழர்கள் காலத்தில்தான் நம்பியாண்டார் நம்பி, நாயன்மார்களின் பாடல்களைச் சைவத் திருமுறைகளாகத் தொகுத்தார். நாதமுனி, ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களைத் திரட்டி, நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தமாகத் தொகுத்தார்.

நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் பிற சமயச் செல்வாக்கினை அகற்றித் தமிழ்ச் சமயங்களான சைவ, வைணவத்திற்கு மன்னனிடமும் மக்களிடமும் ஆதரவு பெற்றுத் தந்தனர். இத்தகைய சூழலுக்குப் பிறகு தான் தத்தம் சமயப் பெருமை கூறும் காப்பியங்களை உருவாக்கும் போக்குத் தமிழில் வளர்ந்தது.

4.1.1 சோழர் காலத் தமிழ்மொழி

கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சோழப் பேரரசை ஆண்டு வந்தான் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன். குன்றத்தூரைச் சேர்ந்த சேக்கிழார் அவனுடைய அமைச்சராகத் திகழ்ந்தார். மன்னன், சமண சமயக் காப்பியமான சீவக சிந்தாமணியைப் பலகாலும் பயின்று மகிழ்வதைக் கண்ட சேக்கிழார், சைவ சமயச் சிறப்புரைக்கும் நாயன்மார்களின் வரலாற்றை அவனுக்கு எடுத்துரைத்தார். அவர்களின் வரலாற்றையே ஒரு பெருங்காப்பியமாகப் பாடி அதற்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெயரிட்டார். இவ்வாறு பெரியபுராணம் தோன்றியது.

கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சோழ நாட்டை ஆண்டவன் மூன்றாம் குலோத்துங்கன். அவன் வைணவன். இம்மன்னன் காலத்தில் சடையப்ப வள்ளலின் ஆதரவைப் பெற்ற கம்பர் இராம அவதாரம் என்ற நூலை எழுதிச் சிறப்பித்தார். வைணவமும் கம்பராமாயணம் என்ற அந்த உயரிய காப்பியத்தைப் பெற்றது. இவ்விரு காப்பியங்களேயன்றி, கந்த புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், அரிச்சந்திர புராணம், தணிகைப் புராணம் முதலிய இலக்கியங்களும் வீரசோழியம், நேமிநாதம், வச்சணந்தி மாலை, பன்னிருபாட்டியல், அகப்பொருள் விளக்கம், யாப்பருங்கலம், தண்டியலங்காரம், நன்னூல் போன்ற இலக்கண நூல்களும் இக்காலத்தே தோன்றின. சோழர் காலத் தமிழை அறியத் தக்க சான்றுகளாக இவை உதவுகின்றன.

• பிற சான்றுகள்

சோழர் காலத் தமிழ் மொழியை அறிய மேற்கூறிய இலக்கிய இலக்கண நூல்களேயன்றி, அக்காலக் கட்டத்தில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டுகளும், சோழ மன்னர்களின் ஆவணங்களும் மற்றும் சாசனங்களும், செப்பேடுகள் போன்றனவும் பெரிதும் துணையாய் நிற்கின்றன.

4.2 பெயரியல் மாற்றங்கள்

சோழர்காலத் தமிழைப் பழங்காலத் தமிழோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது தமிழ்மொழி அடைந்துள்ள மாற்றங்களை நன்கு உணர முடியும். எழுத்தளவிலோ ஒலியளவிலோ மொழியில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது போல, இலக்கண அளவிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. பெயரியல் தொடர்பான இலக்கண மாற்றங்களும் சோழர் காலத் தமிழில் குறிப்பிடத் தக்கன. அவற்றைக் கீழே காண்போம்.

4.2.1 பதிலிடு பெயர்கள்

சோழர் காலத் தமிழில் பதிலிடு பெயர்கள் சில மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளன. இப்பதிலிடு பெயர்கள் பெயர் அல்லது பெயர்த் தொடருக்குப் பதிலாக வருவன. அவை இலக்கண முறையில் பெயரோடு தொடர்புடையனவாய் அமையும். ஆனால் பெயரைவிடப் பொதுவாகக் குறுகிய வடிவம் பெற்று வரும்.

சோழர் காலத் தமிழில் நீம் (சீவக சிந்தாமணி 1932.3) என்ற வடிவமும், நீங்கள் (அப்பர் தேவாரம், 4457) என்ற இரட்டைப் பன்மையும் வழக்கத்திற்கு வந்துள்ளன.

சங்க கால அஃறிணைகள் விகுதி சங்கம் மருவிய காலத்தில் உயர்திணையுடன் வந்துள்ளது. அதுவும் இரட்டைப் பன்மைச் சொற்களாக வருவதும் நோக்கத் தக்கது. சோழர் காலத்திலோ பதிலிடு பெயர்களிலும் இப்பண்பினைக் காண முடிகிறது.

சான்று:

யாங்கள், நாங்கள்	தன்மைப் பன்மைப் பதிலிடு பெயர்கள்
எங்கள், நங்கள்	
நீங்கள், நீர்கள்	முன்னிலைப் பன்மைப் பதிலிடு பெயர்கள்
நுங்கள், உங்கள்	
தங்கள், தாங்கள்	படர்க்கைப் பன்மைப் பதிலிடு பெயர்கள்
அவர்கள், இவர்கள்	

பெரிய புராணத்திலும், நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் இத்தகைய மாற்றங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன.

4.2.2 வேற்றுமை உருபுகள்

தமிழ் இலக்கண உலகில் வேற்றுமை என்னும் இலக்கணக் கூறு தனக்கென ஒரு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. சொற்களில் பெயர்ச் சொல்லோடு பொருந்தி வருவது. பெயர்ச் சொற்களின் வழக்கைப் பொறுத்த மட்டிலும் வேற்றுமைக்குச் சிறப்பான இடம் உள்ளது.

சோழர் கால இலக்கண நூலான நன்னூல் கீழ்வரும் உருபுகளை வேற்றுமைக்குரிய உருபுகளாகக் கூறியுள்ளது.

மூன்றாம் வேற்றுமை - ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு

ஐந்தாம் வேற்றுமை - இன், இல்

ஆறாம் வேற்றுமை - அது, ஆது, அ

ஏழாம் வேற்றுமை - கண், இடத்தில் முதலிய ஏறத்தாழ இருபத்தெட்டு உருபுகள்

தொல்காப்பியர் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாக அது என்பதை மட்டுமே குறிப்பிடுகிறார்.

ஆனால் நன்னூலாரோ,

ஆறன் ஒருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும்
பன்மைக்கு அவ்வும் உருபாம்

(நன்னூல் : 300)

என்று ஒருமைக்கும், பன்மைக்கும் தனித்தனியே உருபுகளைக் கூறியுள்ளார். இது சோழர் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமாகும்.

வேற்றுமை மயக்கமாக ஐகார வேற்றுமை குகர வேற்றுமையாக மாறி வந்துள்ள போக்கைச் சோழர் காலத்தில் காணமுடிகிறது.

சான்று:

வேந்தைச் சூடினாள் > வேந்துக்குச் சூடினாள்

4.2.3 வேற்றுமையின் சொல்லுருபுகள்

வேற்றுமை உருபுகளுக்குப் பதிலாக ஒரு சொல்லையே உருபாகப் பயன்படுத்துவது சோழர் காலத்திலிருந்து வழக்கத்திற்கு வந்தது என்று கூறலாம். நான்காம் வேற்றுமையும், ஐந்தாம் வேற்றுமையும் பிற வேற்றுமைகளைக் காட்டிலும் சற்று முன்னரே சொல்லுருபுகளைப் பெற்று விட்டன.

நான்கா வதற்கு உருபாகும் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவு அது வாதல்
பொருட்டுமுறை ஆதியின் இதற்குஇதுஎனல் பொருளே

(நன்னூல்: 298)

என்று சோழர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட நன்னூலிலேயே பொருட்டு என்ற நான்காம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபின் ஆட்சி குறிக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

சான்று:

செல்லல் பொருட்டு (செல்வதற்கு)
அதன் பொருட்டு (அதற்கு)

ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபும், நின்று அல்லது இருந்து என்ற சொல்லுருபுகளால் உணர்த்தப் பெற்றது.

சான்று:

மலையினின்று வீழ் அருவி (மலையின் வீழ் அருவி)
மரத்திலிருந்து வீழ்ந்தான் (மரத்தின் வீழ்ந்தான்)

இவ்வாறாகச் சோழர்கால இலக்கணக் கூறுகள் பெயரியல் அளவில் பல மாற்றங்களைப் பெற்று இன்றைய பேச்சுத் தமிழுக்கு அடித்தளம் இட்டன என்று கூறலாம்.

4.2.4 பால் காட்டும் விசுதிகள்

பெயர்ச் சொற்களில் காணப்படும் இலக்கணக் கூறுகளில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்று பால் பாகுபாடு ஆகும். பால் காட்டும் விசுதிகள் பெயர், வினை இரண்டிற்கும் உரியன. எனினும் பெயரோடு வரும் பால் விசுதிகளில் சோழர் காலத்தில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

• ஆண்பால் விசுதி

சோழர் கால இலக்கண நூல்களுள் ஒன்றான வீரசோழியம் ஆண் பாலுக்குரிய விசுதிகளாகக் கன், மன் என்ற இரு புதிய விசுதிகளைக் கூறுகின்றது.

சான்று:

கன் - கிறுக்கன்
மன் - கருமன்

• பெண்பால் விசுதி

பெண்பாலுக்குரிய விசுதியாக மி, சி, ஆட்டி, ஆத்தி போன்றவற்றை வீரசோழியம் குறிப்பிடுகின்றது.

சான்று:

மி - சிறுமி
சி - ஆய்ச்சி
ஆட்டி - வெள்ளாட்டி
ஆத்தி - வண்ணாத்தி

சங்க இலக்கியத்தை ஒப்பிடும்போது கன் என்ற புதிய விசுதி சோழர் காலத்தில் தோன்றியுள்ளது. மி, சி போன்ற பெண்பால் விசுதிகள் சிலப்பதிகாரத்திலும் கலித்தொகையிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆட்டி, ஆத்தி போன்றன சோழர் காலத்தில் தோன்றிய புதிய விசுதிகளாகும்.

• பலர் பால் விசுதி

வீரசோழிய இலக்கணமாவது, அர்கள், ஆர்கள், கள், மார் போன்றவற்றைப் பலர்பால் விசுதியாகக் குறிப்பிடுகின்றது. சங்க இலக்கியத்திலேயே இவ்விசுதிகள் மிகவும் குறைந்து காணப்பட்டன. கள் விசுதியானது நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் ஆங்காங்கே ஏறக்குறைய 25 இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

4.3 வினையியல் மாற்றங்கள்

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் சொல் வகைகளில் வினைச்சொல் தனிச்சிறப்பு உடையது. பெயர்ச்சொற்களைப் போல எண்ணிக்கையில் மிகுதியாக இல்லை எனினும் மொழியின் கருத்து அமைப்பிற்கு வினைச்சொற்கள் மிக இன்றிமையாதனவாக விளங்குகின்றன.

காலங்கள், வினை வகைகள், வினைமுற்று, வினையெச்சம், வினைமுற்றோடு சேரும் இடைச்சொற்கள் இவற்றிலெல்லாம் சோழர் காலத் தமிழில் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

4.3.1 கால இடைநிலைகள்

வினைச் சொற்கள் காலம் காட்டும் இயல்பை உடையன. தமிழ் மொழியில் வினைமுற்றுச் சொற்களில் இடையில் நின்று காலம் உணர்த்துவதால் அவற்றைக் கால இடைநிலைகள் என்கிறோம். வினைச் சொல்லின் பகுதியாக அமைந்தும், வினைச் சொல்லின் இறுதியாக அமைந்தும், ஒட்டுச் சொல்லாக அமைந்து இவை காலம் காட்டுகின்றன.

வினை எனப்படுவது...,,,,,,

நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும் ,

(தொல். வினை.1)

என்று கூறப்படுவதிலிருந்து வினையின் பண்புகளுள் காலம் காட்டுவது சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது என்பதை உணரலாம்.

சோழர் கால இலக்கணமான நன்னூல் இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலத்திற்குரிய இடைநிலைகளைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

இறப்பு - த், ட், ற், இன்
நிகழ்வு - கிறு, கின்று, ஆநின்று
எதிர்வு - ப், வ்

நன்னூலுக்கு முந்தைய இலக்கண நூலான வீரசோழியம்தான் நிகழ்கால இடைநிலைகளை முதன் முதலில் கூறுகின்றது. அவை வருமிடங்களையும் தெளிவாக்குகிறது எனலாம்.

கின்று - பலர்பால், ஒன்றன் பால், பலவின்பால்
கிறு - பிற இடங்கள்

இறந்த கால இடைநிலை -ன்- கம்பராமாயணத்திலும் பெரிய புராணத்திலும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் மிகுந்த வழக்கில் வருகின்றது.

சான்று:

போன (பெரிய புராணம், 4074 : 3)

ஆன (பெரிய புராணம், 18 : 3)

போனாள் (நா.தி.பி, 2270 : 4)

நிகழ்கால இடைநிலை கின்று சோழர் கால இலக்கியமான பெரிய புராணத்தில் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

சான்று:

மொழிகின்றோம் (பெரிய. கழறிற். புராணம் – 174)

ஏகுகின்றோம் (பெரிய. ஏயர். புராணம் – 367)

மற்றொரு நிகழ்கால இடைநிலையான கிறு கம்பராமாயணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

சான்று:

பார்க்கிறேன் – கம்பராமாயணம், 1: 1185 :4

உதிக்கிறான் - கம்பராமாயணம், 6 : 2152:4

பழங்கால வழக்கில் இருந்த எதிர்கால இடைநிலையான -த்- நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும், காப்பியங்களான கம்ப ராமாயணத்திலும், பெரிய புராணத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சான்று:

புகுதிர் – நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம், 1917:3

அஞ்சுதும் - பெரிய புராணம், 2.849:4

அறிதும் – கம்ப ராமாயணம், 1.235:4

சங்கத் தமிழில் எதிர்கால இடைநிலையான ககரம் அம்முடன் சேர்ந்து வரும்.

சான்று:

வருகம்

காண்கம்

இவ்வடிவம் பெரியபுராணக் காலத்தில் காணப்படவில்லை. ஆனால் ககரம் ஏன் விசுவியுடன் சேர்ந்து காணப்படுகின்றது.

சான்று:

உரைக்கேன் – பெரிய புராணம், 120 : 53

4.3.2 ஏவல் வினை

தமிழ் மொழியில் ஏவல், வியங்கோள் என்னும் இரு வினைப் பகுப்பைக் காணலாம். வெறும் வினைப்பகுதி மட்டுமோ அதனுடன், விசுவியும் சேர்ந்தோ ஏவல் வினை அமைகிறது.

• ‘ஆய்’ விசுவியு

இடைக்காலத்தில் சோழர் காலத் தமிழில் எதிர்கால இடைநிலைகளுடன் ஆய் விசுவியு இணைந்து ஏவல்வினை உருவாகியிருப்பதைப் பெரிய புராணத்தில் காண முடிகிறது.

சான்று:

வருவாய் – பெரிய புராணம், 3740:1

வாராய் – பெரிய புராணம், 3740:3

• ‘ஈர்’ விசுதி

ஈர் விசுதியும் எதிர்கால இடைநிலையுடன் இணைந்து ஏவல் வினையாக வருகிறது. இதைப் பெரியபுராணத்திலும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் காணமுடிகிறது.

சான்று:

- பேசுதீர் – பெரிய புராணம். 2655:1
பேசீர் – நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம். 1868:3
இருப்பீர் - பெரிய புராணம் 3906:4

• ‘ஈர்கள்’ விசுதி

இரட்டைப் பன்மை விசுதியான ஈர்கள் என்ற விசுதி நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

உரையீர்கள் – நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், 1795:2

• ‘மின்கள்’ விசுதி

மற்றொரு ஏவல் இரட்டைப் பன்மை விசுதியாகிய மின்கள் பெரிய புராணத்திலும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத் தொகுதியிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

சான்று:

- கேண்மின்கள் – நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், 1795:2
தொகுமின்கள் - பெரிய புராணம், 2082:4

• ‘செய்யாதே’ வாய்பாட்டு ஏவல் வினை

இந்த வாய்பாட்டில் வருகின்ற எதிர்மறைப் பொருளைத் தரும் ஏவல் வினைகள் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

- தகர்த்தாதே – நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், 5543
செய்யாதே - நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், 1852

4.3.3 வியங்கோள் வினை

வியங்கோள் வினை படர்க்கை இடத்திற்கே உரியதாகும். இவ்வினை ஐம்பாலிலும் ஒரே வடிவம் கொள்ளும். ஆனால் சங்க காலத்தில் மூவிடத்திற்கும் உரியதாக இருந்து வந்தது. படர்க்கை இடத்திற்கு மட்டுமே உரியது என்ற தொல்காப்பியர் விதி பழைய காலத்திலேயே மாறிவிட்டது எனலாம். திணை, பால், இடம் உணர்த்தும் விசுதி வியங்கோளில் இல்லை. சங்க கால நிலையேதான் இடைக்காலத்திலும் நீடித்தது. மூவிடத்திற்கும் உரியதாக வியங்கோள் வினை வந்துள்ளது. இது தமிழ் மொழியின் வளர்ந்து வரும் நிலையைக் காட்டுவதாக நன்னூலார் குறிப்பிடுகின்றார்.

சான்று:

தடந்தோள் வாழ்க!
பரந்து கெடுக!
போற்றி அருளுக!
விரைந்து நடக்க!

4.3.4 இயக்குவினை

பி, வி போன்ற விசுவாசிகள் சங்கம் மருவிய காலத்தில் காணப்பட்டாலும், சோழர் காலத்தில்தான் மிகுதியாக வழக்கில் இருந்து வந்தன. அவை மட்டுமன்றி இகர அளபெடையும் காரண வினையை உணர்த்தும் உருபாக அக்காலக் கட்டத்தில் காணப்படுகிறது.

சான்று:

சங்க காலம்

காண்டி

செய்வி

இரீஇ - புறநானூறு, 150:8

போர்ப்பித்து - புறநானூறு, 286:5

அறிவித்து - கலித்தொகை, 136:15

இகர விசுவாசிகள் சோழர் கால இறுதியிலேயே மறைந்து விட்டது. செய், வை, பண்ணு ஆகிய புதிய துணை வினைகள் காரண வினை உருவாக்கத்திற்கு உதவுகின்றன.

சான்று:

செய் - வாழச் செய்தாய் (நா.தி.பி, 470:4)

வை - செல்ல வைத்தனன் (நா.தி.பி, 27/9:4)

பண்ணு - ஓடமிட வென்னைப் பண்ணி (நா.தி.பி, 2971:2)

மேற்கூறியன தவிர, காண், கொள் போன்ற துணைவினைகளும் அக்காலத்தில் காரண வினை காட்டுவனவாக விளங்கி அதன் பின்னர் வழக்கிழந்து விட்டன.

சான்று:

காண் - உண்ணக் கண்டான் (நா.தி.பி, 1542:4)

கொள் - உய்யக் கொண்டான் (நா.தி.பி, 216:3)

4.3.5 எதிர்மறை வினை

தமிழ் மொழியில் உடன்பாட்டு வினைக்கும், எதிர்மறை வினைக்கும் தனித்தனியே வடிவம் உண்டு. எதிர்மறை ஒட்டுகள் வினையுடன் சேர்ந்த ஒட்டுகளாகவும், துணை வினையாகியும் எதிர்மறைப் பொருளைத் தருகின்றன.

இவ்வெதிர்மறை ஒட்டு பொதுவாக வினைச்சொற்களின் இடையில், கால இடைநிலை வழங்கும் இடத்தில் அதற்குப் பதிலாக வழங்கும்.

ஆ, ஆத் ஆகிய ஒட்டுகளையுடைய எதிர்மறை வினை சோழர் காலத்தில் மிகுதியாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வந்தது. அல், இல் போன்ற சங்க கால எதிர்மறை ஒட்டுக்கள் சோழர்

காலத்தில் வழக்கிழந்து விட்டன. சங்கத் தமிழில் இடம் பெற்ற ஆம் என்ற எதிர்மறையும், சங்கம் மருவிய காலத் தமிழில் இடம் பெற்ற ஆத் என்ற எதிர்மறையும் சோழர் காலத்தில் நிலைபெற்றுவிட்டன. ஆத் என்பது சற்று வடிவம் மாறி ஆப் என நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் வழங்கப்படுகின்றது. இந்நிலை சங்க காலத்திலிருந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளதை உணர்த்துகிறது எனலாம்.

சான்று:

அயராப்பாய - (நா.தி.பி, 3769.1)

நில்லாப்பாய் - (நா.தி.பி, 3746.2)

4.3.6 தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுக்கள்

மூவிட ஒருமை பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் சோழர் காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த நிலையினைப் பல இடங்களில் காண முடிகின்றது.

• தன்மை வினைமுற்று விகுதி

அ) தன்மைப் பன்மை விகுதி

தன்மைப் பன்மை காட்டும் வினைமுற்று விகுதியாகிய எம் என்பது சோழர் காலத்தில் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றது.

சான்று:

ஆயினெம் - (பெருங்கதை 3.15-1)

உண்டெனம் - (கம்பராமாயணம், 2.667:4)

சங்க நூல்களில் தன்மைப் பன்மை காட்டும் ஓம் விகுதி ஓரிரு இடங்களில் காணப்பட, சோழர் காலத்திலோ மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

சான்று:

காண்கின்றோம் - (கம்பராமாயணம், 1:1137:1)

இருக்கின்றோம் - (பெரிய புராணம், 3700:2)

அறிந்தோம் - (நா.தி.பி, 531:3)

ஆ) தன்மை ஒருமை விகுதி

வினைமுற்று விகுதிகளில் தன்மை ஒருமை விகுதியைக் குறிக்கும் அன் விகுதியும், என் விகுதியும் புழக்கத்தில் இருந்தன.

சான்று:

-அன் - உண்டனன்

-என் - உண்பென்

• முன்னிலை வினைமுற்று விகுதி

ஐ, ஆய் என்னும் விகுதிகள் முன்னிலை ஒருமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட விகுதிகளாகச் சோழர் காலத்தில் வழக்கத்தில் இருந்து வந்தன.

சான்று:

-ஐ - உண்கின்றனை
-ஆய் - இயம்புகின்றாய் இருக்கின்றாய்

பல்லவர் காலத்தில் விசுவதிகள் குறில்களாக இருக்க (அம், அன்), சோழர் காலத்தில் நெடில்களாக (ஆன்) மாறத் தொடங்கின.

சான்று:

கண்டத்தன்

(அப்பர் தேவாரம், 5.19.5.)

பங்கினன் - (அப்பர் தேவாரம், 5.19.9.)

4.3.7 பொது வினைகள்

சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த நன்னூலார் வேறு, இல்லை, உண்டு என்பனவற்றைப் பொது வினைகளாகக் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். இல்லை என்பது சிறுபான்மை இல் எனப் பயன்படுத்தப்படுதலும் உண்டு.

உண்டு என்ற உடன்பாட்டுச் சொல் இருதிணை ஐம்பாலுக்கும் உரியது என்று கூறும் நேமிநாதர் அன்று, அல்ல ஆகிய எதிர்மறைச் சொற்களையும் தம் நூலில் எடுத்தாண்டுள்ளார். அன்று என்பது வடிவத்தால் ஒருமை, அல்ல என்பது வடிவத்தால் பன்மை. எனினும், இவையிரண்டும் ஒருமை, பன்மை வேறுபாடின்றிச் சோழர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்ற செய்தியும் தெரிய வருகிறது.

4.3.8 வினையெச்சங்கள்

வினையெச்சம் என்றால் என்ன என்று வீரசோழியம் விளக்கவில்லை. நன்னூல்தான் வினையெச்சத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. வினையையும், காலத்தையும் மட்டும் வெளிப்படுத்திப் பால், வினை விசுவதி இன்றி வருவன என விளக்கம் தருகிறது நன்னூல். வினையெச்சங்கள் வினையில் இருந்து பிறப்பன; மற்றொரு வினை கொண்டு முடிவன. இவ்வினையெச்சத்தை உணர்த்தும் வாய்பாடுகள் பல உண்டு. வினையெச்ச வாய்பாடுகளான செய்யூ, செய்யு என்ற வடிவங்கள் சோழர் கால இலக்கியங்களில் இடம்பெறவில்லை. செய எனனும் வினையெச்ச விசுவதிகளான மார், இய, இயர் என்பனவெல்லாம் வழக்கிழந்துவிட்டன. ஆனால் எதிர்மறை வினையெச்ச விசுவதிகளான மல், மை, மே போன்றன சோழர் காலத்தில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளன.

சான்று:

மை கிடையாமை ஒழியாமை (பெரிய புராணம், 4034:2) (நா.தி.பி, 4681)

அல் அடையாமல் அறியாமல் (பெரிய புராணம், 2289:3) (கம்ப ராமாயணம், 6:2035:4)

மே காணாமே அறியாமே (பெரிய புராணம், 1326:31) (நா.தி.பி, 79:2)

சோழர் காலத்தில் ஆல், ஏல், இல் என்பன நிபந்தனை எச்ச உருபாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சான்று:

ஆல் - தொழுதால் (நா.தி.பி, 1244:2)

ஏல் - அறிதியேல் (நா.தி.பி, 573)

இல் - உறங்காவிடில் (நா.தி.பி, 59:3)

தொல்காப்பியர் கூறிய செய்த, செய்யும் என்னும் இரு பெயரெச்ச வாய்பாடுகளோடு நன்னூலார் செய்கின்ற என்னும் வாய்பாட்டுடன் மூவகைகளை விளக்கியுள்ளார். இது சோழர் கால மொழி வளர்ச்சி என்று கூறலாம்.

மேற்கூறிய இம்மாற்றங்களே அன்றிப் பழைய வடிவமான செயின், செய்தால் என மாற்றமடைந்தது. படி (சொன்னபடி, எழுதியபடி), இடத்து (வந்தவிடத்து; கேட்டவிடத்து) ஆகியன இடைச்சொற்களாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டன. இவ்வாறு சங்க காலம், சங்கம் மருவிய காலம், பல்லவர் காலம் ஆகிய பல்வேறு காலங்களைக் கடந்து, சோழர் காலத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி பெற்றுப் புதிய உருவங்களைப் பெற்றுள்ளது என்று கூறமுடியும்.

4.4 சொல்லாட்சி

விசயாலயன் பரம்பரையைச் சார்ந்த பிற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் வடமொழியின் தாக்கத்தால் தமிழ்ச் சொல்லும் வடமொழிச் சொல்லும் கலந்த மணிப்பிரவாளம் என்ற நடை ஒன்று உருவாயிற்று. கம்பர், சேக்கிழார் போன்ற பெரும்புலவர்கள் வடமொழிச் செல்வாக்கிற்கு அதிகம் ஆட்படாவிட்டாலும் சொற்களஞ்சியத்தில் ஏற்பட்ட வட மொழியின் செல்வாக்கை அவர்களால் தடுத்து நிறுத்த இயலவில்லை என்றே கூறவேண்டும். அதற்கு முக்கியக் காரணம் அரசியலும் சமூகமுமே. வடமொழி அரசர்களாலேயே ஆதரிக்கப்பட்ட காலமாக மாறியது அக்காலம். வீரசோழியம், நன்னூல் போன்ற இலக்கண நூல்களைப் படைத்த ஆசிரியர்கள் வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கம் செய்யும் முறையை உணர்த்துவதிலிருந்து, வடமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகச் சோழர் காலத்தில் பயன்படுத்தப் பட்டமை நன்கு தெளிவாகிறது. தற்பவம், தற்சமம் என இருவழிகளில் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் இடம் பெற்றன.

சான்று:

தற்பவம்: இடபம், விடபம்
நாகம், மேகம்
தலம், தனம்
சபை, சேனை
அரன், அரி
மோகம், மகி
பக்கம், தக்கணம்
சுகி, போகி, சுத்தி
செபம், ஞானம்

தற்சமம்: அமலம், கமலம், குங்குமம்
சுகி, போகி, சுத்தி

தற்பவம் = வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்தாலும்; சிறப்பு, பொது இருவகை எழுத்தாலும் அமைந்து, தமிழுக்கு ஏற்ப மாறுபட்டு (விகாரம் அடைந்து) தமிழில் வழங்கும் வடசொல்.

தற்சமம் = வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் அமைந்து மாறுபடாமல் (விகாரம் அடையாமல்) தமிழில் வழங்கும் வடசொல்.

இவ்வடமொழிச் சொற்களையன்றிச் சிங்களம் (பில்லி, சூன்யம், முருங்கை), மலாய் (கிட்டங்கி) முதலிய பிறமொழிச் சொற்களும் அரசியல் வரவால் தமிழில் புகுந்து நிலைத்துவிட்டன.

4.5 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை சோழர் காலத்தில் வழங்கிய தமிழ்மொழியின் இலக்கணக் கூறுகள் பற்றிய செய்திகளை நன்கு அறிந்திருப்பீர்கள்! இந்தப் பாடத்திலிருந்து என்னென்ன செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்!

- சோழர் காலத் தமிழின் இலக்கண அமைப்பைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அக்காலத்தில் தோன்றிய மூல ஆதாரங்களான இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள் பற்றிய செய்திகளை அறிந்திருப்பீர்கள்! அவை மட்டுமன்றிப் பிற சான்றுகளான அரசர்களின் ஆவணங்கள், குகைக் கல்வெட்டுகள், சாசனங்கள் போன்றவற்றையும் நன்கு தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்!
- பல்லவர் காலத் தமிழ் மொழியின் பெயரியல் அமைப்பில் ஏற்பட்ட பதிலிடு பெயர்கள், வேற்றுமை உருபுகள், சொல்லுருபுகள் இவற்றின் தோற்றம், பெயரில் பால் காட்டும் விசுவிகள் போன்றவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அனைத்தையும் விளக்கமாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்!
- பெயரியலை அடுத்து வினையியல் அமைப்பிலும்; பல வகை வினைகளின் அமைப்பு, புதிய கால இடைநிலைகளின் தோற்றம், வினையெச்ச வடிவ மாற்றங்கள் ஆகியன குறித்து நன்கு உணர்ந்திருப்பீர்கள்!
- வடமொழித் தாக்கத்தால் தமிழில் உண்டான தற்சமம், தற்பவம் எனும் அமைப்பினைச் சான்றுகளுடன் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்!

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A05135 நாயக்கர் காலத் தமிழ்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இந்தப் பாடம் நாயக்கர் காலத் தமிழில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் கூறுகிறது. பல்லவர், சோழர் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒலி மாற்றங்கள், இலக்கண மாற்றங்கள் மட்டுமன்றி, எழுத்தளவிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விளக்கிக் கூறியுள்ளது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

இதனைப் படித்து முடிக்கும் போது நீங்கள் கீழ்க்காணும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்:

- நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் பற்றிய செய்திகளை அறியலாம்.
- அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழ்மொழியில் எழுந்த ஒலி மாற்றங்களைச் சான்றுகளுடன் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.
- தமிழ்மொழியின் பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகள் முந்தைய தமிழ் வழக்கிலிருந்து மாறும் விதங்களைச் சில சான்றுகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ள இயலும்.
- ஐரோப்பியர் வருகையால் தமிழில் தோன்றிய உரைநடை வழக்கையும், வீரமாமுனிவர் தமிழ் வரிவடித்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.
- நாட்டுப்புற மொழியியலின் போக்கும் விளக்கப்படுவதால், தமிழ் இலக்கியத்தில் உரைநடை வடிவம் மற்றும் பேச்சு மொழியின் தாக்கம் ஆகியவற்றை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

5.0 பாட முன்னுரை

தமிழ்மொழி வரலாற்றில், நாயக்கர் கால மொழிநிலை ஒரு திருப்புமுனை என்று கூறலாம். இடைக்காலத்தில் காணப்பட்ட மொழிக் கூறுகள் சில நாயக்கர் காலத்திலும் நிலைத்து விட்டன. நாயக்கர் காலம் வடமொழிச் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்த காலம். அக்காலக் கட்டத்தில்தான் புதிய உரைநடை வடிவமும் தோன்றியது. இத்தகைய சூழலில் தமிழ் மொழியில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பல புதிய மாற்றங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலை மொழிக்கு உண்டாகிவிட்டது. அக்காலக் கட்டத்தில் ஏற்பட்ட மொழிமாற்றங்கள் பெரும்பாலும் ஒலிகளையும் இலக்கண அமைப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இத்தகைய பல்வேறு மொழி மாற்றங்களை விளக்குவதாக இப்பாடப் பகுதி அமைந்துள்ளது.

5.1 நாயக்கர் கால இலக்கிய இலக்கணங்கள்

தமிழகத்தில் சோழர் ஆட்சிக்குப் பிறகு பாண்டியர் ஆட்சி தோன்றியது. ஆனால் பாண்டியர்களிடையே ஏற்பட்ட ஒற்றுமையின்மை காரணமாக இசுலாமியர் ஆட்சி தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது. இந்த இசுலாமியர்கள் இந்துக்களின் சமய உணர்விற்குப் பாதகம் செய்தனர். அதன் காரணமாக இசுலாமியர் ஆட்சியை ஒழிக்கத் திட்டமிட்டனர். இம்முயற்சியின் பயனாக விஜயநகரப் பேரரசு துங்கபத்திரா நதிக்கரையில் உருவானது. அதே நேரத்தில் கி.பி. 1538இல் குமாரசம்பண்ணன் என்பவர் இசுலாமியர்களை வென்று மதுரையில் நாயக்கர் அரசுக்கு அடிகோலினார். அது முதல் நாயக்கர் ஆட்சி மதுரையில் ஏறக்குறைய 400 ஆண்டுகள் நிலைத்திருந்தது.

அக்காலக் கட்டத்தில் சோழர் ஆட்சிக் காலம் போன்று பெரிய காப்பியங்களும் புராணங்களும் தோன்றவில்லை. எனினும், பல சிற்றிலக்கியங்களும் சில இலக்கண நூல்களும் தோன்றின. அக்காலத்திய மொழி வரலாற்றை அறியச் சிறந்த ஆதாரங்களாக இவை விளங்குகின்றன.

5.1.1 இலக்கியங்கள்

நாயக்கர் காலத்தைச் சிற்றிலக்கியக் காலம் என்று கூறலாம். நெஞ்சு விடு தூது, அழகர் கிள்ளைவிடு தூது, தமிழ் விடு தூது போன்ற தூது நூல்கள் நாயக்கர் காலத்தில் தோன்றின. மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் போன்ற சிறந்த பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களும் அக்காலக் கட்டத்தில் வெளிவந்தவை. நந்திக் கலம்பகம் நாயக்கர் காலத்தின் தொடக்கக் காலத்தில் தோன்றியது. கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி (திருநெல்வேலி வட்டாரக் கிளைமொழி வழக்கு மற்றும் குறவர் சமூக வழக்குக் கூறுகளைக் கொண்ட நூல்), முக்கூடற்பள்ளு, சீர்காழிப்பள்ளு போன்ற பள்ளு நூல்களும் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் நாயக்கர் கால மொழி மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

புகழேந்தியாரின் நளவெண்பாவும், பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற்புராணமும், வில்லிபுத்தூராரின் வில்லிபாரதமும், அருணகிரியாரின் திருப்புகழும், தாயுமானவரின் தனிப்பாடல்கள் பலவும் நாயக்கர் கால மொழிநிலையை அறியப் பேருதவி புரிகின்றன.

5.1.2 இலக்கணங்கள்

மேலைநாட்டினரான வீரமாமுனிவர் (1680-1746) எழுதிய இலக்கண நூல்களான செந்தமிழ் இலக்கணமும், கொடுத்தமிழ் இலக்கணமும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கன. அவற்றை முறையே செய்யுளுக்கூரிய இலக்கணம் என்றும், பேச்சு வழக்கிற்கூரிய இலக்கணம் என்றும் கூறலாம். மேலும், அவர் எழுதிய சதுரகராதி பிற்கால அகராதி நூல்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்குகிறது. பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்ற நான்கின் அடிப்படையில் தமிழ்ச்சொற்களுக்கு விளக்கம் தருவதாக அமைந்துள்ளது இந்நூல்.

வீரமாமுனிவர் எழுதிய போர்த்துக்கீசியம் – தமிழ் – இலத்தீன் அகராதியும் மக்கள் பேசும் பேச்சு வழக்குக் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. சீகன்பால்கு ஐயர் 1709இல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்தவர். கிறித்துவ வேதமான பைபிளைத் தமிழ்ப்படுத்தியவர். தமிழ்-இலத்தீன் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் பொதுவாக வழங்கும் பல சொற்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

இவ்வாறு மேலைநாட்டினர் சிலர், இலக்கண நூல்களையும் மொழி ஆய்வு நூல்களையும் எழுதினர். அவை நாயக்கர் கால இறுதியில் தமிழ்மொழிக் கூறுகள் சிலவற்றை அறிவதற்குச் சிறந்த ஆதாரங்களாகவும் விளங்குகின்றன.

5.2 ஒலி மாற்றங்கள்

தமிழ்மொழி வரலாற்றை நோக்கும் போது மொழி வளர்ச்சியடைந்து உள்ளதை அறிய முடியும். ஒரு மொழியில் இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுவது இயற்கையே. அம்மாற்றங்கள் ஒரு மொழியின் பல்வேறு மொழிக்கூறுகளிலும் காணப்படும் மொழி பெரும்பாலும் ஒலி நிலையில்தான் மிகுதியான மாற்றத்திற்கு உள்ளாகின்றது. பிறமொழிச் செல்வாக்கு, முயற்சிச் சிக்கனம், எளிமை, சோம்பல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் ஓர் ஒலி வேறொரு ஒலியாக மாற வாய்ப்புள்ளது. இத்தகைய மாற்றத்திற்கு அண்மை ஒலிச் சூழலும் காரணமாக அமைகின்றது.

5.2.1 உயிர், மெய் ஒலிகள்

பல்லவர், சோழர் காலத்தில் வழங்கிய உயிர் ஒலிகளும் மெய் ஒலிகளும் நாயக்கர் காலத் தமிழிலும் ஒலிகளாக விளங்கின.

உயிர் ஒலிகள்

இ ஈ உ ஊ

எ ஏ ஒ ஓ

அ ஆ

மெய் ஒலிகள்

க் ச் ட் ற் த் ப்

ஞ் ண் ன் ம்

ய் ந் ழ் ர் ல் வ்

ள்

5.2.2 உயிரொலி மாற்றங்கள்

அண்மை ஒலிகளின் சூழலால் உயிர் ஒலிகள் சிலவற்றில் ஓர் ஒலி மற்றொரு ஒலியாக மாற்றம் அடைகின்றது.

• இகரம் உகரமாதல்

வளைநா ஒலி அல்லது இதழொலியை அடுத்து ரகரமோ, ழகரமோ, லகரமோ வரும்போது, அம்மெய்யோடு சேர்ந்த உயிரொலியான இகரம் உகரமாகிறது.

சான்று:

துளிர் > துளுரு

தமிழ் > தழுழு

மதில் > மதுலு

அ) அகரம் இகரமாதல்

இரு மெய்களுக்கு இடையில் அகரம் வரும்போது இகரமாகவோ உகரமாகவோ மாறும்.

சான்று:

தண்டனை > தண்டினை

வஞ்சனை > வஞ்சினை

ஆ) அகரம் உகரமாதல்

சான்று:

வந்தது > வந்துது

• இகரம் யிகரமாதல்

இம்மாற்றம் பல்லவர் காலத்திலும் உள்ளது.

சான்று:

இது > யிது

இனி > யினி

• எகரம் அகரமாதல்

தற்காலப் பேச்சுவழக்கிலும் இந்த மாற்றம் நிலைத்து விட்டது.

சான்று:

எல்லாம்

>

அல்லாம்

வேண்டாம் > வாண்டாம்

• ஐகார மாற்றம்

ஐகாரம் அகரமாகவும் எகரமாகவும் பலவிடங்களில் வழங்குகிறது.

அ) ஐகாரம் அகரமாதல்

சொல்லின் முதல், இடை, கடை என மூன்று நிலைகளிலும் இம்மாற்றம் நிகழ்கிறது.

சான்று:

சொல் முதல் : ஐம்பது > அம்பது

சொல் இடை : வளையல் > வளயல்

சொல் கடை : தலை > தல

ஆ) ஐகாரம் எகரமாதல்

சான்று:

நைவேத்யம் > நெய் வேத்தியம்

• யகர மாற்றம்

யகரம் எகரமாகியும் மறைந்தும் பல சொற்களில் வழங்கப்படுகிறது.

(யகரம் அரையுயிர் என்பதால் உயிரொலி மாற்றத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளது)

அ) யகரம் எகரமாதல்

சான்று:

யமன் > எமன்
யாது > ஏது

ஆ) யகரம் மறைதல்

மொழி முதல் யகரம் பல்லவர் காலத்திலேயே மறைந்து விட்டது.

சான்று:

யார் > ஆர்
யாண்டு > ஆண்டு

• உயிர்நெடில் அளவு குன்றல்

உயிர்மெய் நெடில்களை அடுத்தோ மெய்ம் மயக்கங்களுக்குப் பிறகோ உயிர்கள் தம் மாத்திரையில் குறைந்து ஒலிக்கப்படுகின்றன.

சான்று:

காண்பாம் > காண்பம்
தண்ணீர் > தண்ணி

5.2.3 மெய்யொலி மாற்றங்கள்

நாயக்கர் காலத்தில் மெய்யொலி மாற்றங்கள் ஏற்படக் கீழ்வரும் கூறுகள் சில காரணமாகின்றன.

(அ) வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் புகுந்தமை.

(ஆ) அவ்வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கம் செய்தல்.

(இ) அச்சொற்களைத் தமிழில் எழுதக் கிரந்த வரிவடிவங்கள் பின்பற்றப்பட்டமை.

(ஈ) சொல்லிறுதி ஒலிகள் சில இழக்கப்பட்டமை.

• வடமொழிச் சொற்கள் தமிழாக்கப்படல்

வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கம் செய்யும்போது பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

(அ) ஷ > ச

சான்று:

ரிஷி > ரிசி
வேஷம் > வேசம்

(ஆ) ஶ > க

சான்று: கஷணம் > கணம்

(இ) ஷ்ட் > ஸ்தி

சான்று: கஷ்டம் > கஸ்தி

(ஈ) அம் > ஐ

சான்று: மாதம் > மாத்தை

(உ) ஐ > அல்

சான்று: கார்த்திகை > காத்தியல்

(ஊ) ஹ்ய் > ங்

சான்று: அஸஹ்ய > அசிங்கம்

(எ) ற் > ழ்

சான்று: அமிருத் > அமிர்தம் > அமிழ்தம்

• மொழியிடை ஒலிப்புடை, ஒலிப்பிலா வெடிப்பொலிகள்

வெடிப்பொலிகள் சொல்லின் முதலில் தனித்து வரும் போதும், சொல்லின் இடையில் இரட்டித்து வரும்போதும் ஒலிப்பிலா வெடிப்பொலிகளாகின்றன. அவையே இரண்டு உயிர்களின் இடையே வரும்போதும் மூக்கொலியை அடுத்து வரும்போதும் ஒலிப்புடை ஒலிகளாகின்றன.

(அ) ஒலிப்பிலா வெடிப்பொலிகள்

சான்று:

சொல் முதல் : கன்று
இரட்டிக்கும் போது : பக்கம்

(ஆ) ஒலிப்புடை வெடிப்பொலிகள்

சான்று:

இரு ஒலிகளுக்கிடையில்

:

அகம்
மூக்கொலி அடுத்து : சுங்கம்

(இ) மொழி முதல் ஒலிப்புடை ஒலிகள்

வடமொழிச் செல்வாக்கால் மொழி முதலிலும் ஒலிப்புடை வெடிப் பொலிகள் தோன்றின.

சான்று:

ப(ப)லம்
கு(க)ண்டு

• பிறமொழி மாற்றங்கள்

(அ) றகரம் வளைநா மூக்கொலியாதல் (ற > ண)

சான்று:

கன்று > கண்ணு
ஒன்று > ஒண்ணு

(ஆ) டகரம் சகரமாதல் (ட > ச)

சான்று:

மாட்சி > மாச்சி
காட்சி > காச்சி

(இ) யகரம் ககரமாதல் (ய > க)

சான்று: இடையூறு > இடைகூறு

(ஈ) னகரம் இழக்கப்படுதல் (ன > ஐ)

னகர மெய் நெடில் உயிர்மெய்களுக்குப் பின்னர் இழக்கப்படுகிறது.

சான்று: நான்முகன் > நாமுகன்

(உ) ரகர லகர மெய்கள் இழக்கப்படுதல் (ர/ல > ஐ)

மொழியிறுதியில் ரகர லகர மெய்கள் ஒலிக்கப்படுவதில்லை.

சான்று:

தண்ணீர் > தண்ணி
தூண்டில் > தூண்டி

(ஊ) ரகர, யகர மெய்கள் இழக்கப்படுதல் (ர/ய > ஐ)

மொழியிடையில் இவ்விரு மெய்களும் இழக்கப்படுகின்றன.

சான்று:

பார்த்து > பாத்து
வாய்க்கால் > வாக்கா

• மெய்ம்மயக்கம்

நாயக்கர் காலத்தில் வடமொழிச் சொற்களின் தாக்கத்தினால் தமிழ் மொழியில் மெய்ம்மயக்கங்கள் மிகுந்திருந்தன.

-ம்ச்-, -ல்ச்-, -த்ண்-, -த்வ்-, -பர்-, -தர்-, -சர்-

போன்ற மெய்ம்மயக்கங்கள் வில்லிபாரதத்தில் காணப்படுகின்றன. வடமொழி ஒலிகளான ஸ, ஷ, சஷ ஆகியன தமிழில் புகுந்தமையால் கீழ்க்காணும் மெய்ம்மயக்கங்கள் ஏற்பட்டன.

St. Sn, Sm. Sp. Sk. St, Kr, Ks

• உறழ்ச்சி

பல சொற்கள் உறழ்நிலைகளில் (இருவேறு ஒலிகளும் ஒரே இடத்தில் வழக்கத்தில் இருத்தல்) ஒலிக்கப்படுதலைக் காணலாம்.

சான்று:

ச ~ ட மனுசன் ~ மானுடன்
ண் ~ ட் நண்பு ~ நட்பு
ண் ~ ம் சண்பகம் ~ சம்பகம்
ர் ~ ல் பந்தர் ~ பந்தல்
ற ~ ல கழறுக ~ கழலுக
ய ~ வ கோயில் ~ கோவில்

• ஓரினமாக்கம்

ஓர் ஒலிக்கு முன்னரோ, பின்னரோ வருகின்ற மற்றோர் ஒலி அதன் ஒலி உச்சரிப்புக்கு ஏற்ப மாறிவிடுகிறது.

சான்று:

மாண்பு > மாம்பு
மாட்சி > மாச்சி
செல்வம் > செல்லம்
இன்சொல் > இஞ்சொல்

மேற்கூறிய ஒலி மாற்றங்களேயன்றிப் பல்லவர், சோழர் கால மாற்றங்களான நகர னகர மெய்கள் ஒன்றாதல், ரகர றகர மெய்கள் ஒன்றாதல் போன்றவை, நாயக்கர் காலத்திலும் தொடக்கத்தில் வழக்கிலிருந்து பின்பு நிலைத்துவிட்டன.

5.4 இலக்கணக் கூறுகளின் மாற்றங்கள்

நாயக்கர் காலத் தமிழில் ஒலிநிலையில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தது போன்று பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளிலும் சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழும்போது பழைய வடிவமும் புதிய வடிவமும் சில காலம் வழக்கில் இருந்திருக்கலாம். பின் பழைய வடிவம் முற்றிலும் மறைய, புதிய வடிவம் நிலைபெறத் தொடங்கும். அத்தகைய புதிய வடிவங்கள் சிலவற்றை இங்குக் காணலாம்.

5.4.1 சொல்லாக்கம்

பல வேர்ச்சொற்கள் சில அசைகளுடன் சேர்ந்து புதிய சொற்களாக உருவம் பெற்றன.

• தொழிற்பெயர் உருவாதல்

பல் என்னும் வேர் வினையாவதற்குக் குகரச் சொல்லாக்க அசையைப் பெறுவதற்கு முன்னர் ஓர் உகரத்தைப் பெறுகின்றது.

சான்று:

பல் + உ+கு > பலுகு

ககரத்தை இரட்டிக்க இது தொழிற்பெயராகிறது.

சான்று:

பலுக்கு

• பல சொற்கள் சொல்லாக்க விசுவையைப் பெற்றுப் புதிய சொற்களாகின்றன.

சான்று:

அழு + கு > அழுகு

தரு + கு > தருகு

• 'மை' விசுவையுடைய பெயர்ச்சொற்கள்

வெண்மை, பொறுமை போன்ற மை விசுவையில் முடியும் வழக்கு ஒப்புமையாக்கமாக, பண்புப் பெயரான கனிவு என்பதற்கும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

சான்று:

கனிவு + மை > கனிமை

• எதிர்மறை வடிவம்

செய என்ற வினையெச்சம் எதிர்மறை வடிவமான இல்லை என்பதுடன் சேர்ந்து எதிர்மறையைக் காட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சான்று:

அவன் செய்யவில்லை (செய + இல்லை)

இவை போன்ற புதிய சொற்கள் சொல்லாக்க முறையில் நாயக்கர் காலத்தில் தோன்றியுள்ளன.

5.4.2 சொல்லுருபுகளின் தோற்றம்

நாயக்கர் காலத் தமிழில் சில வேற்றுமை உருபுகளுக்கு இணையான சொல்லுருபுகள் வழக்கில் வந்துவிட்டன. பழைய வேற்றுமை உருபுகளுக்குப் பதிலாகச் சில சொற்களே வேற்றுமை உருபுகளாகச் செயல்படுகின்றன.

• கொண்டு – கருவிப் பொருள் வேற்றுமை

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபான ஆல், ஆன் என்பனவற்றிற்குப் பதிலாகக் கொண்டு என்ற சொல் வேற்றுமை உருபாகச் செயல்படுகிறது.

சான்று:

வாளால் வெட்டினான் > வாள் கொண்டு வெட்டினான் .

• பொருட்டு, ஆக – கொடைப் பொருள் ஒற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமை உருபான கு என்பதற்கு இணையாகப் பொருட்டு, ஆக என்ற சொற்களே செயல்படுகின்றன.

சான்று:

அவனுக்காக/அவன் பொருட்டு வாங்கி வந்தேன்.

• இருந்து, நின்று – நீங்கல் பொருள் வேற்றுமை

ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு இன், இல் என்பனவற்றிற்கு இணையாக இருந்து, நின்று என்ற சொற்கள் வழக்கில் வந்துவிட்டன.

சான்று:

வீட்டிலிருந்து/வீட்டினின்று நீங்கினான்.

• உடைய – உடைமைப் பொருள் வேற்றுமை

ஆறாம் வேற்றுமை அது, அ என்ற உருபுகளுக்கு இணையாக உடைய என்ற சொல்லைப் பெற்று நிற்கிறது.

சான்று:

அவனது சட்டை > அவனுடைய சட்டை
என கைகள் > என்னுடைய கைகள்

• இல், இன் போன்ற இடப்பொருள் வேற்றுமை

ஏழாம் வேற்றுமை கண் என்ற உருபு மட்டுமல்லாமல் இதனோடு இடப்பொருள் வேற்றுமையை உணர்த்த இல், இன், உள், கடை, பால், வாய், தலை, இடை, வழி போன்ற சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

சான்று:

மலையில், அடவிபால், கடலிடை, நிழற்கண், மடைவாய்
மலை – இல் (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், 28 : 11)
அடவி – பால் (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், 99 : 5)
கடல் – இடை (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், 29 : 6)
நிழற் – கண் (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், 23 : 3)
மடை – வாய் (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், 99 : 4)

தென்மாவட்டக் கிளைமொழிகளில் வைத்து என்ற சொல்லுருபு இடம்பெறுகிறது.

சான்று:

ஊரில் வைத்து உன்னைப் பார்த்தேன்.

5.4.3 பெயர்ப் பதிலிகள்

மூவிடப் பெயர்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்ப் பதிலிகளாகச் செயல்படுகின்றன. அவை பெயர்களுக்குப் பதிலாக வந்து பெயர்ச் சொற்களைப் போன்று செயல்படும் தன்மை வாய்ந்தவை.

• தன்மை

தொல்காப்பியர் நான் என்று தன்மை ஒருமையைக் குறிக்க வில்லை. எனினும் நாயக்கர் காலத்தில், ஒப்புமையாக்கத்தால் யாம் என்ற சொல்லுக்கு இணையாக நாம் இருப்பதைப் போன்று, யான் என்ற சொல்லுக்கு இணையாக நான் என்ற தன்மை ஒருமை தோன்றியுள்ளது எனலாம்.

யாம் > நாம்
யான் > நான்

• முன்னிலை

முன்னிலை உருபேற்கத் திரிந்த வடிவமாகிய நுன், நும் என்பனவற்றிற்குப் பதிலாக உன், உம் என்பன வழக்கில் வந்துள்ளன. முன்னிலை வடிவமான நீயிர் என்ற சொல் நீர் எனத் திரிந்த வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது.

நுன் > உன் ; நும் > உம்

நீயிர் > நீர்

• படர்க்கை

படர்க்கையின் பழைய உருவங்களான பால் பாகுபாடு இல்லாத தான், தாம் என்னும் வடிவங்களுக்குப் பதிலாக அவன், அவள் என்ற பால் பாகுபாட்டுச் சொற்கள் வழக்கில் வந்துவிட்டன.

தான், தாம் > அவன்/அவள்

5.4.4 கால இடைநிலைகள்

திராவிட மொழிகளில் வினைச்சொல்லின் பகுதியோடு சேர்ந்து காலம் காட்டுவனவாக அமைவன கால இடைநிலைகள். நாயக்கர் காலத்தில் இடைநிலைகள் சில பழைய வடிவத்திலேயே அமைந்தன. சில புதிய வடிவங்கள் தோன்றி வழக்கிலும் வந்துவிட்டன.

• இறந்தகாலம்

(அ) இறந்த கால இடைநிலைகளாக -த்-, -த்த்-, -ச்ச்-, -ந்த்-, -இன்-, -இ-, -ன்- போன்றன வழக்கில் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

-த்த்- படித்தான்
-ந்த்- தொலைந்தார்
-இன்- ஆடினான்
-இ- ஆக்கிய

(ஆ) இக்காலக் கட்டத்தில் இறந்தகால இடைநிலையாக னகர ஒற்று காணப்படுகிறது.

சான்று: -ன்- சொன்னான்

(இ) பேச்சுத் தமிழில் சில இடங்களில் அண்ணச்சாயல் இடைநிலையாகக் காணப்படுகிறது.

சான்று:

இடி-ஞ்சு > இடிந்து
தெரி-ஞ்சு > தெரிந்து
மாய்-ஞ்சு > மாய்ந்து

(ஈ) சங்ககாலத்தில் இகரம் இறந்தகால இடைநிலையாகும். இது வினையெச்சத்திலும் பெயரெச்சத்திலும் காணப்படுகிறது. அது போல நாயக்கர் காலத்திலும் இகரமும் இன்னும் காணப்படுகின்றன.

• நிகழ்காலம்

நிகழ்கால இடைநிலையான கிறு என்பது நாயக்கர் கால இலக்கிய வழக்கில் காணப்படவில்லை. ஆனால் பேச்சுத் தமிழில் வழங்கி வந்ததாக வீரமாமுனிவரின் இலக்கண நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

• எதிர்காலம்

நாயக்கர் காலத் தமிழில் எதிர்கால இடைநிலை கி என்பது வழக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

சான்று:

உரைக்கியம்

5.4.5 எச்சங்கள்

பெயரெச்சம், வினையெச்சம் ஆகிய இரு எச்சங்களும் நாயக்கர் காலத் தமிழில் சில மாற்றங்கள் அடையத் தொடங்கின.

• பெயரெச்சம்

செய்யா என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் சங்கத் தமிழில் தொடங்கி, சங்கம் மருவிய காலத்தில் வழக்கு மிகுந்து, நாயக்கர் காலத் தமிழில் நிலைத்து விட்டது. செய்யா வாய்பாடு செய்யாத என மாறி வழக்கிற்கு வந்து விட்டது.

சான்று:

உணராத (வில்லிபாரதம், 3.5 : 6-2)

• வினையெச்சம்

சங்க காலத்தில் செய்யூஉ, செய்யு என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகள் மிகுந்து காணப்பட, நாயக்கர் காலத்தில் இவை குறைந்து செய்யூஉ என்ற வினையெச்சம் ஓரிரு இலக்கியங்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது.

• எதிர்மறை வினையெச்சம்

சங்கம் மருவிய காலத் தமிழில் மல் என்ற விசுதி கொண்ட எதிர்மறை வினையெச்சம் மிகவும் குறைந்து காணப்பட, நாயக்கர் காலத் தமிழில் மிகுதியாகவே காணப்படுகிறது.

சான்று:

ஆடாமல் (வில்லிபாரதம், 1.8 : 6-1)

• நிபந்தனை வினையெச்சம்

செய்தால் என்ற நிபந்தனைப் பொருள்தரும் வடிவத்திற்குப் பதிலாகச் செய்கின்றால் என்ற மற்றொரு வடிவமும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. நிகழ்கால வடிவமான கின்று என்பதுடன் சேர்ந்து இவ்வெச்சம் உருவாகியுள்ளது.

சான்று:

நீர் ஆடுகின்றால் (ஆடினால்)

• பிற எச்சங்கள்

(அ) 'செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட'

செய்தால் + உம் என்பது வினையெச்சமாக வளர்ச்சியுறுகிறது. இவ்வினையெச்சம்

‘செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட’ என்ற பொருளைத் தருகிறது.

(ஆ) ‘செய்து முடிந்தவுடன்’

செயலும் {செய் + அல் (தொழிற்பெயர் விகுதி) + உம்} என்பது புதிய வினையெச்சமாக வளர்ச்சியுறுகிறது. இது ‘செய்து முடிந்தவுடன்’ என்னும் பொருளைத் தருகிறது. நாயக்கர் காலத்தில் இவ்வழக்கு மிகுந்துள்ளது.

(இ) ‘மை’ விகுதியுடைய வினையெச்சம்

பழங்காலத்திலேயே மை விகுதி எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்துடன் வந்துள்ளது.

சான்று:

செய்யாமை கூறாமை

பின்பு, உடன்பாட்டுப் பெயரெச்சத்துடன் செயலையும் குறிக்கின்ற தொழில் அல்லது பண்புப் பெயரை உருவாக்க இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று:

செய்தமை செய்கின்றமை

5.4.6 விகுதிகள்

பழங்கால விகுதி வடிவங்களில் சில மட்டுமே நாயக்கர் காலத்தில் வழக்கத்தில் வந்துள்ளன. வடமொழிச் செல்வாக்கால் புதிய பல வடிவங்கள் நடைமுறை வழக்கத்திற்கு வந்து விட்டன.

• தன்மை விகுதிகள்

(அ) ‘என்’ விகுதி

இந்த ஒருமை விகுதி சங்க நூல்களில் மிகுதியாகப் பயின்றுவர நாயக்கர் காலத்தில் ஓரிரு இடங்களில் மட்டுமே வந்துள்ளது.

சான்று:

வந்தனென் (வில்லிபாரதம், 4.1 : 12-4)

தணிந்தென் (வில்லிபாரதம், 3.5 : 98-3)

(ஆ) ‘அன்’ விகுதி

சங்கத் தமிழில் அன் ஒருமை விகுதி குறைவாகக் காணப்பட, நாயக்கர் காலத்தில் பெருவழக்காகிவிட்டது.

சான்று:

அகற்றுவன் (வில்லிபாரதம், 7.14 : 216-4)

(இ) 'அல்' விசுதி

இந்த ஒருமை விசுதி இவர்கள் கால வழக்கில் மிகுந்து காணப் படுகிறது.

சான்று:

கவர்ந்திடுவல் (வில்லிபாரதம், 7.14 : 238-1)

காப்பல் (வில்லிபாரதம், 7.13 : 252-4)

(ஈ) 'ஓம்' விசுதி

சங்க காலத்தில் ஓம் விசுதி மிகவும் குறைந்து காணப்பட, நாயக்கர் காலத்தில் மிகுதியான இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

இழந்தோம் (வில்லிபாரதம் , 8.17 : 262-2)

• முன்னிலை விசுதிகள்

முன்னிலை விசுதிகள் ஏவல் வினை விசுதிகளாகவே செயல்படுகின்றன. சில இடங்களில் விசுதிகள் இன்றியும் செயல்படுகின்றன.

(அ) விசுதியின்மை

முன்னிலை வினை பெரும்பாலும் ஒருமையில் விசுதியைப் பெறுவதில்லை.

சான்று:

சொல், நட, ஆடு.

(ஆ) 'ஆய்' விசுதி

ஆனால், சில இடங்களில் ஆய் விசுதி இணைந்து ஏவல் வினைகளாக உருவாகியிருப்பதைக் காணலாம்.

சான்று:

கேளாய் (வில்லிபாரதம், 3.12 : 11-4)

கூறுவாய் (வில்லிபாரதம், 10.18 : 233-4)

(இ) 'ஈர்' விசுதி

ஈர் என்ற விசுதி முன்னிலை வினையடிகளுடன் சேர்ந்து ஏவல் வினைச் சொற்களாக வழங்கி வருவதைக் காண முடிகிறது.

சான்று:

அஞ்சலீர் (வில்லிபாரதம் , 3.1 : 28-4)

(ஈ) 'உம்' விகுதி

செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தின் அடிப்படையில் உம் விகுதி இணைக்கப்பட்டு ஏவல் வினையாக வழங்கி வந்துள்ளது.

சான்று:

சொல்லும்

(உ) 'ம்', 'ரும்' விகுதிகள்

ம், ரும் போன்ற விகுதிகள் வினையடியுடன் சேர்ந்து ஏவல்வினை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று:

போ-ம் > போம்

வா-ரும் > வாரும்

(ஊ) 'கொள்' விகுதி

ஏவல் வினைப் பன்மையை உணர்த்தக் கொள் விகுதி சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

சான்று:

சொல்லும் – கொள் > சொல்லுங்கொள்

(எ) 'மின்கள்' விகுதி

இரட்டைப் பன்மை விகுதியாக மின்கள் மிகுதியாக வழக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சான்று:

வம்மின்கள் (வில்லிபாரதம், 7.12 : 87-3)

• படர்க்கை விகுதிகள்

(அ) 'ஆள்' பெண்பால் விகுதி

பெண்பால் ஒருமையை உணர்த்தும் ஆள் விகுதி பழங்காலத்தில் எதிர்மறையில் மிகுந்துவர, நாயக்கர் காலத்தில் உடன்பாட்டுப் பொருளிலேயே வந்துள்ளது.

சான்று:

பொறுப்பாள்

கண்டெடுப்பாள்

(ஆ) 'ஆர்' பலர்பால் விகுதி

உயர்திணைப் பன்மை காட்டும் ஆர் விகுதியும் இக்காலக் கட்டத்தில் உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்துள்ளது.

சான்று:

நிற்கின்றார் (வில்லிபாரதம், 9.18 : 16-2)

(இ) 'து' அஃறிணை ஒருமை விகுதி

அஃறிணையில் ஒருமையை உணர்த்தும் இவ்விகுதியானது அது என மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

சான்று:

உரைத்து > உரைத்தது
படித்து > படித்தது

(ஈ) 'ஓய்', 'ஓன்', 'ஓள்' விகுதிகள்

இவ்விகுதிகள் சங்க காலத் தமிழில் வினைமுற்றாகவோ வினையாலணையும் பெயராகவோ காணப்படுகின்றன. ஆனால் நாயக்கர் காலத்தில் இவ்விகுதிகள் காணப்படவில்லை.

• வியங்கோள் விகுதி

தமிழ் இலக்கணத்தில் வியங்கோள் வினை விகுதிகளாக க, இய, இயர் என்பன கூறப்பட்டாலும், நாயக்கர் காலத்தில் மிகுதியாக வழக்கில் இருந்தது க விகுதி மட்டும்தான்.

சான்று:

வாழ்க ஓடுக

• புதிய விகுதிகள் தோன்றல்

வடமொழிச் செல்வாக்கால் ஒப்புமையாக்கம் காரணமாகப் பல புதிய விகுதிகள் தோன்றியுள்ளன. காரன், சாலி, அரவு போன்ற விகுதிகள் மிகுதியாக வழக்கில் வந்துவிட்டன. காரர் என்ற விகுதி சங்கம் மருவிய கால வழக்கிலேயே வந்துவிட்டது எனலாம்.

சான்று:

காரர் : மாலைக்காரர்
காரன் : வீட்டுக்காரன்
சாலி : புத்திசாலி
அரவு : தோற்றரவு

• துணை வினைகள்

வீரமாமுனிவர் தம் இலக்கண நூலில் சில துணை வினைகளின் பயன்பாட்டை விளக்கியுள்ளார். முதன்மை வினைகளுடன் சேர்ந்து ஒரே வினையைப் போல இவை செயல்படுகின்றன.

(அ) 'இரு'

சான்று:

பார்த்து இரு

(ஆ) 'போடு'

சான்று:

எழுதிப் போடு

(இ) 'கொள்'

சான்று:

செய்து கொள்

(ஈ) அருள்

சான்று:

எழுந்து அருள்

இவ்வாறு நாயக்கர் காலத் தமிழில் பல பழைய வடிவங்கேளாடு புதிய வடிவங்களும் வழக்கில் வந்து நிலைபெற்றுவிட்டன. இம்மாற்றங்கள் அனைத்தும் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியினைப் புலப்படுத்துவதை அறியலாம்.

5.5 மொழி மாற்றக் காரணிகள்

நாயக்கர் கால இறுதியில் மேலை நாட்டினரின் வருகை மிகுந்தது. அவர்களுள்ளும் ஐரோப்பியர் வருகையால் தமிழகத்தில் அச்சுக் கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன. பதினாறாம் நூற்றாண்டிலேயே கி.பி.1570களில் அச்சு இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கிறித்தவப் பாதிரிமார்கள் நூல்களை அச்சிட்டார்கள். செய்யுள் வழக்கு ஒழிந்து உரைநடை என்ற புதிய வடிவம் வழக்கிற்கு வந்துவிட்டது. இதன் காரணமாகப் பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் எளிய நடையில் நூல்கள் பல எழுதப்பட்டன.

இத்தகைய சூழலில் மக்கள்தம் பேச்சு வழக்குக் கூறுகளும் ஆராயப்பட்டு அதற்குரிய ஆய்வு நூல்களும் மேலை நாட்டினரால் வெளியிடப்பட்டன. நாயக்கர் காலத்தில் சிற்றிலக்கியத்தின் பெருக்கத்தால் நொண்டி நாடகங்கள், பள்ளேசல்கள், குறவஞ்சி இலக்கியங்கள் பல எழுதப்பட்டன. இவற்றில் பேச்சு வழக்குக் கூறுகள் பல காணப்படுகின்றன. நாட்டுப்புறப் பாடலான வாய்மொழி இலக்கியமும் ஏட்டு வடிவம் பெறத் தொடங்கியது. எனவே, பழைய கடிய செய்யுள் வழக்கு நடை மாறி மக்கள் பேச்சு வழக்கு நடை நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. நாயக்கர் காலத்தில் மொழி மாற்றங்கள் ஏற்பட இத்தகைய சூழல்கள் காரணங்களாக அமைந்து விட்டன.

5.5.1 உரைநடையின் தோற்றம்

ஐரோப்பியர் வருகையால் தமிழகத்தில் அச்சு இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. முதலில் சமய நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன. பிறகு இலக்கிய நூல்களும் அச்சிடப்பட்டன. புதிய உரைநடைப் போக்கு வளரத் தொடங்கியவுடன் உரைநடை நூல்கள், திங்கள் இதழ், வார இதழ், ஆகியன அச்சேறின. ஆங்கிலேயரின் கல்விமுறை பின்பற்றப்பட்டதால் பாட நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன. அந்தப் பாட நூல்களின் மூலமாகவும் தமிழில் உரைநடை வளர்ந்தது. கடிய நடை மாறி எளிய நடையில் நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

5.5.2 நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் பேச்சு வழக்கும்

சிற்றிலக்கியங்களில் பல எளிய பேச்சு வழக்கு நடைகள் எழுதப்பட்டன. குறவஞ்சி நூல்கள், பள்ளு நூல்கள், நொண்டி நாடகங்கள் போன்றவை எளிய தமிழில் எழுதப்பட்டன. குற்றாலக் குறவஞ்சியில் குறத்தி பேசும் பேச்சில் பல கிளைமொழி வழக்குகள் காணப்படுகின்றன. பள்ளு நூல்கள் மக்கள் பேச்சு வழக்கில் அமைந்து, பாமரரும் விளங்கிக் கொள்வதாக எளிய நடையில் அமைந்துள்ளன. மாகபுராண அம்மாளை,, இராமப்பய்யன் அம்மாளை போன்ற நூல்கள் தோன்றின. இவை பேச்சு மொழியிலேயே அமைந்துள்ள நூல்கள். மேலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பாடும் ஒவ்வொருவரும் அப்பாடலில் உள்ள பொருளைத் தம் செவிக்கு எட்டிய வகையில் பெற்றுக் கொண்டு சொற்களைத் தம் போக்கில் வெளியிடும்போது, சொற்களின் வடிவமும் திரியும். மக்கள் அப்பாடல்களில் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தும் சொற்களையே பெரும்பாலும் பயன்படுத்துவர். நாயக்கர் காலத்தில் இத்தகைய மொழி மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன.

5.5.3 பேச்சுமொழி இலக்கணங்கள்

இத்தாலி நாட்டினரான வீரமாமுனிவர் பேச்சு மொழிக்காக எழுதிய இலக்கண நூல் (A Grammar of the Common Dialect of Tamil Language) நாயக்கர் காலத்தில்தான் வெளிவந்தது. பதினேழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பால்தே, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சீகன்பால்கு முதலியோர் எழுதிய இலக்கண நூல்கள் அவர்தம் கால மக்கள் பேச்சு வழக்குக்

கூறுகளை விளக்குவனவாக உள்ளன.

நாயக்கர் கால இறுதியில் உரைநடை என்ற புதிய நடையின் போக்கும், பல நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும், பேச்சு வழக்குக் கூறுகளும் மொழிமாற்றங்களை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன.

5.6 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை நாயக்கர் காலத் தமிழ் குறித்துப் பல செய்திகளை அறிந்திருப்பீர்கள். இந்தப் பாடத்தில் இருந்து என்னென்ன செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

- நாயக்கர் காலத் தமிழில் வடமொழிச் செல்வாக்கால் உண்டான பல்வேறு ஒலி மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.
- தமிழ்மொழியில் உரைநடையின் தாக்கத்தாலும் பேச்சுமொழியின் செல்வாக்காலும் இலக்கண அமைப்புகளில் ஏற்பட்ட ஏராளமான மாற்றங்களை உணர முடிந்தது.
- நாயக்கர் காலத் தமிழ் வரிவடிவில் வீரமாமுனிவர் செய்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் மிக முக்கியமானது என்பது புலனாகிறது.
- தமிழ்மொழியில் எழுந்த இலக்கிய இலக்கணங்கள், எளிய நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகள் ஆகிய இவையனைத்தும் நாயக்கர் காலத்தில் நிகழ்ந்த மொழி மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ளும் ஆதாரங்களாக விளங்குவதை நீங்கள் நன்கு அறிந்திருப்பீர்கள்!

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A05136 மராட்டியர் காலத் தமிழ்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இந்தப் பாடம் மராட்டியர் காலத் தமிழ்மொழியில் உண்டான மாற்றங்களைக் கூறுகிறது. பல்லவர், சோழர்காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் சில மராட்டியர் காலத்தில் தொடர்ந்து வந்துள்ளன. மராட்டியர்களின் தொடர்பால் தமிழில் ஏற்பட்ட ஒலி மாற்றங்கள், இலக்கண மாற்றங்கள் மட்டுமன்றி அக்காலத்து இலக்கியங்களில் காணப்படும் பேச்சுவழக்குச் சொற்களின் ஆதிக்கத்தையும், பிறமொழிச் சொற்களின் தாக்கத்தையும் உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடம்.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

இதனைப் படித்து முடிக்கும் போது நீங்கள் கீழ்க்காணும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்:

- மராட்டியர் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கிய நூல்கள் பற்றிய செய்திகளையும், மொழியை அறிய உதவக் கூடிய பிற ஆதாரங்களான கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றின் விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
- மராட்டியர் கால ஆட்சியின் போது தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்ட உயிரொலி, மெய்யொலி மாற்றங்களைச் சான்றுகளுடன் புரிந்து கொள்ளலாம்.
- அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழ்மொழியின் பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளில் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள இயலும்.
- மராட்டியர் காலத் தமிழ்மொழியில் பேச்சு வழக்குச் சொற்களின் தாக்கத்தையும் மற்றும் பிறமொழிச் சொற்களின் வருகையையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

6.0 பாட முன்னுரை

தமிழ் மொழி வரலாறு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றோடும் தமிழகத்தின் அரசியல் நிலையோடும் மிகுந்த தொடர்புடையது. இடைக்காலத்தின் இறுதியில் நம் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட மராட்டியரின் ஆட்சியும் தமிழ்மொழி, மாற்றங்கள் பல அடைவதற்கு காரணமாகியது. தஞ்சைப் பகுதியை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களின் ஆதரவாலும் தமிழ் மொழி ஓரளவு வளர்ந்து வந்துள்ளது. பல்லவர், சோழர் காலங்களைப் போன்று சிறந்த பெரும் இலக்கியங்கள் படைக்கப்படாவிட்டாலும், கவிஞர்கள் சிலர் தோன்றிப் புதிய இலக்கியச் செல்வங்கள் சிலவற்றையேனும் அளித்துள்ளார்கள். மராட்டியர் காலத்தில் தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்ட மொழிக் கூறுகளின் மாற்றங்களை விளக்குவதாக இந்தப் பாடப் பகுதி அமைந்துள்ளது.

6.1 மராட்டியர் காலம்

சோழர் ஆட்சிக்குப் பிறகு தமிழகத்தில் ஆற்றல் மிகுந்த ஆட்சியின்மையால் குழப்பங்கள் தலை தூக்கின. பாண்டியர் மறுபடியும் ஓங்க முடியாத காரணத்தால் ஹொய்சளர் தமிழ்நாட்டில் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கினர். வடநாட்டு அலாவுதீன் கில்ஜியால் அனுப்பப்பட்ட அவன் படைத்தலைவன் மாலிக்கபூர் தெற்கே இருந்த அரசுகளை அமைதி இழக்கச் செய்தான். ஆந்திரத்தில் விஜயநகர ஆட்சி ஏற்படும் வரை நாடு அமைதி இன்றி விளங்கியது. தென்னிந்தியா முழுவதும் விஜயநகர ஆட்சியின் கீழ் வந்தவுடன் மதுரையில் நாயக்கர்கள் ஆட்சி ஏற்படுத்தினார்கள். தஞ்சாவூர்ப் பகுதியான சோழ நாடும் நாயக்கர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு அந்தப் பகுதி மராட்டியர் ஆட்சிக்கு மாறியது. கருநாடக நவாபு தமிழகத்தின் வடபகுதியைக் கைப்பற்றி ஆட்சியைத் தொடங்கினான். போர்களும் போராட்டங்களும் பல நடைபெற்றன. நாட்டில் அமைதியான சூழல் இல்லை. இத்தகைய சூழலின் இடையே மராட்டியர் தஞ்சைப் பகுதியை ஆளத் தொடங்கினர். எனவே, இக்காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த கவிஞர்களில் பலர், காலத்தின் கோலத்திற்கு ஏற்பச் சிற்றிலக்கியங்களையே படைத்தனர்.

6.1.1 இலக்கியங்கள்

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களின் ஆதரவாலும் பல நூல்கள் வெளிவந்தன. சமயச் சான்றோர்கள் தோன்றிச் சிறந்த நூல்களைப் படைத்தனர். பழைய சமய நூல்களுக்கு விரிவான விளக்கம் அளித்தனர். புலவர்கள் தல புராணங்களைப் பாடி அந்தந்த ஊர் மக்களை மகிழ்வித்தார்கள். சிறு சிறு நூல்கள் இயற்றி ஆங்காங்கே இருந்த செல்வர்களையும் சிற்றரசர்களையும் மகிழ்வித்தார்கள். அரசையும், செல்வரையும் பொருட்படுத்தாது வாழ்ந்த சித்தர் என்னும் ஒருவகை ஞானிகள் உயர்ந்த தத்துவப் பாடல்களை அனைவரும் புரிந்து கொள்ளுமாறு எளிய தமிழில் பாடினர். தத்துவராயர் முதலான ஞானிகளும் வாழ்ந்து உலகியல் கடந்த ஞானப் பாடல்கள் பாடினர்.

கி.பி. 1676இல் ஏகோஜி என்னும் மராட்டிய மன்னன் தஞ்சையைக் கைப்பற்றி ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர், ஏறத்தாழ நூற்று எண்பது ஆண்டுகள் மராட்டியரது ஆட்சி நடைபெற்றது. அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழ், தெலுங்கு, மராட்டி, வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் எல்லாம் பல்வேறு இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டன.

தஞ்சை சரபோஜி மன்னர் உலகப் புகழ் வாய்ந்த நூலகமான சரசுவதி மகாலை உருவாக்கியதால் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டன. இலக்கியம், இசை, நடனம், வேதாந்தம், காவியம், மருத்துவம், வானவியல் தொடர்பான பல சுவடிகள் அவர் காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டன. கிடைத்தற்கு அரிய நூல்கள், நாணயங்கள், ஓவியங்கள், பழஞ்சுவடிகள் பல கண்டறிந்து தொகுக்கப்பட்டன.

இம்மராட்டியரது ஆட்சிக் காலத்திலே தூது, உலா, நாடகம், கோவை, சதகம், அம்மாளை, புராணம், சாத்திரங்கள் என இவை தொடர்பான எழுபது நூல்கள் தோன்றி, தமிழைச் சிறந்தோங்கச் செய்தன. புலவர்கள் முயன்றி ருந்தால் ஒப்பற்ற பெரிய காப்பியங்களையும் இயற்றியிருக்க முடியும். சில நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல் தாக்கத்தால் இலக்கியப் படைப்பில் பெரும்பயன் விளையவில்லை. எனினும், சிறிய அளவிலேனும் படைப்புகள் வெளிவந்த வண்ணம்தான் இருந்தன.

• பிற ஆதாரங்கள்

மராட்டியர் காலத் தமிழை இலக்கியங்கள் மட்டும் அன்றிக் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், ஆவணங்கள் போன்றன கொண்டும் அறிய முடியும். மராத்தி மொழிக் கல்வெட்டுகள் நாகரி எழுத்துகளில் பொறிக்கப்பட்டன. அரசு ஆவணங்கள் பல மோடி எழுத்துகளில் எழுதப் பெற்றுள்ளன. செ.இராச அவர்கள் எழுதியுள்ள தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுகள், தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள் என்ற தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இரு நூல்களைக் கொண்டும் மராட்டியர் காலத் தமிழ்மொழியை ஓரளவு அறிந்து கொள்ள இயலும்.

6.2 ஒலி மாற்றங்கள்

மராட்டியர் காலத்தில் தமிழகத்து அரசியலில் பிற மொழியாளர் செல்வாக்கு மிகுந்தது. முதலில் இசுலாமியர் படையெடுப்பும் பின்னர் தெலுங்கு மொழி பேசும் நாயக்கர் ஆட்சியும், பின்னர் ஏற்பட்ட மராத்தியர் ஆட்சியும் தமிழ்மொழி ஒலியிலும் மொழி அமைப்பிலும் பல மாற்றங்களை உருவாக்கின.

இலக்கண ஆசிரியர்கள் வடமொழி எழுத்துகளை நீக்கி எழுத வேண்டும் என்று கூறி வந்த போதும், கல்வெட்டுகளில் முதலிலிருந்தே வடமொழி எழுத்துகள் – கிரந்த எழுத்துகள் பயன்படுத்தப் பட்டன. இலக்கியத்தில் முதன் முதலில் 15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அதாவது அருணகிரியாரின் திருப்புகழிலிருந்தே ஜ, ஷ, ஸ, ஹ, ஶ, முதலிய எழுத்துகள் எழுத்துத் தமிழில் கலந்தன. தமிழ் மரபுக்கு மாறாக, ரகரமும் (ரீங்காரம், ருது போன்ற சொற்கள்) லகரமும் (லோகம், லீலை போன்ற சொற்கள்) சொல்லுக்கு முதலில் வரத் தொடங்கின.

6.2.1 உயிர், மெய் ஒலிகள்

நாயக்கர் காலத் தமிழில் வழங்கப்பட்ட உயிர், மெய் எழுத்துகளே மராட்டியர் காலத் தமிழிலும் வந்து வழங்கின.

உயிர் எழுத்துகள்

இ ஈ உ ஊ

எ ஏ ஒ ஓ

அ ஆ

மெய் எழுத்துகள்

க் ச் ட் ற் த் ப் ங் ஞ் ண் ன் ம் ய் ந் ழ் ற் ல் வ் ள்

6.2.2 உயிரொலி மாற்றங்கள்

சோழர், நாயக்கர் கால ஒலி மாற்றங்கள் பல மராட்டியர் காலத்தில் நிலை பெற்றுவிட்டன என்று கூறலாம். மராட்டியர் கால ஒலி மாற்றங்களை இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், ஆவணங்கள் போன்ற ஆதாரங்களின் துணை கொண்டு அறிய முடியும்.

• அகர மாற்றம்

அகரம்; இகரமாக, எகரமாக, ஐகாரமாகப் பல இடங்களில் வந்து வழங்கப்படுகின்றது.

அ) அகர இகர மாற்றம் (அ > இ)

சான்று:

கஜம் > கிஜம்

பரிபாலனம் > பரிபாலினம்

ஆ) அகர எகர மாற்றம் (அ > எ)

இம்மாற்றம் சோழர் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து வந்தாலும் மராட்டியர் காலத்தில் மிகுந்து காணப்படுகிறது.

சான்று:

கங்கை	>	கெங்கை
கருடன்	>	கெருடன்
தசமி	>	தெசமி
லட்சுமணன்	>	லெட்சுமணன்
ரகுநாதன்	>	ரெகுநாதன்
யஸ்வத்தம்பா	>	யெஸ்வத்தம்பா

இ) அகர ஐகார மாற்றம்

உயிர்க்குறில் அகரமானது உயிர்நெடில் ஐகாரமாகவும் மாறுபட்டுள்ளது.

சான்று:

மற்றுமுள்ள > மைத்துமுள்ள

• இகர மாற்றம்

இகர ஒலியானது அகரமாகவும், எகரமாகவும், யிகரமாகவும், யெகரமாகவும் பலவிடங்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

அ) இகர அகர மாற்றம் (இ > அ)

மராட்டியர் காலத்தில் ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் இம்மாற்றம் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

மதிள் > மதள்

ஆ) இகர எகர மாற்றம் (இ > எ)

சான்று:

நிலம்	>	நெலம்
விலை	>	வெலை

இ) இகர யிகர மாற்றம் (இ > யி)

அரை உயிரான யகரத்தின் சாயல் பெற்ற இகரம் யிகரமாக ஒலிக்கப்படும் இடங்களும் உண்டு.

சான்று:

இதின்மேல்	>	யிதின் மேல்
இதுக்கு	>	யிதுக்கு
இந்த	>	யிந்த
இவர்கள்	>	யிவர்கள்
இலாகா	>	யிலாகா
இறை	>	யிறை
இந்தியக் கரை	>	யிந்தியக் கரை

ஈ) இகர யெகர மாற்றம் (இ > யெ)

இகரம் எகரமாக மாறுவதுடன் யகரச் செல்வாக்குப் பெற்று யெகரமாகவும் மாற்றமடைகின்றது.

சான்று:

இலை > எலை > யெலை
பிணை > பெணை

• ஈகார மாற்றம்

உயிர்க்குறில் இகரத்தைப் போலவே உயிர்நெடில் ஈகாரமும் மேற்கூறிய மாற்றங்களை அடைகின்றது.

அ) ஈகார யீகார மாற்றம் (ஈ > யீ)

சான்று:

ஈசன் > யீசன்

ஈழம் > யீழம்

• எகர மாற்றம் (எ > யெ)

எகர ஒலியானது யகர ஒலிச் சாயலைப் பெற்று யெகரமாக ஒலிக்கும் இடங்களைக் காணலாம்.

சான்று:

எருது > யெருது
எப்பேர்ப்பட்ட > யெப்பேர்ப்பட்ட
எங்களுர் > யெங்களுர்
எல்லை > யெல்லை
எழுதி > யெழுதி

• ஏகார மாற்றம் (ஏ > யே)

எகரத்தைப் போன்று ஏகாரமும் யகர ஒலியின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளது.

சான்று:

ஏழு > யேழு
ஏகோசி > யேகோசி

• ஐகார மாற்றம் (ஐ அய்)

உயிர் நெடில் ஐகாரமானது 'அய்' என ஒலிக்கப்படும் இடங்கள் பல உள்ளன.

சான்று:

கை எழுத்து > கய் எழுத்து
ஐ நெஸ > அய் நெஸ்

ஐவேஜி > அய்வேஜி
ஐயங்கார் > அய்யங்கார்
கையிலே > கய்யிலே
வைக்கிறது > வய்க்கிறது
தையலம்மை > தய்யலம்மை

• உகர மாற்றம்

உயிரொலி உகரமானது சில இடங்களில் இகரமாகவும் சில இடங்களில் எகரமாகவும் ஒலிக்கப்படுகின்றது.

அ) உகர இகர மாற்றம் (உ > இ)

சான்று:

புஞ்சை > பிஞ்சை
புறம் > பிறம்

ஆ) உகர எகர மாற்றம் (உ > எ)

சான்று:

சுவர் > செவர்

இவ்வாறு உயிரொலிகள் பல இடங்களில் மாற்றமடைந்து மராட்டியர் காலத் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

6.2.3 மெய்யொலி மாற்றங்கள்

மெய்யொலியானது மராட்டியர் காலத்தில் மிகுந்த மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியது. தமிழகத்தைத் தமிழர் ஆளாத சூழலிலும், பிறமொழிகளின் செல்வாக்கினாலும் மெய்யொலிகள் பல மாற்றங்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழலில் வேறுபாடுகள் பல அடைந்துள்ளன.

• சகர மாற்றம் (ச > த)

வல்லிடை ஒலியான சகரம் பல்லொலியாக மாறுகிறது.

சான்று:

சண்டேசுவரர் > தண்டேசுவரர்
சாசனம் > சாதனம்

• றகர மாற்றம்

மராட்டியர் கால றகர ஒலியானது தகரமாகவும், டகரமாகவும் ரகரமாகவும் காணக்கிடக்கின்றது.

அ) றகர தகர மாற்றம் (ற > த)

தற்காலத் தமிழில் காணப்படும் றகர தகர மாற்றம் சோழர் காலத்திலேயே

சான்று:

- மற்றும் > மத்தும்
- இற்றை > இத்தை
- பெற்ற > பெத்த
- ஆற்றுக்கு > ஆத்துக்கு
- முற்றிலும் > முத்திலும்
- கற்ற > கத்த
- கிணற்றில் > கிணத்தில்
- வற்றாத > வத்தாத
- நேற்று > நேத்து
- பிதற்றி > பிதத்தி
- கற்றவர் > கத்தவர்

ஆ) றகர டகர மாற்றம் (ற > ட)

மேலும் றகரம் டகரமாக ஒலிக்கும் இடங்களும் உண்டு.

சான்று:

- வென்றோன் > வெண்டோன்
- இருக்கின்ற > இருக்கிண்ட
- உற்சாகம் > உட்சாகம்

இ) றகரமானது மேலும் பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி உள்ளது.

- ற > க, ன, ண, ச
- தெற்கு > தெக்க (ற > க)
- மணிக்குன்றம் > மனிக்குன்னம் (ற > ன)
- கொன்ற > கொண்ண (ற > ண)
- நாற்சாரி > நாச்சாரி (ற > ச)

ஈ) றகர ரகர மாற்றம் (ற > ர)

றகர ரகர ஒருங்கிணைவு பல்லவர் காலத்திலிருந்தே வழக்கத்தில் இருந்து வந்த போதும் மராட்டியர் காலத் தமிழில் மிகுந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.

சான்று:

- ஆறு > ஆரு பொறுக்க > பொருக்க
- அறியாத > அரியாத மறக்க > மரக்க
- பதற > பதர உறவாடி > உரவாடி
- நூறு > நூரு >

• தகர சகர மாற்றம் (த்த > ச்ச)

றகரம் தகரமானதைப் போலவே தகரமும் சகரமாகிற இடங்கள் பல உள்ளன. தகரம் இரட்டித்து வரும்போது சகரமும் இரட்டித்து இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகிறது எனலாம்.

சான்று:

அவித்த > அவிச்ச
நடப்பித்த > நடப்பிச்ச
பிறப்பித்தோம் > பிறப்பிச்சோம்

• பகர வகர மாற்றம் (ப > வ)

இம்மாற்றம் தமிழ்மொழியில் மராட்டியர் காலத்தில் எங்கோ ஓரிரு இடங்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது.

சான்று:

பாவாசி > வாவாசி

• ரகர றகர மாற்றம் (ர > ற)

அக்காலக் கட்டத்தில் ரகரமானது றகரமாகப் பலவிடங்களில் ஒலிக்கப்பட்டுள்ளது. றகர ரகர ஒருங்கிணைவே இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

சான்று:

தெரிய > தெறிய
மாரன் > மாறன்
நெருக்கு > நெறுக்கு
ராத்திரி > றாத்திரி
ராணி > றாணி
ராஜா > றாஜா
அரண்மனை > அறண்மனை
பெரிய > பெறிய
வரிசை > வறிசை
நகரம் > நகறம்
அவர்கள் > அவற்கள்
தர்மம் > தற்மம்
பண்ணினார் > பண்ணினாற்
செய்தார் > செய்தாற்

• நகர னகர மாற்றம்

நகர னகர ஒருங்கிணைவு காரணத்தால் பலவிடங்களில் நகரம் னகரமாகக் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

நம் > னம்
நாம் > னாம்
நாங்கள் > னாங்கள்
நாடு > னாடு
நாழிகை > னாழிகை
நாணயில் > னாணயில்
நாலாசாதி > னாலாசாதி

நாயக்கர் > னாயக்கர்
நாச்சியார் > னாச்சியார்
நாட்டாமை > னாட்டாமை

• னகர மாற்றம்

னகர ஒலியானது மராட்டியர் காலத்தில் னகரமாகவும் ளகரமாகவும் சில இடங்களில் ஒலிக்கப்பட்டுள்ளது. னகரமாக ஒலிக்கப்படும்போது, அடுத்துள்ள றகரம் டகரமாகிறது.

அ) னகர டகர மாற்றம் (ன > ண)

சான்று:

செல்லா நின்ற > செல்லா நிண்ட
வென்றோன் > வெண்டோன்

ஆ) னகர ளகர மாற்றம் (ன > ள)

சான்று:

புத்திரன் > புத்திராள்
பவுத்திரன் > பவுத்திராள்

• வகர பகர மாற்றம் (வ > ப)

மராட்டியர் காலத் தமிழில் சில இடங்களில் வகர ஒலியானது பகரமாகக் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

அசுவமேதம் > அசுபமேதம்
ரேவதி > ரேபதி

• ழகர, ளகர, ஷகர மாற்றம்

இம்மூன்று மாற்றங்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாக விளங்குகின்றன.

அ) ழகர ளகர மாற்றம் (ழ > ள)

இம்மாற்றங்களும் பல்லவர் சோழர் காலங்களிலேயே காணப்படுகின்றன.

சான்று:

கீழத்தெரு > கீளத்தெரு
சோழ > சோள
பழைய > பளைய
பழம் பஞ்சாரம் > பளம் பஞ்சாரம்

ஆ) ழகர ஷகர மாற்றம் (ழ > ஷ)

வடமொழிச் செல்வாக்கால் சிலவிடங்களில் தமிழ் ஒலிகளும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

சான்று:

சோழ மண்டலம் > சோஷ மண்டலம்

இ) ளகர முகர மாற்றம்

முகரம் ளகரமாவதைப் போல ளகரமும் முகரமாக மாறுவது இக்காலக் கட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒலி மாற்றமாக உள்ளது.

சான்று:

வளமை > வழமை

ஈ) ஷகர முகர மாற்றம்

தமிழ் வடமொழித் தாக்கம் பெற்றது போல வடமொழி ஷகரமும் தமிழின் சிறப்பு ஒலியான முகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.

சான்று:

அபிஷேகம்	>	அபிழேகம்
பாஷை	>	பாழை
பிரதோஷம்	>	பிரதோழம்
தோஷம்	>	தோழம்
புருஷோத்துமன்	>	புருழோத்துமன்
கிஷ்ணதேவராயர்	>	கிழ்ணதேவராயர்
பாஷை	>	பாழை
தோஷம்	>	தோழம்
ரிஷப	>	ரிழப

இவ்வாறாக மெய்யொலிகள் நாம் எதிர்பாராதவாறு பற்பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதற்குச் செப்பேடுகளிலும் கல்வெட்டுகளிலும் சான்றுகள் பல காணப்படுகின்றன.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

6.3 இலக்கணக் கூறுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

மராட்டியர் காலத் தமிழில் இலக்கணக் கூறுகளில் உள்ள மாற்றங்கள் அக்கால இலக்கியங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன. பெயரியலைப் பொறுத்தவரை பதிலிடு பெயர்கள், வேற்றுமை ஆகியவற்றில் உள்ள மாற்றங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. வினையியலைக் குறித்து ஆராயும் போது வினைவிசுதிகள், எச்சங்கள், கால இடைநிலைகள் எனப் பல கூறுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. மராட்டியர் கால இலக்கணக் கூறுகள், அக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றிய கோடீச்சுவரக் கோவை என்ற நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

6.3.1 பதிலிடு பெயர்கள்

பெயருக்குப் பதிலாகக் கூறப்படும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடப் பெயர்களும் ஒருமை பன்மை என இரண்டு நிலையிலும் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

நான், யான் - தன்மை ஒருமை
(கோ.கோ. 55.3, 12.3)

நாம், நாங்கள் - தன்மைப் பன்மை
(கோ.கோ. 55.4, 161.4)

இவன், இவள் - படர்க்கை ஒருமை
(பெண்பால்) (கோ.கோ. 88.2)

அவர் - படர்க்கைப் பன்மை (பலர்பால்) (கோ.கோ. 160.4)

அது - படர்க்கை ஒருமை (ஒன்றன் பால்) (கோ.கோ. 46.4)

6.3.2 வேற்றுமை உருபுகள்

மராட்டியர் காலத் தமிழ் மொழியில் வேற்றுமை உருபுகளாக ஐ, கு, ஒடு, ஆல், இல், இன் முதலியன சிற்றிலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

ஐ - உங்களை (கோ.கோ. 9 : 2)

கு - பெற்றார்க்கு (கோ.கோ. 10 : 4)

ஒடு - சிலைதன்னொடு (கோ.கோ. 61 : 2)

ஆல் - அங்குசத்தால் (கோ.கோ. 46 : 4)

இல் - காலடியில் (கோ.கோ. 69 : 1)

இன் - தேமொழியின் (கோ.கோ. 69 : 2)

6.3.3 கால இடைநிலைகள்

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என முக்காலமும் இடை நிலைகளைப் பெற்றிருப்பதை மராட்டியர் காலத் தமிழ் இலக்கியங்களில் காண முடிகிறது.

• இறந்தகால இடைநிலைகள்

ந்த், த்த், இன் போன்ற இறந்தகால இடைநிலைகளை அக்காலக் கட்டத்தில்

காணமுடிகிறது.

சான்று:

ந்த் - சார்ந்தனன் (கோ.கோ. 12 : 3)
த்த் - முடித்தேன் (கோ.கோ. 25 : 4)
இன் - எழுதினேன் (கோ.கோ. 25 : 3)

• நிகழ்கால இடைநிலைகள்

கின்று என்ற நிகழ்கால இடைநிலை இக்காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றது.

சான்று:

நிற்கின்றது நிற்கின்றனன் (கோ.கோ. 40 : 4) (கோ.கோ. 63 : 4)

• எதிர்கால இடைநிலைகள்

பழங்காலத்திலிருந்து இருந்துவந்தது போலவே மராட்டியர் காலத்திலும் வ, ப்ப் ஆகியன எதிர்கால இடைநிலைகளாக வழக்கத்தில் உள்ளன.

சான்று:

வ - நீங்குவர் (கோ.கோ. 28 : 2)
ப்ப் - இருப்போம் (கோ.கோ. 34 : 4)

6.3.4 ஏவல்வினை விசுதிகள்

ஏவல் பொருளில் வரும் சொற்கள் ஒருமை, பன்மைக்குத் தனித்தனி விசுதிகளைப் பெற்றும் சிலவிடங்களில் விசுதி பெறாமலும் மராட்டியர் காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றன.

• ஏவல் ஒருமை (விசுதி பெறாமை)

சான்று:

போ பார் (கோ.கோ. 29 : 2) (கோ.கோ. 32 : 4)

• ஏவல் பன்மை (உம், மின் விசுதிகள்)

சான்று:

உம் - சூழும் (கோ.கோ. 8 : 3)
மின் - இருமின் (கோ.கோ. 161 : 2)

6.3.5 எதிர்மறை வினை

எதிர்மறையை உணர்த்த அல், இல், ஆத் போன்ற இடைநிலைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சான்று:

அல் - மொழியல் (கோ.கோ. 10 : 2)
இல் - அறிந்திலம் (கோ.கோ. 68 : 4)

ஆத் - உறாது அறியாதவன் (கோ.கோ. 26 : 1) (கோ.கோ. 28 : 4)

ஓம், ஏன் என்ற விசுவதிகளும் எதிர்மறை வினையை உணர்த்தப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

சான்று:

ஓம் - அடையோம் (கோ.கோ. 10 : 2)

ஏன் - இரேன் (கோ.கோ. 29 : 3)

6.3.6 எச்சங்கள்

வினைகளே பெயரெச்சமாகவும் வினையெச்சமாகவும் செயல்படுகின்றன.

• பெயரெச்சம்

மராட்டியர் காலத் தமிழ் வினைப்பகுதிகள் அ, உம் ஆகிய விசுவதிகளைப் பெற்றுப் பெயர்களைக் கொண்டு முடிந்துள்ளன.

சான்று:

அ - சிதைத்திட்ட (கோ.கோ. 46 : 2)

உம் - இருக்கும் (கோ.கோ. 23 : 3)

• வினையெச்சங்கள்

இ, உ ஆகிய விசுவதிகள் வினைப்பகுதியின் எச்சங்களாக வர வினையைக் கொண்டு முடிந்துள்ளன.

சான்று:

இ - தேடி (கோ.கோ. 16 : 3)

உ - உற்று எண்ணாது (கோ.கோ. 21 : 3) (கோ.கோ. 58 : 3)

• நிபந்தனை எச்சங்கள்

ஒரு வினை நிபந்தனை எச்சமாக மாறுவதற்கு இன், அல்லது ஆல் என்ற விசுவதியைப் பெற்று நிபந்தனை எச்சமாகின்றது.

சான்று:

இன் - குறித்திடின் (கோ.கோ. 34 : 4)

ஆல் - ஒழிந்தால் (கோ.கோ. 42 : 3)

• குறையெச்சங்கள்

அ என்ற விசுவதி குறையெச்ச விசுவதியாக வருவதை மராட்டியர் காலத் தமிழில் காணலாம்.

சான்று:

உற (கோ.கோ. 21 : 4)

மகிழ்ந்திட (கோ.கோ. 27 : 2)

6.3.7 பால்காட்டும் வினை விசுதிகள்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற அம்முவிடங்களிலும் ஒருமை பன்மைப் பாகுபாட்டுடன் கூடிய வேறுவேறு வினைவிசுதிகள் மராட்டியர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

• தன்மை

முதலாவது இடமான தன்மை, ஒருமை பன்மை என்ற பாகுபாட்டைக் குறிக்கும் விசுதிகளையுடையது.

அ) தன்மை ஒருமை

தன்மை ஒருமை விசுதிகளாக அன், ஏன் என்ற விசுதிகள் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

சான்று:

சார்ந்தனன் வருவன் - அன் விசுதி (கோ.கோ. 12 : 3) (கோ.கோ. 55 : 3)
அறிவேன் முடித்தேன் - ஏன் விசுதி (கோ.கோ. 9 : 3) (கோ.கோ. 25 : 4)

ஆ) தன்மைப் பன்மை

தன்மைப் பன்மை விசுதிகளாக அம், ஓம், தும் போன்ற விசுதிகளை அக்காலக் கட்டத்தில் வழங்கிய தமிழில் காணலாம்.

சான்று:

கொண்டனம் பழித்தனம் - அம் விசுதி (கோ.கோ. 21 : 4) (கோ.கோ. 58 : 4)
அடையோம் பெற்றோம் - ஓம் விசுதி (கோ.கோ. 10 : 2) (கோ.கோ. 21 : 4)
கூறுதும் அறிதும் - தும் விசுதி (கோ.கோ. 44 : 4) (கோ.கோ. 47 : 2)

• முன்னிலை

முன்னிலையிலும் ஒருமை, பன்மை என்ற வேறுபாடு வேறுபட்ட விசுதிகளின் பயன்பாட்டால் அறிய முடிகிறது.

அ) முன்னிலை ஒருமை

ஐ, ஆய் என்பன முன்னிலை ஒருமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

சான்று:

ஒன்றினை மொழியலை - ஐ விசுதி (கோ.கோ. 45 : 2) (கோ.கோ. 48 : 4)
செய்தாய் கண்டாய் - ஆய் விசுதி (கோ.கோ. 43 : 3) (கோ.கோ. 22 : 3)

ஆ) முன்னிலைப் பன்மை

ஈர், உம் போன்ற விசுதிகள் முன்னிலைப் பன்மைக்குப் பயன்பட்டு வேறுபடுகின்றன.

சான்று:

செய்தீர்
அறிவீர் - ஈர் விசுதி
சொல்லும் தேடும் - உம் விசுதி

• படர்க்கை

படர்க்கை விசுதிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் திணை வேறுபாடு, பால் வேறுபாடு, ஒருமை பன்மை வேறுபாடு ஆகியன நன்கு உணர்த்தப்பட்டன.

அ) படர்க்கை ஒருமை

படர்க்கை ஒருமையிலும் ஆண் பெண் வேறுபாட்டை உணர்த்த வெவ்வேறு வினை விசுதிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(1) ஆண்பால் (உயர்திணை)

இக்காலத் தமிழில் காணப்படுவதைப் போன்றே அக்காலக் கட்டத்திலும் அன் விசுதி ஆண்பால் ஒருமையைக் குறிக்கப் பயன்பட்டது.

சான்று:

என்றனன் (கோ.கோ. 77 : 2)
நிற்பன் (கோ.கோ. 59 : 3)

(2) பெண்பால்(உயர்திணை)

அள், ஆள் ஆகிய இரு வினை விசுதிகளும் பெண்பால் ஒருமையைக் குறித்து வழங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

சான்று:

அள் - நிற்கின்றனள் (கோ.கோ. 63 : 4)
ஏகினள் (கோ.கோ. 73 : 3)
ஆள் - சொல்கின்றாள்
தேடுவாள்

(3) ஒன்றன் பால் (அஃறிணை)

அஃறிணையில் ஒருமையைக் குறிக்க அது என்ற விசுதி பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சான்று:

வளர்த்தது
நிற்கின்றது

ஆ) படர்க்கைப் பன்மை

உயர்திணைப் பன்மையும் அஃறிணைப் பன்மையும் என இரு பன்மைகள் படர்க்கையில் காணமுடிகின்றது.

(1) பலர்பால் (உயர்திணை)

உயர்திணையில் பலரைக் குறிக்க அர், ஆர் போன்ற விசுதிகள் பயின்று வந்துள்ளன.

சான்று:

அர் - நீங்குவர் (கோ.கோ. 28 : 2)

சாற்றுவர் (கோ.கோ. 30 : 4)

ஆர் - தந்தார் (கோ.கோ. 37 : 4)

வருவார் (கோ.கோ. 31 : 4)

(2) பலவின் பால் (அஃறிணை)

ஓரிரு இடங்களில் மட்டுமே பலவிற்பாலைக் குறிக்க அ விசுதி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்களைக் காணமுடிகிறது.

சான்று:

கண்டன

கேட்டன

மேற்கண்ட இலக்கணக் கூறுகளின் மாற்றங்களே அன்றி வேறு சில மாற்றங்களும் காணப்படுகின்றன. நிகழ்கால விசுதியான கிறு அஃறிணை வினைமுற்றுச் சொற்களில் கெட்டுவிட்டது.

சான்று:

தோன்றுகிறது > தோன்றுது

பாய்கிறது > பாயுது

செய்யேன் என்ற வாய்பாட்டு எதிர்மறை வினைமுற்று மறைந்து, செய்ய மாட்டேன், செய்யவில்லை என்ற வாய்பாட்டு எதிர்மறை வினைகள் மிகுதியாக வழக்கத்திற்கு வரத் தொடங்கிவிட்டன.

6.4 சொல்லாட்சி

மராட்டியர் காலத் தமிழில் பிற மொழிகளிலிருந்து பல சொற்கள் கடனாகப் பெறப்பட்டன. வடமொழிச் சொற்கள் பல தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டன. பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பல சிற்றிலக்கியங்களில் கையாளப்பட்டன. ஆங்கிலச் சொற்களில் பல தமிழ் ஒலிக்கேற்ப வரிவடிவ மாற்றமும் மொழிபெயர்ப்பும் செய்யப்பட்டன. சில வடமொழிச் சொற்களும், ஆங்கிலச் சொற்களும் அப்படியே எந்த மாற்றமும் இன்றிக் கையாளப்பட்டுள்ளன. பல வடமொழிச் சொற்களும் வடமொழித் தொடர்களும் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

6.4.1 தமிழில் கலந்த வேற்றுமொழிச் சொற்கள்

மராட்டியர் காலத் தமிழில் வேற்றுமொழிச் சொற்கள் பல இலக்கியங்களிலேயே கையாளப்பட்டதைக் காண முடிகிறது. அம்மொழிகளில் உள்ள சொற்கள் பல அவ்வாறே தமிழில் கடன் வாங்கப் பட்டன.

• வடமொழிச் சொற்கள்

இம்மொழிச் சொற்களுள் பல கடன் வாங்கப் பட்டு வடமொழியின் உச்சரிப்புக்கு ஏற்ப அவ்வாறே உச்சரிக்கப்பட்டன. புராணங்கள், வழிபாடுகள், அரசியல் என்று பல நிலைகளில் இவ்வடமொழிச் சொற்கள் கடனாகப் பெறப்பட்டன.

அ) வடமொழிச் சொற்களாகவே இருந்தமை

கிரந்த எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தி வடமொழிச் சொற்கள் எந்த மாற்றமுமின்றி எழுதப்பட்டன.

சான்று:

சாஸ்திரி
உத்ஸவம்
யதாஸ்து
போஜனம்

ஆ) நன்னூலார் கூறிய விதியைப் பின்பற்றிப் பல வடமொழிச் சொற்களைக் கிரந்த எழுத்துகளை நீக்கித் தமிழ் வரிவடிவத்தில் எழுதும் வழக்கமும் மராட்டியர் காலத்தில் இருந்து வந்தது.

சான்று:

பசுஷம்	>	பட்சம்
பாஷை	>	பாசை
ரிஷபம்	>	இடபம்
ஸ்வரூபம்	>	சூரூபம்
ஸ்வஸ்தி	>	சுவத்தி
ஸீதா	>	சீதை
ஹரா	>	அரன்

• ஆங்கிலச் சொற்கள்

வடமொழிச் சொற்கள் போன்றே ஆங்கிலச் சொற்களும் வந்து தமிழில் புகுந்தன. ஆங்கிலேயர் வருகை நாயக்கர் கால இறுதியிலேயே இருந்து வந்ததால் ஆங்கிலச் சொல்லின் தாக்கத்திற்குத் தமிழ் மொழியும் ஆளாகிவிட்டது என்று கூற இயலும்.

அ) ஆங்கிலச் சொற்கள் மாற்றமின்றிப் பயன்படுத்தப்பட்டமை

மராட்டியர் காலக் கல்வெட்டுகளில் பல இடங்களில் ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழுக்கு ஏற்றபடி எந்த மாற்றமும் பெறாமல் அவ்வாறே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள நிலையைக் காண முடிகிறது.

சான்று:

Committee	-	கம்மிட்டி
Collector	-	கலெக்டர்
Senior	-	சீனியர்
Deputy	-	டெபுடி
Late	-	லேட்

ஆ) ஆனால் வேறு சில இடங்களில் ஆங்கில மொழிச் சொற்கள் தமிழ் ஒலிப்புக்கேற்பச் சற்று மாற்றமடைந்து காணப்படுகின்றன.

சான்று:

English	-	இங்கிலீசு
Highness	-	அயினெஸ்
Agent	-	ஏஜண்டு
Fund	-	பண்டு
Agent office	-	ஏஜண்டாபீசு
Cent	-	செண்டு
Colonel	-	கர்னல்

• பிறமொழிச் சொற்கள்

வடமொழியும் ஆங்கிலமும் அல்லாத வேறு சில மொழிச் சொற்கள் பல தமிழில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

அ) அரபு மொழிச் சொற்கள்

சான்று:

இலாக்கா	
இமாம்	
கசர்	
கொசுறு	சைத்தான்
தணிக்கை	
மகசூல்	
ஜாமீன்	

ஆ) பெர்ஷியன் மொழிச் சொற்கள்

சான்று:

திவான்
ஜாமின்
தர்க்கா
சர்தார் சுமார்
பீங்கான்
லுங்கி
ஸர்க்கார்
ஷால்

இ) உருது மொழிச் சொற்கள்

சான்று:
கைதி
கெடுபிடி
சாமான்
சீட்டு அசல்
அஸ்திவாரம்
கச்சேரி
கஸகஸா

ஈ) தெலுங்கு மொழிச் சொற்கள்

சான்று:
பாளயம்
உப்புசம்
கோழுட்டி
பத்தர்
சொக்காய் கொலுசு
கண்ணராவி
கபோதி
கம்மல்
கெடுவு
சுலுவு

உ) மராட்டிய மொழிச் சொற்கள்

சுமார் 55 சொற்கள் மராத்தி மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ளன. அவற்றில் 23 சொற்கள் இன்றும் பேச்சு வழக்கில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

சான்று:
(1) உணவு வகைகள்
கச்சாயம்
கிச்சடி
கேசரி
கோசும்பரி சேமியா
வாங்கி
ஸொஜ்ஜி

(2) சமையல் பாத்திரங்கள்

கங்காலம்
கிண்டி
ஜாடி
சாலிகை
குண்டான்

(3) இசை தொடர்பானவை

சாகி
லாவணி
தன்றி
அபங்கம்
டோக்ரா

(4) பிற சொற்கள்

லாகு == ஆதரவு
காமாட்டி == அறிவு
ஜம்பம் உணர்ச்சி
கோலி சிறுவர் விளையாட்டு
சாவடி

தண்டி = ஓர் எடை

ஊ) கன்னட மொழிச் சொற்கள்

சான்று:

கெலி (வெல்) அட்டிகை
தண்டால்
ஏகத்தாஸம்
கெடுபிடி
கொஸ்து
எட்டன்
சமாளித்தல்
பட்டறை

எ) போத்துக்கீசியச் சொற்கள்

மேலைநாட்டாரின் வருகையை அடுத்துப் போர்த்துக்கீசியச் சொற்கள் பல தமிழில் கலந்து நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டன.

சான்று:

கடுதாசி
சன்னல்
துவாலை
பாதிரி
பீப்பா
மேஜை
மேஸ்திரி
வராந்தா

ஆசியா

ஏ) பிரெஞ்சு மொழிச் சொற்கள்

போர்த்துக்கீசியரைப் போன்றே பிரெஞ்சுக்காரர்களும் வாணிபத்திற்காகத் தமிழகம் வந்ததன் விளைவாக அவர்தம் சொற்களும் தமிழில் கலந்து மராட்டியர் காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

ஆஸ்பத்திரி

டாக்டர்

புட்டி

லாந்தர்

தாம்பூர்

காரோட்டு (கிழங்கு)

ஐ) மலையாள மொழிச் சொற்கள்

கன்னடம், தெலுங்கு மொழிச் சொற்கள் போன்றே சுமார் 50 மலையாள மொழிச் சொற்களும் தமிழ் மொழியில் காணப்படுகின்றன.

சான்று:

அச்சி

அடியந்திரம்

கச்சவடம்

பட்டி

ஜன்மி

நேரியல்

பிரதமன்

தரவாடு

இவற்றில் பல சொற்கள் நாஞ்சில் நாட்டுத் தமிழில் காணப்படுகின்றன.

6.4.2 பிறமொழிச் சொற்களின் தமிழ் வரிவடிவமும் மொழிபெயர்ப்பும்

மராட்டியர் காலத்தில் செப்பேட்டில் பிறமொழிச் சொற்கள் பல தமிழ் மொழிக்கேற்ற வரிவடிவத்தையும் மொழிபெயர்ப்பையும் பெற்று விளங்குகின்றன.

சான்று:

தமிழ் மொழிக்கேற்ற வரிவடிவம்

Admiral - அமரால்

Holland - உலாந்தா

Godown - கிட்டங்கு

Contract - கொந்திறாத்து

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

Junior General - சின்ன சென்னறல்

Factory - பெத்திரி வீடு

6.4.3 மராட்டியர் காலத் தமிழில் பேச்சுமொழிச் சொற்கள்

மராட்டியர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பல பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் வழக்கத்திற்கு வந்து பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

• தமிழ் இலக்கியங்களில் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள்

மராட்டியர் காலச் சிற்றிலக்கியங்களில் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பல காணப்படுகின்றன.

சான்று:

அஞ்சு
கவுத்தாலே
தெண்டனிட்டு
கிட்டே
கடுதாசி
முந்தாநாத்து
ஒண்டி
சும்மா
பலவந்தம்
சாமான்யம்

• மராட்டியர் செப்பேட்டில் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள்

சான்று:

கரபாத்திரம்
விருத்தி
ஆஜ்ஞை
உலுப்பை
விருது
வின்னாசம்
சம்பு
செறுவாடு

• மராட்டியர் காலப் பட்டயங்களில் காணப்படும் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள்

மராட்டியர் காலத் தமிழ் மொழியானது கல்வெட்டுகளிலும், செப்பேடுகளிலும் பேச்சு மொழிச் சொற்களைக் கொண்டிருப்பதோடு, பட்டயங்களிலும் அத்தகைய சொற்களைக் கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது.

சான்று:

அஞ்சாவது
இத்தைவரை
இப்போ
குடுக்கிறது
சிலவு
துடங்கின
முன்னாலே

நடக்குது
தண்ணீ
நாலாவுது
புதுப்பிச்சு
மனுசர்
ரொக்கம்

இன்றைய பேச்சுத் தமிழின் சாயல்கள் பல மராட்டியர் காலத்திலேயே வழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டன என்று கூற இயலும். “தமிழ் மொழித் தூய்மை இயக்கம்” என்ற இயக்கம் இன்றைய இருபதாம் நூற்றாண்டில் தலையெடுக்காவிடில் தமிழ் மொழியில் ஐம்பது விழுக்காட்டிற்கு மேல் பிறமொழிச் சொற்களைத்தான் கண்டிருக்க முடியும். மொழி என்பது கடன் வாங்கும் இயல்பைக் கொண்டிருப்பினும் எல்லை உடையதாக இருப்பதால்தான் இத்தகைய பிறமொழித் தாக்குதல்களைக் கடந்தும் தமிழ் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூற இயலும்.

6.5 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை மராட்டியர் காலத் தமிழ் மொழியைப் பற்றிப் பல கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள். இந்தப் பாடத்தில் இருந்து என்னென்ன செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்!

- மராட்டியர் காலத் தமிழை அறிய உதவும் சிற்றிலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், பட்டயங்கள் போன்றன மூல ஆதாரங்களாக விளங்குவதை அறிந்து கொண்டீர்கள்.
- அந்தக் காலக் கட்டத்தில் தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்ட உயிர், மெய், ஒலி மாற்றங்களும் அவற்றிற்குக் காரணமாகும் வடமொழித் தாக்கத்தைப் பற்றியும் நன்கு புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.
- மராட்டியர் காலத் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் இலக்கணக் கூறுகளின் மாற்றத்தையும், அவை தற்காலத்தோடு பொருந்தியிருக்கும் மொழி அமைப்பையும் விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது.
- மராட்டியர் காலத் தமிழில் புகுந்த பிறமொழிச் சொற்களின் ஆதிக்கத்தையும், பேச்சு மொழிச் சொற்கள், இலக்கியங்கள் போன்ற ஆதாரங்களில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியமை ஆகிய பல மொழி மாற்றக் காரணிகளையும் நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A05131 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. இலக்கியச் சான்றுகளே அன்றிப் பல்லவர் காலத் தமிழை அறிய உதவும் வேறு சான்றுகள் யாவை?

விடை: கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், சாசனங்கள்.

2. கூரம் செப்பேட்டில் ஐந்தே என்ற சொல் எவ்வாறு காணப்படுகிறது?

விடை: கூரம் செப்பேட்டில் ஐந்தே என்ற சொல் அயிந்தே எனக் காணப்படுகிறது.

3. நெடில் குறில் மாற்றம் எந்தச் சூழலில் ஏற்படுகிறது என்பதைப் புலப்படுத்துக.

விடை: அ) மெய்களுக்கு முன்னர்

ஆ) மெய்மயக்கங்களுக்கு முன்னர்.

4. அகர இகர உயிர் மாற்றத்திற்கு இரு சான்றுகள் தருக.

விடை: மங்கலம் > மங்கிலம்

கடா > கிடா

முன்

A05131 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1 மொழிமுதல் ஙகரம் வருவதாக எந்த இலக்கண நூல் குறிப்பிடுகிறது?

விடை: அவிநயம்.

2 மெய்யொலிகள் இடையண்ணச் சாயல் பெறுதலுக்கு இரு உதாரணங்கள் தருக

விடை: கைந்நின்ற > கைஞ்ஞின்ற

முந்நாழி > முஞ்ஞாழி

3 நந்தா விளக்கு, நிலைதாங்கி – இவற்றிலுள்ள மாற்றொலியன்களைப் புலப்படுத்துக.

விடை: நந்தா விளக்கு – நந்தா (d)

நிலைதாங்கி – தாங்கி (g)

4 வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டில் ஒரே பொருளைத் தரும் மூன்று வடிவங்கள் யாவை?

விடை: ஈது ~ இஃது ~ இது

முன்

A05132 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. சங்க காலத்தின் 'யான்' என்ற தன்மை ஒருமை வடிவம் பல்லவர் காலத்தில் எவ்வாறு மாறியது?

விடை: நான்

2. இரட்டைப் பன்மை விசுவிகளுக்கு இரு சான்றுகள் தருக.

விடை: அறிந்தார்கள், உணர்ந்தோர்கள்

3. செப்பேடு, சாசனம் – இரண்டிற்கும் எடுத்துக்காட்டுத் தருக.

விடை: செப்பேடு – சின்னமனூர்ச் செப்பேடு

சாசனம் – வேள்விக்குடிச் சாசனம்

4. எந்தப் பெயரெச்ச வாய்பாடு எந்த வடிவில் மாறியது? சான்று தருக.

விடை: ஆ > ஆத

சான்று: அணியாத

5. பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய இரு இலக்கண நூல்கள் யாவை?

விடை: அவிநயம், யாப்பருங்கல விருத்தி.

முன்

A05132 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1. சங்க காலத்திற்குப் பிறகு பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய நிகழ்கால இடைநிலைகள் யாவை?

விடை: கின்று, ஆநின்று

2. துணை வினைகளுக்கு இரு சான்றுகள் தருக.

விடை: கொள் – கண்டு கொண்டேன்

ஒழி – எய்த்தொழிந்தேன்

3. திருவாசகத்தில் எதிர்மறை வழக்கின் வேறுபட்ட வடிவத்திற்கு இரு சான்றுகள் தருக.

விடை: பாடிற்றிலேன், ஓடிற்றிலேன்.

4. சொற்பொருள் மாற்றம் பல்லவர் காலத்திலும் உண்டு என்பதற்குச் சான்றுகள் தருக.

விடை: இறைவன் – கடவுள் (அரசன் – சங்க காலம்)

கோயில் – கடவுள் உறைவி

டம் (அரண்மனை – சங்க காலம்)

5. 'செய' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்திற்குச் சங்க காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட

வல்லெழுத்து எது? பல்லவர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட வல்லெழுத்து எது? சான்றுகள் தருக.

விடை: சங்க காலம் – ப்ப் – கொடுப்ப

பல்லவர் காலம் – க்க – கொடுக்க

முன்

A05133 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. சோழர் காலத்து மொழியை அறிவதற்கான இலக்கிய ஆதாரங்களுள் இரண்டினைக் கூறுக.

விடை: பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம்.

2. உகர இகர மாற்றத்திற்கு இரு சான்றுகள் தருக.

விடை: செலுத்தி > செலித்தி

அமுது > அமிது

3. இகரம் உகரமாக இதழ்ச்சாயல் பெறுவதற்கான சான்றுகள் இரண்டினைக் கூறுக.

விடை: சான்று:

தமிழ் > தமுழ்

மதில் > மதுல்

4. சோழர் காலத்து இலக்கண நூல்கள் யாவை?

விடை: நன்னூல், வீரசோழியம்.

முன்

A05133 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1. இடையண்ண ஒலி பல்லினச் சாயல் பெறுதலுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் இரண்டினைக் கூறுக.

விடை: சான்று:

ஞாயிறு > நாயிறு

செருமுனை > திருமுனை

2. தென் மாவட்டங்களில் வலுவாக நிலைபெற்றுவிட்ட ஒருங்கிணைவு மாற்றம் எது?

விடை: ளகர முகர ஒருங்கிணைவு.

3. ககர யகர மாற்றத்திற்கும், யகர சகர மாற்றத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டுத் தருக.

விடை: சான்று:

வைகாசி > வையாசி

உயர்ந்த > உசந்த

4. நெடில் தடையொலியை அடுத்து வரும் ரகர மெய் மறைவுக்கு இரு சான்றுகள் தருக.

விடை: சான்று:

கீர்த்தி > கீத்தி

கார்த்திகை > காத்திகை

முன்

A05134 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழன் அவையில் அமைச்சராகத் திகழ்ந்தவர் யார்?
விடை: சேக்கிழார்
2. முன்னிலைப் பன்மைப் பதிலிடு பெயர்கள் இரட்டைப் பன்மை பெற்றமைக்கு இரு சான்றுகள் தருக.
விடை: சான்று:
நீங்கள்
நுங்கள்
3. சோழர் காலத்தில் பெண்பாலுக்குரிய விகுதிகள் எனக் குறிப்பிடப்படுவன யாவை?
விடை: -மி, -சி, -ஆட்டி, -ஆத்தி.
4. எந்தெந்த வேற்றுமைகள் சோழர் காலத்தில் சொல்லுருபு பெற்றன? அச்சொல்லுருபுகள் யாவை?
விடை: நான்காம் வேற்றுமை உருபு – பொருட்டு.
ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு – நின்று, இருந்து.

முன்

A05134 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1. தமிழில் நிகழ்கால இடைநிலையினை முதன்முதலில் கூறிய இலக்கண நூல் எது?
விடை: வீரசோழியம்
2. முன்னிலை வினைமுற்று விகுதிகள் எவை? சான்று தருக.
விடை: -ஐ, -ஆய்
சான்று:
-ஐ – உண்கின்றனை
-ஆய் – இயம்புகின்றாய்.
3. சோழர் காலத்தில் இடம் பெற்ற எதிர்மறை வினையெச்ச விகுதிகளைச் சான்றுகளுடன் குறிப்பிடுக.
விடை: -மை, -அல், -மே
சான்று:
-மை – கிடையாமை
-அல் – அறியாமல்
-மே – காணாமே
4. தற்பவம், தற்சமம் ஆகிய இரண்டு வடமொழி ஆக்கக் கூறுகளுக்கும் இரு சான்றுகள் தருக.
விடை: சான்று:
தற்பவம் : சுகி, போகி
தற்சமம் : கமலம், குங்குமம்

முன்

A05135 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. வீரமாமுனிவர் எழுதிய சதுரகராதியில் இடம்பெறும் நான்கு அதிகாரங்கள் யாவை?
விடை: பெயர், பொருள், தொகை, தொடை.
2. வடமொழிச் சொற்கள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டமைக்கு இரு சான்றுகள் தருக.
விடை: அ) வேஷம் > வேசம்
ஆ) சுஷணம் > கணம்
3. ஓரினமாக்கம் என்றால் என்ன?
விடை: ஓரொலி அண்மையில் இடம்பெறும் ஒலிகளின் உச்சரிப்பிற்கு ஏற்ப மாறிவிடுதல்.
4. தமிழில் ஒலிப்பிலா வெடிப்பொலிகள் இடம்பெறும் இடங்களைக் குறிப்பிடுக.
விடை: அ) சொல் முதல் – சான்று: கன்று
ஆ) இரட்டிக்கும்போது – சான்று: பக்கம்

முன்

A05135 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1. இடப்பொருள் வேற்றுமையின் சொல்லுருபுகள் யாவை?
விடை: இல், இன், உள், கடை, பால், வாய், தலை, இடை, வழி போன்றன.
2. நாயக்கர் காலத் தன்மை ஒருமை விகுதிகள் யாவை?
விடை: -என், -அன், -அல்.
3. துணை வினைகள் இரண்டினைக் கூறிச் சான்றுகள் தருக.
விடை: அ) போடு . சான்று : எழுதிப்போடு
ஆ) கொள். சான்று : செய்துகொள்.
4. நாயக்கர் காலத்தில் பேச்சு மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதிய இருவர் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
விடை: வீரமாமுனிவர், சீகன்பால்கு.

முன்

A05136 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. மராட்டியர் காலத் தமிழை அறிய உதவும் இலக்கிய மல்லாத பிற ஆதாரங்கள் யாவை?
விடை: கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், பட்டயங்கள்.
2. கல்வெட்டுகளில் வடமொழி எழுத்துகள் எந்த வடிவில் எழுதப்பட்டன?
விடை: கிரந்த எழுத்து வடிவம்.
3. மராட்டியர் காலத் தமிழ் மொழியின் இகர யிகர மாற்றத்திற்குச் சான்றுகள் தருக.
விடை: சான்று:
இதின் மேல் > யிதின் மேல்
இறை > யிறை
4. வகர பகர மாற்றத்திற்கு இரு சான்றுகள் தருக..
விடை: சான்று:
அசுவமேதம் > அசுபமேதம்
ரேவதி > ரேபதி

முன்

A05136 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1. மராட்டியர் காலத் தமிழில் இடம்பெறும் எதிர்மறை வினையைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் யாவை?

விடை: -ஆல், -ஆத்.

2. வினையெச்ச விகுதிகளுக்குச் சான்றுகள் தருக.

விடை: சான்று:

-இ- ---> தேடி

-உ- ---> உற்று

3. ஸ்வரூபம், ரிஷபம் – இவ்விரு சொற்களைத் தமிழ் வரிவடிவம் கொண்டு எழுதுக.

விடை: ஸ்வரூபம் – சுரூபம்

ரிஷபம் – இடபம்

4. தமிழில் புகுந்த உணவு பற்றிய இரு மராட்டிய மொழிச் சொற்களைக் குறிப்பிடுக.

விடை: சேமியா, சொஜ்ஜி

முன்